

Sorunlar: Tespit, Teşhis ve Teklifler

Sorunlar: Tespit, Teşhis ve Teklifler

www.mhp.org.tr

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

ORTADOĞU GAZETESİNE

VERMİŞ OLDUĞU

RÖPORTAJ METNİ

MHP Lideri ile yılın röportajı

Bahçeli cevap veriyor...

Devri sabık kaçınılmaz

Tüm yolsuzluk ve usulsüzlük iddiaları MHP tarafından yakından takip edilmektedir. Yetim hakkına göz dikenlerden hesap sormak için devri sabık yaratmak artık kaçınılmaz olmuştur.

Orhan Karataş'ın röportajı bugün başladı

Her zaman ülke menfaatlerini düşündük

Siyasi partiler ülkeye hizmet için kurulurlar. Reform süreci sancılı ve risklidir. Ülkemizin içinde bulunduğu aşamadan çıkabilmek için öncümüzde iki temel varlık biricik, ancak orta ve uzun vadede mevcut sorunları daha da artırarak politikaları uygulamaktır. Birincisi iş, ülkeyi sağlıklı bir ekonomik yapıya kavuşturur, ancak bir somutlan oluncaya kadar biraz sancılı ve sosyalizm anlayışın bir yol takip etmemek idi. Biz ülkemizin menfaatlerini dikkate alarak ikinci yolu seçtik.

Şişme yaratan bu gelişme bir an önce durdurulmalıdır.

Ekonomi acil önlem gerektiriyor

Orhan Karataş: Türk ekonomisinin bu kötü gidişini durdururacak acil önlemler hükümetin önünde durmalıdır. Devri Bahçeli: Ekono-

Türkmenler yarız bırakıldı

Türkiye, Türkmenler'i kaderleriyle baş başa bırakmıştır. Türkmenler Irak'ın yeni siyasi yapılanmasında sürecinden de dışlanmışlardır.

MHP Lideri ile yılın röportajı Bahçeli cevap veriyor...

Orhan Karataş

Irak'taki bu tehlikeli gelişmeler karşısında sesize ve teklifsiz kalan MHP lideri, Türkmen kadrolarını Süleymanîyîni ahenkli tekliflerini birer ekler, mali konularda büyük sorunları yok etmiş, istenen Türkmenler, şimdi de peşinleşen mezarlıklarında bir bekli müdahalesi vermektedir. Bu süreçten Türkmenler dışlanmaktadır ve Türkiye'ye neyi ulaştırılmaktadır. AKP liderlerinin Irak politikasının peşinleşen gruplarını hayırlık anan Türkmen kadrolarını gözlemlediklerinde yeni yolları AKP liderleri tarafından tasarlama ve Türkiye'ye neyi ulaştırılmaktadır. AKP liderlerinin Irak politikasının peşinleşen gruplarını hayırlık anan Türkmen kadrolarını gözlemlediklerinde yeni yolları AKP liderleri tarafından tasarlama ve Türkiye'ye neyi ulaştırılmaktadır.

Irak'ın müstakkel siyasi yapısına belirlenmiş olacak seçimler Çöküş sürecinde, Irak'taki görevimizde olacak, yolsuzluklara ve tekliflere şahane ol-
duklarına göre.
Bu gün Irak'ta devlet...

Devlet Bahçeli ülkücü gençleri toplayıp önemli uyarılar Provokasyona kapılmayın

Ülkü Ocakları yöneticilerini ve MHP'li öğrenci konsey başkanları Ankara'da toplayan Devlet Bahçeli, üniversiteli gençlerimize uyarılara karşınmalarını, provokasyonlara girmemelerini...

'Silah değil bilgisayar'

Ülkücü öğrencilerin hepimizin bir parçası olduğunu söyleyen Bahçeli, "MKEYE en az 7.55'lik silahın fiyatı var. Eminim o parayı güldürüp bilgisayar almaya gideceksiniz. Silah değil bilgisayar alınmalıdır." diye konuştu. "Bugün başkalarının yazdığı senaryo için siz kendinizi soğata atmayın" diyen MHP lideri, bir çok MHP'li gençleri uyardı. "Türkiye'nin bir etnik çatışmaya girmemesi için MHP'li gençlerin istediğini belirten MHP lideri, "Sokakta olmayacak. Haydi arkadaşlarımız bu olaya katılmayın."

arkadaşlarımız bu olaya katılmayın" dedi. Bahçeli, ülkücü gençlere provokasyonlara girmemelerini uyardı. MHP binlerce gençleri İstanbul ve Ankara'da toplayan Bahçeli, "Türkiye'nin bir etnik çatışmaya girmemesi için MHP'li gençlerin istediğini belirten MHP lideri, "Sokakta olmayacak. Haydi arkadaşlarımız bu olaya katılmayın."

Lideri
n röportajı

çeli

P

vor...

yaptı:
rataş

anlarını
n sosyal
ni istedi

arını içinde ol-
ençleri, provo-
leri konusunda da

rina saldırı

a sonu, Diyarbakır
ya da MHP'nin bazı
kardaya öğledi. Diyar-
komspor maçı sonrası
saktespor tarafları, İ-
sindeki MHP İl Başkan-
dağı binayı taladı.
Sakarya'da, MHP İl ve
binarını bulduğudu bina-
nında meydana geldi. E-
ydan gelen ve 'örgütü-
açıklanan parlamentada
ralandı.
Söğütöççeme Caddesi
llu katlı binanın en üst ka-
tanın MHP İlçe Başkanlı-
pısına bırakılan paket, pat-
lanma sonucu binanın cam-
larından çıkan parça-
larla, vücuduna cam parça-
ları eden iki kişi yaralandı.

Hesap sorulacak

Dünkü gazetemiz
bayilerde tükendiği-
n istek üzerine
"Yıldırım Röportajı"nın
bölümünü tekrar
yayınliyoruz

Tüm yolsuzluk ve usulsüzlük iddiaları MHP tarafından yakından takip edilmektedir. Yetim hakkına göz dikenlerden hesap sormak için devri sabık yaratmak artık kaçınılmaz olmuştur.

Kızılcahamam'daki toplantıda Bahçeli, ülkücü gençleri uyardı

Tuzığa düşmeyin

Ülkü Ocakları yöneticilerini ve MHP'li öğrenci konsey başkanlarını bir araya getiren MHP Lideri Devlet Bahçeli, toplumsal olaylara karışmamalarını ve provokasyonlara gelmemelerini istedi

"BUĞÜN başkanın yazdığı senaryo için siz kendinizi sokağa atmayın" diyen Bahçeli, birçok konuda MHP'li gençleri uyardı. Türkiye'nin bir etnik çatışmaya götürülmek istendiğini belirten MHP Lideri, "Sokaktasınız bu olayların içinde olmayacaksınız" dedi.

9. sayfa

Bahçeli'den gençlere öğütler

- 1 Silah değil, bilgisayar**
En iyi silahın etkili menzili 100 metre, ama bir bilgisayarın menziline sinir yok.
- 2 İzinleiz eylem yapmayın**
Bahçeli istedi diye kendinizi sokağa atmayın. Kangaya taraf olmayın.
- 3 Toplumun desteğini alın**
İzini mesru zeminlerde yapın; tepkinizi ortaya çıkarın; halkın desteğini alın.

Ortadoğu'dan Barutçu'ya ziyaret

Gazetemizin Sahibi Zeki Saraoğlu ve Genel Yayın Yönetmenimiz Kerem Akın, MHP İl Başkanı İhsan Barutçu'ya ziyaret etti. İl Merkezinde önceki gün gerçekleştirilen nezari ziyaret sırasında sohbet edildikten sonra, karşılıklı fikir alışverişinde bulunuldu. Milletvekilini Tü-
gençlerinde yükselen bir değer ortdoğu ortak görüşü hakim olan ziyarette, "bana mecbur kuralımların ve sözcük aydınların yükselen milliyetçiliği, bir toplum gibi 'soyut' değil ve
olarak görevlerinin konanlığı ziyarette yaklaşık 2 saatlik süre sürdü. Fotoğraf: Damian

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'den şok açıklamalar:

DEVİRİ SABIK KAÇINILMAZ OLMUŞTUR TÜRKİYE SİNSİ BİR KUŞATMA ALTINDA HÜKÜMET GAFLET VE DELALET İÇİNDE

Kıbrıs'ın elden çıkmak üzere olduğu, Irak'ta denklem dışı kaldığımız, milletimizin AB'ye uyum adı altında etnik ve mezhep temelinde bölünmek ve ülkede zorla azınlıklar yaratılmak istendiği, devletin birliği ve milletin dirliğini bozmak isteyenlere her türlü alt yapının hazırlandığı, ülkemizin geleceğinin bir çok konuda ipotek altına sokulduğu teslimiyetçi bir anlayışın bugün hüküm sürdüğü düşünülürse, MHP'siz hükümet arayışlarının nedenlerini kamuoyumuz şimdi daha iyi anlamaktadır.

Tüccar siyaset anlayışı Türkiye'yi ciddi tehlikelerle karşı karşıya bırakmıştır. İnançsız ve ilkesiz AKP kadroları hükümet etme mevkiini ağlama duvarına çevirmiştir. Bugün Türkiye'yi sürekli bahane üreten, sayı bakımından iktidar olmakla birlikte muktedir olmayan devşirme kadrolar yönetmektedir.

Kelle koparmaktan bahseden sayın Başbakan, bu işe özel bürolarda ihale pazarlayan dokunulmazlık zırhına bürünmüş AKP yöneticilerinden ve vücut dilinden anlayan AKP bürokratlarından başlamak durumundadır. Tüm yolsuzluk ve usulsüzlük

iddiaları MHP tarafından yakından takip edilmektedir. Yetim hakkına göz dikenlerden hesap sormak için devri sabık yaratmak artık kaçınılmaz olmuştur.

AKP'nin kamu yönetiminde reform söylemlerinin altında yatan esas niyet, esasları ve amaçları Anayasada belirtilen yönetim sistemini değiştirmek, kamu kurumlarını tahrip etmek ve Başbakanın vücut dilinden anlamayan kamu çalışanlarını tasfiye ederek AKP'nin sakat zihniyetini devlet yönetiminde hakim kılmaktır. Türkiye bu alanda da sinsî bir kuşatma altına alınmak istenmektedir.

AKP ve Başbakan Erdoğan 3 Kasım seçimleri öncesi ucuz bir fırsatçılık anlayışıyla türban, İmam Hatipler ve Kuran Kursları konularını acımasızca istismar etmiştir. Bu konuda samimi olmadığının Türk milleti tarafından bütün çıplaklığıyla anlaşılması nedeniyle, suçluların telaşı içinde inkar ve tevil yoluna sapmaktır. Acı olan, bundan en ufak bir etik sıkıntı duymamasıdır.

Topraklarımız üzerinde gizli emelleri olanlar mülk edinmek için seferber olurken, hükümetin vurdumduymazlığını gaflet ve delaletin ötesinde bir sıfatla değerlendirmeyi düşünmek istemiyoruz. AKP'yi bu hatalı yoldan dönmeye çağırıyoruz. Eğer, telafi edilemez yanlışlıklara devam ederlerse, er veya geç Türk milleti kendilerinden bunun hesabını çok ağır biçimde soracaktır.

Sunuş

TARİHE NOT DÜŞMEK

Sayın, Genel Başkan Dr. Devlet Bahçeli'yi anlatmak her ne kadar haddimiz değilse de, affına ve hoşgörüsüne sığınarak bazı tespitler yapmak istiyoruz.

Devlet Bahçeli'yi diğer parti genel başkanlarından ayıran ve özel kılan bazı farklılıkları vardır. Ağır başlıdır. Sakindir. Dikkatlidir. Ölçülüdür. Saygılıdır. Öngörülüdür. Birikimlidir. Soğukkanlıdır. Kararlıdır. Seçicidir. Lekesizdir. Laf olsun diye konuşmaz. Konuştuğunun arkasında durur. İnanıldığını söyler, söylediğini yaşar. Türk siyaseti onunla birlikte seviye, ağırlık ve saygınlık kazanmıştır. Bütün bu yönleriyle taraflı tarafsız, partili partisiz herkesin takdirine mazhar olmuştur.

Gazete sayfalarında, televizyon ekranlarında sık görünmez. Hergün konuşup sıradan olmak yerine, zamanında ve yerinde konuşup gündem oluşturur. Bahçeli bir şey söylemişse, herkes durur dinler, düşünür ve dikkate alır. Devlet Bahçeli demek ciddiyet demektir, samimiyet demektir. Ölçüsü milletin ölçüleri, hassasiyetleri ülkenin hassasiyetleridir.

Teslimiyetçi AKP zihniyetinin ülkeyi uçurumun kenarına kadar getirdiği bir dönemde MHP, duruşuyla, söylemiyle ve eylemiyle milletin tek ümidi haline gelmiştir. Böyle bir ortamda Bahçeli'nin söyleyecekleri daha da bir önem kazanıyor. Bir çok televizyon kanalının, bir çok gazetecinin, konuşmak için sıra beklediğini biliyoruz. Ancak, kendileri büyük bir lütuf göstererek Ortadoğu'yu seçti. Söyledikleri siyasetin gereği olan ve bir muhalefet yapma

gayretiyle söylenmiş sıradan şeyler değil. Ufuk, vizyon, program ve bir iddia ortaya koyuyor. İkaz ediyor, yol gösteriyor. Yapılan yanlışların altı çizilerek, bundan sonra olacaklara ışık tutuluyor.

Gündemi değiştireceğine, çok konuşulacağına ve iz bırakacağına inandığımız bu röportaj, bir gazeteci olarak tarihe not düşmek adına bizim için de bir büyük fırsat ve şans olmuştur.

Orhan Karataş:

MHP, bir önceki dönem ikinci büyük parti olarak Meclis'e girdi ve kurulan koalisyon hükümeti içinde 3,5 yıl süreyle ülkeye hizmet etti. Ancak, sonra açık bir şekilde bir MHP'siz hükümet arayışı başladı. Türk siyasi tarihine geçen ilginç gelişmeler yaşandı. Sonra da MHP'nin teklifi ile erken seçime gidildi. Bugün geriye bakıldığında en çok sorulan sorulardan birisi neden erken seçim istendiğidir. Biz de röportajımıza buradan başlamak istiyoruz.

3 Kasım 2002'de seçim yapılması kararı alarak, nedeni büyük ölçüde bugün anlaşılan MHP'siz hükümet girişimleri karşısında demokratik sürecin devamını sağladınız. 3 Kasım öncesi Türkiye siyaseti üzerine oynanan oyunları kısaca değerlendirir misiniz ?

Devlet BAHÇELİ: Bunu değerlendirebilmek için 57'nci Hükümet kurulduğunda Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu iyi analiz etmek gerekir. Türkiye, 1991-1999 yılları arasında kısa ömürlü koalisyon hükümetlerince yönetilmiştir. Bu dönemde hiçbir kalıcı tedbir ve yapısal önlem alınamamış, ekonomi kırılgan bir yapıya bürünmüştür. 57'nci Hükümet, ekonomik sorunların yanında, 15 yıldır bölücü terörle mücadele edildiği, siyasi kavgalar, kaos

ve istikrarsızlığın hüküm sürdüğü, dış politikada ise bölgemize dönük yeni tehditlerin gündemde olduğu bir dönemde kurulmuştur.

57'nci Hükümet döneminde MHP, "önce ülkem sonra partim" prensibiyle hareket etmiş ve Türk siyasetine uzlaşma kültürünü kazandırmıştır. Hiçbir siyasi gelecek kaygısı gözetmeden, içinde bulunduğu siyasi, sosyal ve ekonomik açmazdan ülkemizi çıkarabilmek için gerekli yapısal tedbirlerin alınmasını sağlamıştır. Alınan tedbirler başlangıçta vatandaşımızı sıkıntıya sokmuşsa da orta vadede olumlu sonuçları ortaya çıkmaya başlamıştır. Nitekim AKP bu gelişmeleri kendi başarısı olarak kamuoyuna takdim etmektedir. MHP, hükümet ortağı olarak sergilediği ilkeli ve seviyeli siyaset anlayışı ile her kesimin takdirini kazanmıştır.

Ancak, MHP'nin özellikle AB, Kıbrıs ve Irak konularında milli çıkar ve hassasiyetlere sahip çıkan tavrı ve dayatmalara karşı sergilediği milli duruş nedeniyle içerde ve dışarıda MHP'ye karşı adeta bir gökkuşağı koalisyonu oluşturulmuş ve MHP'nin hükümetten uzaklaştırılması arayışları başlatılmıştır. Bu çevrelerin, MHP'siz hükümet zorlamaları için her şeyi göze aldıkları ve bu amaçla çok kırılgan ekonomimizi bile tahrip etmeye hazır oldukları anlaşılmıştır. Bu şartlar karşısında ekonomik ve siyasi istikrarı tehlikeye atmamak için aldığımız erken seçim kararıyla bu çevrelerin oyunu bozulmuştur. Siyasi tikanıklarda sonucu ne olursa olsun millete gidilmesi gerektiğini savunan MHP, bu yaklaşımı ile demokrasi adına tarihe de önemli bir not düşmüştür.

Kıbrıs'ın elden çıkmak üzere olduğu, Irak'ta denklem dışı kaldığımız, milletimizin AB'ye uyum adı altında etnik ve mezhep temelinde bölünmek ve ülkede zorla azınlıklar yaratılmak istendiği, sonuçta devletin birliği ve milletin dirliğini bozmak isteyenlere her türlü alt yapının hazırlandığı, ülkemizin geleceğinin bir çok konuda ipotek altına sokulduğu teslimiyetçi bir anlayışın bugün hüküm sürdüğü düşünülürse, o dönemde MHP'siz hükümet arayışlarının nedenlerini kamuoyumuz şimdi daha iyi anlamaktadır.

Orhan Karataş: 3 Kasım seçimleri sonucu Anayasayı bile değiştirebilecek meclis çoğunluğu ile tek başına iktidara gelen AKP'nin, bugüne kadarki yönetim anlayışını genel olarak nasıl değerlendiriyorsunuz? AKP meşruiyetini dışarıda arıyor diyorsunuz, bu ne demektir?

Devlet BAHÇELİ: AKP, milleti yanıltma ve aldatma temeline dayalı bir istismar siyaseti ve seçim sisteminin sağladığı avantajla kayıtlı seçmenin yüzde 25'inin desteğini ve geçerli oyların ise yüzde 34'ünü almasına rağmen, TBMM'de yüzde 66 gibi yüksek bir temsil oranıyla tek başına iktidar olmuştur.

Ülkemiz, 1991 ile 2002 yılları arasında koalisyon hükümetleri ile yönetilmiştir. Dolayısıyla her biri farklı programlara sahip partilerden oluşan koalisyon hükümetleri döneminde, partilerin kendi programlarını gerçekleştirebilmeleri ve vaatlerini yerine getirebilmelerinin her zaman mümkün olamayacağı bir gerçektir.

Ancak, 3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra Anayasayı bile değiştirebilecek bir çoğunlukla tek başına iktidara gelen AKP'nin, seçim beyannamesinde yer alan vaatlerini ve meydanlarda

verdikleri sözleri yerine getirememe konusunda hiçbir mazereti olamaz.

AKP tarafından 58. Hükümetin kurulduğu 18 Kasım 2002 tarihinden itibaren 2 yıl 4 ay 10 gün, 59. Hükümetin kurulduğu 14 Mart 2003 tarihinden itibaren de (28 Mart 2005 itibarıyla) 2 yıl 14 gün geçmiş bulunmaktadır.

Bu dönem içinde millet olarak yaşadıklarımız göstermiştir ki AKP; içeride aldatma, kandırma, gerilim ve vatandaşlarımızı birbirine düşürmeyi, dış politikada ise milli menfaatleri haleldar eden teslimiyetçi bir politikayı siyaset anlayışının temel eksenini yapmış, ekonomide "sat kurtul", dış politikada da "ver kurtul" anlayışını benimsemiştir.

Ülke yönetimine ilişkin ekonomik, sosyal ve siyasi konularda ciddi hiçbir hazırlığı olmayan AKP, gösterişe ve gerilim politikasına dayalı, devlet gelenekleriyle, açıklık ve hesap verebilirlik ilkeleriyle bağdaşmayan kayıt dışı bir siyaset izlemektedir.

Her konuda acemi ve aceleci bir tutum sergileyen AKP'nin gündeme getirdiği, hazırlanışı ve uygulanışı itibarıyla ciddiyetten yoksun olan acil eylem planının, bugüne kadar ortaya çıkan sonuçlarına bakıldığında dağ fare doğurmuştur.

Milletin oyu ile hükümet olan AKP, maalesef meşruiyetini millette değil dışarıda aramıştır. Bu şekilde meşruiyet arayışlarının bedeli ise tam bir teslimiyet olmuştur. Her konuda IMF, ABD ve AB'den onay alarak kendi meşruiyetlerini sağladıklarını düşünmüşlerdir.

Ekonomik, sosyal ve siyasal sorunların giderek arttığı, bölgemizde Türkiye'yi tehdit eden çok ciddi gelişmelerin yaşandığı ortamda "kazan kazan" politikası adını verdikleri tüccar siyaset anlayışı Türkiye'yi ciddi tehlikelerle karşı karşıya bırakmıştır. İnançsız ve ilkesiz AKP kadroları hükümet etme mevkiini ağlama duvarına çevirmiştir. Bugün Türkiye'yi sürekli bahane üreten, sayı bakımından iktidar olmakla birlikte muktedir olmayan devşirme kadrolar yönetmektedir.

Orhan Karataş: Dokunulmazlık zırhı nedeniyle belediye-lerdeki yönetimlerden kaynaklanan yolsuzlukları şimdilik gündemden düşen AKP'nin hükümet olduktan sonra da yolsuzluk iddiaları ayyuka çıkmıştır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında-ki siyasetçi, işadamı ve bürokrat üçgeninde ortaya çıkan son yolsuzluk olayları karşısında, hortumları kestik diyen Başbakan'ın tavrını tutarlı buluyor musunuz? Yolsuzluklar engellendi mi?

Devlet BAHÇELİ: Yolsuzluklarla etkin mücadele için ciddi hiçbir hukuki düzenleme ortaya konulmamıştır. Milletvekili dokunulmazlıklarının sınırlandırılması konusunda verilen sözler bugüne kadar yerine getirilmemiştir. AKP dokunulmazlık zırhının arkasına saklanmaktadır. AKP yöneticileri haklarındaki iddialar karşısında yargı önünde hesap vererek aklanma faziletini gösterememektedir. Bu kadroların yolsuzlukla mücadele etmesi mümkün müdür?

Yolsuzlukla mücadelede çifte standart uygulanmaktadır. Batık banka patronlarından 46 milyar dolara ulaşan alacakların çok az bir kısmı tahsil edilmiş olup, 35 milyar dolarının tahsil edilmesinin imkansız olduğu açıklanmaktadır. Seçim meydanlarında bunların mutlaka alınacağını haykıran AKP, şimdi ne oldu da bu

alacakların tahsilinin imkansız olduğunu söyleyebilmektedir? Bunun hesabını Türk milletine vermek zorundadırlar.

Yolsuzlukla mücadele vaadiyle işbaşına gelen AKP'nin, bu mücadelenin en önemli araçlarından biri olan ve devletin temel fonksiyonları arasında yer alan denetim işlevini yok etmeye kalkışması, yolsuzlukla mücadele konusunda samimiyetsizliklerini açıkça göstermektedir.

Sayın Başbakan hemen her ortamda yaptığı konuşmalarda "hortumları kestik" diye gösteri yapmakta, ancak bu konuda ne yaptıklarını somut olarak açıklamamaktadır. Enerji sektöründeki son yolsuzluk operasyonu, siyasetçi-işadamı-bürokrat üçgeninde AKP'nin nasıl organize bir yolsuzluk içinde olduğunu göstermektedir. Özelleştirme, ulaştırma, telekomünikasyon, ilaç ve sağlık harcamaları, bayındırlık, eğitim, yol ve konut ihalelerine ilişkin yolsuzluk iddiaları çok ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Kelle koparmaktan bahseden sayın Başbakan, bu işe özel bürolarda ihale pazarlayan dokunulmazlık zırhına bürünmüş AKP yöneticilerinden ve vücut dilinden anlayan AKP bürokratlarından başlamak durumundadır.

AKP'nin bugüne kadarki icraatları hakkında gündeme gelen tüm yolsuzluk ve usulsüzlük iddiaları MHP tarafından yakından takip edilmektedir. Bu yolsuzluklarının hesabının sorulacağını ve çıkardıkları kanunların bile kendilerini kurtaramayacağını AKP sorumlularına bir kez daha hatırlatmak isteriz. Yetim hakkına göz dikenlerden hesap sormak için devri sabık yaratmak artık kaçınılmaz olmuştur.

Orhan Karataş: Hükümet milli gelirin arttığı, enflasyonun düştüğü ve gelir dağılımının adaletli hale geldiğini ifade etmektedir. Diğer taraftan yapılan araştırmalar açlık sınırı altındaki insan sayısının giderek arttığını göstermektedir. Hükümetin yoksullukla mücadeledeki icraatını nasıl buluyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Hükümet sosyal yardım sistemini ıslah etme ve yoksullukla mücadele alanında hiçbir somut adım atmamıştır. Bu konuda yaptıkları, yerel seçimler öncesi kömür dağıtmak, kameraların önünde gıda poşetleriyle fakir ziyareti adı altında vatandaşı rencide etmekten öteye geçememiştir.

AKP seçim beyannamesinde, nüfusumuzun %15'inin açlık sınırının altında olduğunu, insan haklarına ve Anayasaya aykırı olan bu acı tabloya kayıtsız kalmayacaklarını söylerken, 2 yıl 4 aylık icraatları sonucunda bugün nüfusun %20'sini oluşturan insanımız açlık sınırının altında hayatta kalabilme savaşı vermektedir.

Bugün işsizliğin ürkütücü boyutlara ulaştığı Türkiye'de devlete olan güven kaybolmuştur. Bu insanlar akraba, eş, dost yardımına muhtaç duruma gelmiştir. İş imkanı sağlanamayan bu insanlara devletin şefkatli elini uzatacak bir sosyal yardım sistemi de getirilememiştir.

Şubat 2005'te yapılan bir araştırmaya göre, Ülkemizde açlık sınırı 657 YTL., yoksulluk sınırı ise 1.768 YTL. dir. Buna karşın asgari ücret 350 YTL.dir. Bu durumda kamu çalışanlarının yüzde 30' u açlık sınırının altında, yüzde 95'i de yoksulluk sınırının altında yaşam savaşı vermektedir.

Kamu çalışanlarının büyük bir kısmının yoksulluk sınırının altında ücret aldığı bir dönemde, ücret adaletsizliğini giderecek ve çalışanları insanca yaşayabileceği bir ücret düzeyine kavuşturacak adımlar atılmadığı gibi, AKP döneminde memur ücretleri reel olarak yüzde 15 gerilemiştir.

AKP iktidarı döneminde işsizlik patlaması gibi suç patlaması da yaşanmıştır. Şehir merkezlerinde asayiş sağlanamaz, suç örgütlerinin saldırıları önlenemez hale gelmiştir. Başta ahlaksızlık, hırsızlık, kap-kaç, gasp gibi asayiş olaylarının artmasının nedenlerinden biri de kentlerde işsiz, güçsüz olarak açlık sınırı altında yaşayan insanların giderek fazlaşmasıdır.

AKP'nin çizmeye çalıştığı mutlu, huzurlu ve gelişen Türkiye tablosuna ilişkin gerçekler bunlardır.

Orhan Karataş: Başbakan 3 Kasım öncesinde simit hesabı yaptıklarını belirterek, 5 kişilik bir ailenin günde 3 öğün simit yiyerek bir ayda 270 milyon liraya ihtiyacı olduğunu hesapladıklarını, o dönemde 218 milyon lira olan asgari ücretin buna yetmediğini, şimdi ise 350 milyon lira olan asgari ücretin çay ile simidi ödemeye yettiğini ve para da arttığını söylüyor. Gerçekten asgari ücretlinin yaşam standartlarında bir iyileşme var mı?

Devlet BAHÇELİ: Yoksulluk ve işsizliğin boyutları asgari ücret bakımından değerlendirildiğinde, çalışanların yaşam standartlarının son derece basit bir ikilem olan çay-simit zeminine oturtulması son derece yanlıştır. Bugün, 25 kuruş olan bir simit ile en ucuz kahvehanede bile 50 kuruş olan bir bardak çay, asgari ücretli ve ailesinin ancak hayatta kalmasını sağlayacak kadar

bir gelire yaşamasına imkan veren bir tüketim yapısını ortaya koymaktadır. Bu şartlarda, bugünkü asgari ücret ile bu beş kişilik aile herhangi bir öğünde ikinci simit ile çayı alma şansına sahip değildir. Bu aşamada reel olarak asgari ücretin satınalma gücünü artırdık demek pratikte hiçbir anlam ifade etmemektedir. Bu asgari ücretli insanlarla dalga geçmek anlamına gelmektedir.

Diğer yandan, sosyal güvenliğin bütün kesimleri kapsayacak şekilde genişletilmemiş olması, devletin sosyal sorumluluklarını yerine getirmekte aciz kaldığını ortaya koymaktadır. Kaldı ki; sosyal güvenlik reformu adı altında mevcut sistemde çalışanların alım gücünü zayıflatıcı düzenlemeler yapılmak suretiyle, sosyal güvenlik harcamaları kısılmak istenmekte, bu yolla yaratılacak faiz dışı fazla ile IMF'ye olan borç faizlerinin zamanında ödenmesi planlanmaktadır. Bu ise ne sosyal siyasetle ne de sosyal adaletle bağdaşmamaktadır.

Orhan Karataş: AKP hükümet olduğundan bu yana kamu yönetimi reformu konusunu sürekli gündemde tutmuştur. Devletin yönetim yapısını değiştirmeyi amaçladığı, Anayasada tanımlanan Türk idare sistemine aykırı olduğu ve ayrıca çalışanların büyük bir kısmını mağdur ettiği için tartışılan bu reform çalışmalarının gerçek amacı nedir? Öngörülen düzenlemeler vatandaşın derdine derman olacak mıdır?

Devlet BAHÇELİ: Ülkemizde ahlaki normların ön planda tutulduğu, her alandaki yozlaşmanın önüne geçecek toplumsal ahlak ve kalite anlayışını esas alan, evrensel doğrulara dayalı ve milli karakterli bir toplumsal dönüşüm projesinin hayata geçirilmesi gerekmektedir. Kamu kurumları ile birlikte sivil toplum örgütleri, medya ve özel teşebbüsü de içine alacak böyle bir

topyekün dönüşüm sürecinde, kamu kurumlarının hizmet sunma anlayışının değiştirilmesi, devletin hantal yapıdan kurtarılması gerekir.

AKP'nin reform projesi adı altında getirdiği düzenleme, arzu edilen toplumsal dönüşümü sağlayabilecek teknik niteliğe ve en önemlisi milli karaktere sahip bulunmamaktadır.

İdari yapımızdaki esas sorun devletin temel niteliklerinden ya da karar alma ve denetim yetkisinden kaynaklanmamaktadır. Oysa yapılan düzenlemelere bakıldığında devletin bu temel dinamiklerinin ana sorun olarak görüldüğü anlaşılmaktadır. Bunun sonucu, bir yandan küreselleşme ve modern devlet anlayışından bahsederken, öte yandan da çağdaş devlet anlayışının gereği olan denetleme görevi işlevsiz hale getirilmekte, devletin elinden çıkartması gereken müteahhitlik hizmetlerine ise sınıksız sarılmaktadır. Bu çarpıklık, hükümetin güttüğü gerçek niyete ışık tutmaktadır.

AKP, demokratikleşme, özgürlük ve yerelleşme kisvesi altında, karar alma, denetleme ve inisiyatif kullanmaya dönük işlevlerini etkisizleştirmek suretiyle devletin egemenlik alanının zaafa uğratılmasına çalışmakta, böylece üniter devlet yapısı zayıflatılmakta ve federatif bir yapının alt yapısı oluşturulmaktadır. Ancak vatandaşlarımızın karşılaştığı temel sorunlara ciddi ve gerçekçi çözüm reçeteleri getirilmemektedir.

Bu düzenlemeler yapılırken bir yandan da bürokraside yıldıma ve yıpratma süreci bütün hızıyla devam etmektedir. Her kurumun teşkilat kanunlarında yapılan düzenlemelerle çalışanları huzursuz kılacak, tayin, nakil ve azil baskısı altında bırakacak

hükümlere de yer verilmektedir. Devlet memurları hiçbir gerekçe gösterilmeksizin görevlerinden uzaklaştırılmakta, liyakat ve hakkaniyet göz ardı edilerek, akraba, eş, dost ve yakınlar kamu kurumlarına yerleştirilmektedir. Kamu çalışanlarının tayinlerine, yükselmelerine AKP teşkilatları karar vermekte, parti teşkilatlarının istemediği dürüst memurlar sürgün edilmekte, görevlerinden alınmaktadır.

Anlaşılan AKP'nin kamu yönetiminde reform söylemlerinin altında yatan esas niyet, esasları ve amaçları Anayasada belirtilen yönetim sistemini değiştirmek, kamu kurumlarını tahrip etmek ve Başbakanın vücut dilinden anlamayan kamu çalışanlarını tasfiye ederek AKP'nin sakat zihniyetini devlet yönetiminde hakim kılmaktır. Türkiye bu alanda da sinsi bir kuşatma altına alınmak istenmektedir.

Orhan Karataş: AKP'nin türban, Kuran Kursları ve İmam Hatipler konularında 3 Kasım seçimleri öncesi tutumuyla iktidar olduktan sonraki yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: AKP ve Başbakan Erdoğan 3 Kasım seçimleri öncesi ucuz bir fırsatçılık anlayışıyla türban, İmam Hatipler ve Kuran Kursları konularını acımasızca istismar etmiştir. Burada, AKP'nin temsil ettiği geleneğin gerilim politikasına ve dini duyguları ve milli değerleri istismar etme esasına dayandığı unutulmamalıdır.

AKP, her konuda olduğu gibi, bu konuda da samimi değildir. İktidar olduktan sonra bu konularda hiçbir şey yapmamış olması bunun çok açık bir göstergesidir.

Başbakan Erdoğan'ın Hürriyet gazetesine 2-3 Nisan 2005 tarihinde verdiği mülakatta İmam Hatipler konusundaki sözleri tam bir samimiyetsizlik ve riya örneği olmuştur.

Bu konuda samimi olmadığını Türk milleti tarafından bütün çıplaklığıyla anlaşılması nedeniyle, suçluların telaşı içinde inkar ve tevil yoluna sapmaktadır. Acı olan, bundan en ufak bir etik sıkıntı duymamasıdır.

Başbakan, İmam Hatipler konusunda geçmişte hiçbir vaatte bulunmadığını, bu konuda kimseye söz vermediğini ve sadece bu konuların toplumsal mutabakatla çözülebileceğini söylediğini belirtmiştir. Bu davranış, büyük bir hayret ve esefle karşıladığımız bir inançsızlık, ikiyüzlülük ve yüreksizlik örneğidir. Başbakan, vicdanını aklamak telaşıyla her konuyu olduğu gibi bu konuyu da yozlaştırmak gayreti içine girmiştir.

Başbakan'a şimdi sormak isteriz:

Başörtüsü namusumuzdur diye seçim meydanlarında şov yapan ve sonra Anayasayı değiştirecek Meclis çoğunluğuna rağmen bunu unutan ve başörtüsü öncelikli meselemiz değildir diyen siz değil misiniz?

Üniversiteler önünde türban gösterileri düzenleyen, iktidar olduktan sonra organize ettiğiniz bu gösterileri bıçakla kesilmiş gibi durduran ve temiz duygularını istismar ettiğiniz öğrencilere "ya başınızı açıp sınava girin, ya da evde oturun" diyen AKP değil midir?

Kuran Kurslarını hukuki dayanağa kavuşturmak için hazırlanan kanuna muhalefettyken karşı çıkan ve kurslar yasaklanıyor

yalanıyla Anadolu'yu dolaşan parti ile büyük çoğunlukla iktidar olduktan sonra bu konuda hiçbir adım atmayan parti, aynı parti değil midir? Bu partinin adı da AKP değil midir?

Şimdi İmam Hatipler konusundaki gerçeklere geçelim. Bunların ortaya konulması, Başbakan Erdoğan'ın unutkanlık hastalığına yakalandığı anlaşılan hafızasını tazeleyerek tedavisine yardımcı olabilecektir.

Başbakan Erdoğan'ın temsilcisi olduğu zihniyet yıllarca "bizim arka bahçemizdir" diyerek İmam Hatip Okulları üzerinden siyaset ve ticaret yapmıştır. Bu konuyu siyasi istismar vasıtası olarak gören bu zihniyet, siyasi çıkarı için İmam Hatipleri ayrışma ve çatışma zemini haline getirmiştir. Bu tartışmaların diğer meslek liselerine verdiği zararın sebebi de bu zihniyettir.

3 Kasım seçimlerinde bu siyasi geleneğin temsilcileri iktidara gelmiştir. Şimdi bu konuda ne yaptıklarını kısaca hatırlayalım:

Meslek Liseleri ile ilgili kanunun biran önce çıkarılacağını açıklayan Başbakan, bugüne kadar bu konuda hiçbir şey yapmamış, yine çark etmiştir.

AKP, farklı katsayı uygulaması hakkında önce bir kanun değişikliği hazırlamış, bu konuda yanlış bir zeminde tartışma başlatmış ve sonra da hiçbir gerekçe göstermeden bu konuyu da rafa kaldırmıştır.

Aynı şekilde, YÖK reform yasa tasarısını gürültülü bir kampanya ile siyasi gündeme getiren AKP ve Başbakan Erdoğan, bu konuda "bedel ödemeye hazır değiliz" diyerek, bir kere daha yan çizmiş, ricat etmiştir.

Ve sergilediği bütün bu samimiyetsizlikten en ufak bir sıkıntı duymayan Başbakan, büyük bir pişkinlikle suçu İmam Hatip Liselerinin ve ailelerinin üzerine yıkmaya kalkışmıştır. Şimdi unuttuğu anlaşılan 4 Temmuz 2004 tarihli beyanını Başbakan'a biz hatırlatalım.

Başbakan, şu vezir sözleri söylemiştir: "Hükümet olarak bu bedeli ödemeye hazır değiliz. Çünkü daha önce ödenen bedeller var. Toplumumuzun daha duyarlı olmasını beklerdik. Bunun karşısına dikilenlere toplum gereken cevabı vermemiştir, meseleye sahip çıkmamıştır."

AKP'nin bu tutumu bir ilkesizlik örneğidir. AKP bu konuları kördüğüm haline getirerek çözümsüzlüğe itmiştir. Türk milleti elbette bu konuda hükmünü verecek, AKP'den hesap soracaktır.

Orhan Karataş: AKP hükümeti yabancıların Türkiye'de mülk edinmesine cevaz veren yasal düzenlemeleri yaptı. Geçtiğimiz 20 ay içerisinde hiçbir kısıtlamaya ve kritere tabi olmaksızın yabancıların büyük miktarlarda mülk edindiği iddia edilmektedir. Anayasa Mahkemesi kanunu iptal etti ancak hükümetin bu konuda yeniden düzenleme yapmakta ısrarcı olduğu anlaşılmaktadır. Bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz? Yetkililerin söylediği gibi kaygı duyulacak bir şey yok mu? Yoksa vatandaşımız neden tedirgin oluyor ?

Devlet BAHÇELİ: Bilindiği gibi 2002 yılında MHP'nin dışındaki partilerin işbirliği ile çıkarılan azınlık vakıflarının mülk edinebilmesini düzenleyen kanunun iptali için MHP'nin başvurusu Anayasa Mahkemesince 6'ya 5 oy çoğunluğu ile reddedilmiştir. Bu defa, yabancıların mülk edinmesi konusunda 2003 yılında

Tapu Kanununda yapılan düzenleme ise geçtiğimiz günlerde oy birliği ile iptal edilmiştir.

AKP Hükümeti Tapu Kanununda yaptığı değişiklik ile, hiçbir kısıtlamaya tabi olmadan yabancıların Türkiye'de mülk edinebilmesinin önünü açmıştır. 2003 yılının Temmuz ayında yapılan bu Kanun düzenlemesiyle; yabancıların nerelerde hangi şartlarda mülk edinemeyeceğinin kriterlerinin Bakanlar Kurulunca belirleneceği ifade edilmiştir.

Dünyada hiçbir ülke, herhangi bir kısıtlamaya tabi olmadan topraklarının yabancılar satışına izin vermemektedir. AB'ye yeni üye olan bazı ülkelerde bile belirli geçiş sürecinin sonucunda ve ancak tanımlanmış kriterler çerçevesinde yabancıların mülk edinmesine imkan sağlanmıştır.

Kanunun yürürlüğe girmesiyle birlikte ülkemizin sahil kentleri, stratejik tarım bölgeleri, yer altı ve yer üstü zenginliğe haiz bölgeleri yabancıların istilasına uğramıştır. Resmi kurumların kayıt altına aldığı verilere göre 2003 yılında 987 milyon dolar ve 2004 yılında 1.343 milyon dolar tutarında gayrimenkul yabancıların eline geçmiştir. Yabancılar adına kayıtlı olmayan ancak gerçekte muvazaa yoluyla yabancılar yapılan satışlar ile yabancı sermayeli şirketlere yapılan satışlar dikkate alındığında, mülk satışı rakamlarının daha da yüksek boyutlara ulaştığı tahmin edilmektedir.

Esasen, AKP Hükümeti, 1985 ve 1986 yıllarında Anayasa Mahkemesince verilen kararları dikkate almadan ve Anayasaya aykırı olarak, yabancılar mülk satışının yapılamayacağı yerleri

belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki veren söz konusu kanuni düzenlemeyi yapmıştır.

Bundan daha da vahimi, "kamu yararı ve ülke güvenliği bakımından" yabancılara mülk satışının yapılamayacağı yerleri belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki çerçevesinde, geçen 20 ay içinde hiçbir düzenleme yapmamış olmasıdır. Hükümet bu kayıtsızlığı ile kimlere hizmet etmiştir. Toprakları üzerinde gizli emelleri olanlar mülk edinmek için seferber olurken, hükümetin vurdumduymazlığını gaflet ve dalaletin ötesinde bir sıfatla değerlendirmeyi düşünmek istemiyoruz.

Anayasa Mahkemesinin söz konusu kanunun iptaline ilişkin kararını, gecikmiş de olsa takdir ve şükranla karşıladığımızı ifade etmek isterim. Ancak, Anayasa Mahkemesi kararı sonrasında açıklama yapan bazı AKP yöneticileri "aynı kanunu çıkaracağız, gereken neyse yapacağız" şeklinde sorumsuz açıklamalar yapmışlardır. Yüce Türk milletinin mahşeri vicdanında mahkum olan AKP'yi bu hatalı yoldan dönmeye çağırıyoruz. Eğer, telafi edilemez yanlışlıklara devam ederlerse, er veya geç Türk milleti kendilerinden bunun hesabını çok ağır biçimde soracaktır.

Orhan Karataş: Vatandaşlarımızın hastane kuyruklarındaki çilesine ne diyorsunuz ? SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığına devri ülkemizde yaşanan sağlık sorunlarının çözümüne nasıl bir katkı sağlayacaktır?

Devlet BAHÇELİ: Sağlık sisteminin sorunlarına köklü çözümler getiremeyen ve sorunların daha da ağırlaşmasına yol açan AKP Hükümeti, tabela değişimi ile sorunların aşılabileceğini zannederek kamu kuruluşlarına ait bütün hastaneleri ve sağlık

birimlerini Sağlık Bakanlığına devir etmiştir. SSK hastanelerinin hiçbir hazırlık yapılmadan, sadece tabelası değiştirilerek Sağlık Bakanlığına devir edilmesi milyonlarca vatandaşı mağdur etmiştir.

İnsan hayatını ilgilendiren böylesi bir düzenleme yapılmadan çok önce her türlü alt yapının tamamlanması ve hiçbir tartışma, suistimal ve mağduriyete yol açmayacak mekanizmalar geliştirilmesi gerekirdi.

AKP, hızlandırılmış tren ve benzeri bir çok konudaki bu aceleci ve acemi tavrını burada da göstermiş, altı ay önce alabildikleri ameliyat randevuları iptal edilen, ilaç alamayan ve ayakta duramadığı halde kuyruklarda beklemeye mahkum edilen insanlarımızın ahını almıştır. Bu vebalin altından ne bu dünyada ne de Ruz-ı Mahşerde kalkamayacaklardır.

Orhan Karataş: Bütçe açığının % 60'ını aşan büyüklüğe ulaşan sosyal güvenlik kuruluşları açıklarının kontrol edilemez bir duruma geldiği görülmektedir. Bir taraftan açıklar artarken, diğer taraftan vatandaşın ıstıرابı da artmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığının açıkları için bütçeden aktarılan pay 2002 yılında 10 katrilyon lira iken 2004 yılında 19 katrilyon liraya ulaşmıştır. Bu açıkların GSMH'ye oranı da 2002 yılında yüzde 3,6 iken, 2004 yılında yüzde 4,5 seviyesine yükselmiştir.

Ülkemizde tüm vatandaşlarımızı içine alacak bir sosyal güvenlik sisteminin tesisi ve sosyal güvenlik kuruluşlarının açıklarının

makul seviyelere çekilmesi konularında kalıcı düzenlemeler yapılması artık ertelenemeyecek bir zarurettir. Bıçak kemiğe dayanmıştır. Ancak, Hükümet her iki konuda da bugüne kadar hiçbir adım atmamıştır. Hem açıklar hızla artmış, hem de tüm vatandaşlarımızın sosyal güvenlik sistemi içine alınması yolunda bir gelişme sağlanamamıştır.

Hükümet sosyal güvenlik kuruluşlarının gelir kaynağı olan aktif sigortalı sayısını artırmak suretiyle sosyal güvenlik kapsamını genişletemezken, kayıt dışı istihdam alabildiğine artmıştır. Son yıllarda, yabancı işçilerin kaçak çalışması yaygınlaşmış, gençlerimiz iş bulamazken, ülkemiz adeta yabancı işçi akınına uğramıştır.

İçinde bulunduğumuz 57. Hükümet döneminde uygulamaya başlanan yapısal tedbirlerin gerisi getirilememiş, Hükümet vatandaşla IMF arasında tercihini IMF'e boyun eğmek yönünde kullanmıştır. Bu çok esef vericidir.

Orhan Karataş: Son zamanlarda hırsızlık, kapkaç ve gasp olayları hızla artmaktadır. Can ve mal güvenliği neredeyse kalmamıştır. Son dönemdeki yasal düzenlemelerin bunda payı olduğu görüşleri seslendirilmektedir. Ayrıca iç güvenliğin hükümetçe tesis edilememesi durumunda, bunun başkaları tarafından sağlanabileceği yönünde görüşler de medya organlarında dile getirilmektedir. Bu konulardaki değerlendirmenizi öğrenebilir miyiz?

Devlet BAHÇELİ: Yargı alanında yapılan düzenlemeler temelde mağduru koruması gerekirken günümüzde suçluyu korur hale gelmiştir. Topluma kazandırma ve benzeri adlarla çıkartılan AKP kanunlarından sonra yeni Türk Ceza Kanunu ile getirilen

örtülü ve açık aflarla da gasp, hırsızlık, kapkaç sabikalısı ve bölücü terör örgütü mensubu binlerce mahkum sokağa çıkacaktır.

Hukuk normlarının Türk hukuk geleneğine uygun, ihtiyaçlara cevap verebilecek şekilde, milli duyarlılığa sahip ve sosyal gerçeklerle uyumlu olması gerekirken, gerek Türk Ceza Kanununda gerek Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda yapılan düzenlemeler, toplumun ihtiyaçlarından uzak bulunmakta, getirdiği aflarla bir çok mağdur vatandaşımızı yaralamakta, cezaları caydırıcı olmaktan çıkarmaktadır. Suç ve ceza arasında ahenk bulunmamaktadır.

Yapılan düzenlemelerle polisin asli görevi olan vatandaşın can ve mal güvenliğini sağlama işlevini yerine getirmesi imkansızlaştırılmış, polis adeta tebligat, tescil, ruhsat gibi büro işlerine boğulmuştur.

Son günlerde büyük şehirlerde yaşanan kap-kaç ve seri hırsızlıklar gibi olaylar neredeyse yaşantımızın bir parçası haline gelmiştir. Asayiş vakalarının medyada gündeme getirilişinde, bir taraftan güvenlik zaafiyeti vurgulanarak emniyet birimlerinin yıpratılmak istenildiği, diğer taraftan ise ısrarla özel güvenlik birimleri oluşturma gereğinin ön plana çıkarıldığı görülmektedir. Kentlerin güvenliğinin taşeron özel güvenlik birimlerine havale edilmesi telkinleri giderek artmaktadır. Bu fevkalade tehlikeli bir oyundur. Devletin kontrolünde olmayan özel güvenlik birimlerini, yarın kimin kontrol edeceğini bilmek mümkün değildir.

Türkiye polisi ve jandarmasıyla iç güvenlik sorunlarının üstesinden rahatlıkla gelebilecek güçtedir.Önemli olan güvenlik

birimlerinin koordinasyonunu sağlamak ve etkin düzenlemeler yapmaktır. Sorun bir yönetim boşluğundan kaynaklanmaktadır.

Orhan Karataş: Türkiye ekonomisinin büyüdüğü, enflasyon ve faiz oranlarının düştüğü söylenirken, bir yandan da insanların alım gücü giderek azalıyor. Bu göstergeler AKP hükümetinin ekonomide başarılı olduğuna mı işaret ediyor?

Devlet BAHÇELİ: Bunun cevabı ortadadır. Bunu 2002 yılından itibaren ekonomiyi analiz ettiğimizde rahatlıkla görebiliriz. Bizim de ortağı olduğumuz 57. Hükümet döneminde, Türkiye ekonomisini güçlendirmek, ekonomiyi şoklara karşı dayanıklı hale getirmek, ekonominin rekabet gücünü artırmak ve kamu hesaplarında şeffaflığı sağlamak amacıyla uygulanan politikalar ve alınan tedbirler sonucunda ekonomideki bütün göstergelerde iyileşme ve düzelme eğilimi yakalanmıştır.

Şunu açıkça ifade etmek gerekir ki, ekonomide birinci derecede önceliğimiz ekonomik yapıyı sağlam temellere oturtmak olmuştur. Bunu yaparken hiç bir şekilde siyasi kaygılarla hareket edilmemiştir.

Bugün yaşanan bazı olumlu gelişmeler, bizim dönemimizde gerçekleştirilen yapısal reformların bir sonucudur. Zaten bu durum, hükümetimiz dönemindeki programı aynen uygulayan AKP tarafından da kabul edilmiştir.

Ne var ki AKP, başlatılan programın devamını getirememiş, gerekli tedbirleri zamanında almayarak ekonomide risklerin artmasına sebep olmuştur.

Türkiye bir yandan sıcak para sarmalına hapsedilirken, diğer taraftan yatırımlara yönelik gerekli alt yapı hazırlanamamıştır.

Bütçeden kamu yatırımlarına yeterli miktarda kaynak ayrılmamıştır. Cari açık, dış ticaret açığı ve iç ve dış borçlanmada Cumhuriyet tarihinin rekorları kırılmıştır.

Bazı çevrelerce çizilen pembe tablolara karşın maalesef vatandaşımızın refahına yansıyan bir iyileşme bulunmamaktadır. İşsizlik, özellikle de üniversite mezunu gençler arasındaki işsizlik giderek artmakta, çiftçi ve esnafımız kan ağlamakta, işçi, memur ve emeklilerimizin gelirleri reel olarak azalmaktadır. Kısacası, ekonomi üretim ekonomisi olmaktan çıkmış, sanal bir ekonomi haline gelmiştir..

Orhan Karataş: Sizin uyguladığınız programın hükümet tarafından aynen devam ettirildiğini ifade ettiniz. AKP'nin özgün bir ekonomi programı yok muydu?

Devlet BAĞÇELİ: AKP seçim öncesinde uygulanan programın bir IMF programı olduğunu, sosyal boyutunun olmadığını, öngörülen faiz dışı fazlanın da yüksek olduğunu ifadeyle bu programı değiştireceğini taahhüt etmiştir. Ancak programda en küçük bir revizyon dahi yapılmamıştır. AKP geçmişte sorumsuzca eleştirdiği programın rantını yemektedir.

Orhan Karataş: Hükümetiniz döneminde ciddi yapısal reformlar gerçekleştirdiğinizi ve bunu yaparken hiç bir siyasi kaygıya düşmediğinizi ifade ettiniz. Bu siyasi açıdan gerçekçi ve doğru bir yaklaşım mıydı?

Devlet BAĞÇELİ: Siyasi partiler ülkeye hizmet için kurulurlar. Reform süreçleri sancılı ve risklidir. Ülkemizin içinde bulunduğu açmazdan çıkabilmek için önümüzde iki tercih vardı. Birincisi, kısa vadede vatandaşa şirin gelecek, ancak orta ve uzun vadede

mevcut sorunları daha da artıracak politikaları uygulamaktı. İkincisi ise, ülkeyi sağlıklı bir ekonomik yapıya kavuşturacak, ancak sonuçları alınincaya kadar biraz sancılı ve siyasi riskler taşıyan bir yol takip etmek idi. Biz ülkemizin menfaatlerini dikkate alarak ikinci yolu seçtik.

Orhan Karataş: Ekonomiye gerekli müdahaleler zamanında yapılmadığı için riskler artıyor dediniz. Gerçekten de cari işlemler açığı GSMH'nin yüzde 5'ini aşarak 15,5 milyar dolar olarak gerçekleşti. Kurun aşırı değerlenmesinden ihracatçılar şikayetçi. Akademisyenler ve uluslararası finans çevreleri de cari işlemler açığının ulaştığı boyut konusunda uyarıda bulunuyorlar. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: 2004 yılında ihracat % 33,4 oranında artarak 63 milyar dolara, ithalat ise %40.4 oranında aratarak 97.3 milyar dolara çıkmış, böylece aynı dönemde dış ticaret açığı 34.3 milyar dolara yükselmiştir.

İç talebin yetersiz olduğu bir ortamda sanayici için tek imkan olan ihracat, bu kur seviyesinde sürdürülebilir değildir. Zira dış piyasalardaki yerini kaybetmemek için bir çok sektörde zararına ihracat yapılmakta, bazı ihracatçı firmalar kapanmaktadır.

İhracatta rekor kırıldığını söyleyen AKP Hükümeti, ithalatta kırdığı rekordun ve ekonomide kırılabilirliği artıran rekor dış ticaret ve cari işlemler açıklarından hiç bahsetmemektedir. Türkiye bir ithal mallar cenneti haline gelmiş ve yerli sanayinin rekabet gücü azalmıştır.

İhracatın ithalatı karşılama oranı ise 2003 yılında % 68,1 iken, 2004 yılında % 64,6'ya düşmüştür.

2002 yılında 1.5 milyar dolar olan cari işlemler açığı, 2003 yılında 8 milyar dolara, 2004 yılında da 15.6 milyar dolara ulaşmıştır. Milli gelirin % 5.2'sine karşılık gelen cari işlemler açığı çok ciddiye alınması gereken vahim bir gelişmedir.

Cari işlemler açığındaki rekor artışa rağmen döviz kurunun buna tepki vermemesi çok dikkat çekicidir. Bunun nedeni ise hâlâ yüksek seviyelerde olan reel faiz için gelen sıcak para girişidir. Yabancı yatırımcılar yüksek kurdan bozdurdukları dövizi yüksek reel faiz veren hazine kağıtlarına ve hisse senetlerine plase etmekte, bu tür para girişleri nedeniyle düşen kur seviyesinden paralarını yabancı paraya çevirerek yurt dışına çıkarmaktadırlar. Böylece, hem faizden hem de kurdan kazanmaktalar. Uygulanan bu politika, sadece kaynaklarımızın yurt dışına çıkmasına neden olmamakta, aynı zamanda ekonomide kırılganlığı artırarak çok ciddi bir risk oluşturmaktadır.

Bu konudaki vurdumduymazlık devam eder ve önlem alınmazsa, ani bir iç veya dış şok durumunda Türkiye çok daha ağır yeni bir krizle karşı karşıya kalabilir.

Bu güne kadar yapılan uygulamalarla elde edilen kazanımları hiçe sayarak, Türk ekonomisini yeniden hiç bunlar yaşanmamış gibi krize açık hale getirecek politikalarda ısrar eden hükümetin bugünkü tutumu kaygı vericidir. Dış ticaret açığının 35 Milyar dolara yükseldiği bir ortamda kayıtlı işsizlik oranının %10'ları aşığı bir tabloda bu kaygıyı duymamak mümkün değildir.

Bugün hükümetin tercih ettiği politikalar dış ticarete ortaya çıkan büyük açığı, cari işlemler dengesinde ortaya çıkan tehlike sinyalleri veren tabloyu, sıcak para ile finanse etme yaklaşımının sonucudur. Bu tutum ekonomide reel büyüme yaratma imkanlarını ortadan kaldırdığı gibi, sıcak para hareketlerine bağımlı, kırılğan bir ilişkiye de süreklilik kazandırmaktadır.

Türkiye'de şu anda 38 milyar dolar civarında sıcak para olduğu bilinmektedir. Bu paraların sahipleri, aldıkları faizden ve döviz kurundaki düşüşten dolayı yıllık yüzde 30'u aşan gelir elde etmektedir. Dünyanın hiçbir ülkesinde böylesine bir gelir sağlamak mümkün değildir. Sadece Hükümetle birlikte pembe tablolar çizen rantiyeli sınıfının işine yarayan bu gidişe bir an önce dur demek gerekmektedir.

Orhan Karataş: Açıklanan yüksek büyüme oranlarına rağmen işsizlik azalmıyor, esnafın, sanayicinin şikayetleri sürekli artıyor. Büyümenin hormonlu olduğu ve reel olarak hissedilmediği iddia ediliyor. Sizce büyüme rakamları gerçekçi mi? Esnaf, sanatkar, işçi, köylü, memur kesimi bu büyümenin olumlu etkisini niçin hissetmiyor?

Devlet BAHÇELİ: AKP Hükümetinin övündüğü büyüme rakamları yakından incelendiğinde, sağlıklı ve kalıcı bir büyüme eğilimi olmadığı görülmektedir.

2004 yılı son çeyrek büyüme rakamları açıklanırken, hiç alışık olunmadığı şekilde geriye doğru üç çeyrek rakamları revize edilmiştir. Yapılan revizyon yıllık GSMH büyümesinde 1.2 puan gibi yüksek bir artışı ifade etmektedir. Kamu oyuna 40 yıllık rekor olarak takdim edilen bu büyüme, yapılan revizyonun 1987

yılındaki yüzde 9,8'lik büyüme rakamını aşma gayretinden kaynaklandığını akla getirmektedir. Bu durum rakamların güvenilirliğini gölgelemektedir.

Dayanıklı tüketim mallarının büyümeye katkısı 3,3 puan olmuştur. Bu büyük ölçüde otomobil, beyaz eşya gibi ertelenmiş tüketimden kaynaklanmıştır. Bütün sektörleri kapsayan ve sürekli olan bir ekonomik ortam oluşmamıştır. Ertilenmiş tüketim ihtiyacının büyük ölçüde karşılanması nedeniyle 2005 yılının ilk aylarında üretimin bir yavaşlama sürecine girdiği görülmektedir.

2004 yılında tüketim malları ithalatı dolar bazında yüzde 54,8 oranında artmıştır. İthal tüketim malları talebinin büyümeye katkısı 2,3 puan olarak gerçekleşmiştir. Bu tüketim yoluyla başka ülkelerin istihdamına katkı anlamına gelmektedir.

Büyümeye, bugün için karşılığı olmayan yani tüketici kredileri ve kredi kartları yoluyla borçlanılarak finanse edilen harcamaların katkısı 3,9 puan olmuştur. Reel olarak düşmeyen ancak nominal olarak düşen faiz oranlarından kaynaklanan bir ilüzyon söz konusudur. Bu şekilde borçlanılarak büyüme sürdürülebilir değildir.

Yüksek oranda artan ithalat vergilerinin de büyümeye katkısı 1,6 puan olmuştur.

Stok artışının büyümeye katkısı ise 1,1 puan olarak gerçekleşmiştir.

Elverişli dış konjonktür nedeniyle gelen sıcak para bu büyümenin finansmanını oluşturmuştur. Reel faizlerin cazibesini yitirmesi durumunda böyle bir finansman söz konusu olmayacaktır.

Bu büyüme işsizliği azaltmaya yetmemiştir. Nitekim işsiz sayısı 2004 yılında bir önceki yıla göre 5 bin kişi artmıştır. Ülkemiz için yapılan çalışmalar (2004 yılı Katılım Öncesi Ekonomik Program, DPT) her 1 puanlık GSYİH büyümesinin 110 bin kişilik istihdam yaratmasını öngörmektedir. Bu çalışma yüzde 8,9'luk GSYİH büyümesini doğrulamamaktadır.

Özetle, rakamlarda oynanma endişesi taşıyan bu büyüme teknik olarak da açıklanabilir değildir. Bu haliyle bile sağlıklı olmayan bu büyümenin, ertelenmiş talep, yüksek cari açık ve borçlanılarak karşılanması sürdürülebilir olmadığını açıkça ifade etmektedir.

Uygulanan kur politikası sonucu, ara malları üretiminin yeterince artmadığı, yurt içi üretim için gerekli olan ara mallarının bir çoğunun yurt içi üretim yerine ithalatla karşılandığı görülmektedir. Bunun sonucu olarak da bir yandan ihracat giderek artan oranda ithalata bağımlı hale gelmekte, diğer yandan istihdam artışı sınırlı olmaktadır.

Ekonomik büyüme vatandaşın sıkıntılarına bir çözüm olmamıştır. Çünkü, büyümenin temel sürükleyicisi olması beklenen iç talep halen yeterli düzeyde değildir. Yatırımlar da istenen seviyeye ulaşmamıştır. Yerli ve yabancı sermaye yeterince yatırım yapmamaktadır. Yabancı yatırımlar daha ziyade hazır kurulu tesislerin satın alınmasına yönelmektedir. Büyümenin bütün sektörlere yayılmamış olması diğer bir sorundur. Kalıcı, sürdürülebilir ve bütün sektörleri kapsayan bir büyüme sağlanmadan vatandaşın refahına olumlu yansiyacak bir gelişme sağlanamayacaktır.

İşte bu nedenlerle bu ekonomik büyüme sağlıklı ve sürdürülebilir değildir, vatandaşın sıkıntılarına çözüm getirmemektedir,

diyoruz. Özellikle son zamanlarda artan, esnaf, çiftçi, sanayici, ihracatçı şikayetleri bu analizin geçerliliğini doğrulamaktadır.

Açıklanan büyümeye rağmen yeterli istihdam artışı sağlanmadığından, işsiz sayısında yaşanan artış toplumdaki iş ve aş umutlarını giderek tüketmektedir.

Orhan Karataş: Yüksek faiz dışı fazla politikasına rağmen kamu borç stoku artmaktadır. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Hükümet kurulduğunda 150.5 milyar dolar olan konsolide bütçe iç ve dış borç stoku 2004 yılı sonu itibariyle 236 milyar dolara yükselmiştir. 2005 yılında da artış devam etmiş ve Şubat sonu itibariyle 248.7 milyar dolara ulaşmıştır. 2 yıl 3 aylık dönemde kamu borç stoku dolar bazında yüzde 61 artmıştır. Böylece AKP hükümetleri 2.153 dolar olarak aldığı kişi başına düşen borç miktarını 3.488 dolara yükseltmiştir. Yani AKP, hükümet olduğu süre içinde vatandaşlarımızın her birine 1.335 dolar ilave borç yüklemiştir.

Sonuç olarak, temel hedef olan borçların azaltılmasında tam bir başarısızlık söz konusudur. Yüksek faiz dışı fazla hedeflerine ve bu çerçevede vatandaşın katlandığı fedakarlığa rağmen borç stoku azalmamakta, aksine artmaktadır. AKP Hükümeti döneminde bütçe borç stoku ortalama her ay 3.5 milyar dolar artmıştır.

Konsolide bütçe harcamaları içinde faiz harcamalarının oranı yüzde 40 civarındadır. 2003 ve 2004 yıllarında 79 milyar dolar faiz gideri olarak rantiyeye aktarılmıştır.

Orhan Karataş: Efendim, verdiğiniz bu rakamlar vatandaşın toplanan vergilerin nereye gittiğine ışık tutmaktadır. Ödediğimiz vergiler borç ödemelerine gitmiş görünüyor. AKP Hükümetinin vergi politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAĞÇELİ: Uygulanan ekonomik programa sosyal boyut kazandıracamız, vergileri artırmayacağız diyen AKP, özel tüketim vergilerini artırmış, deprem yaralarını sarmak için geçici olması öngörülen özel işlem ve özel iletişim vergilerini kalıcı hale getirmiş, kurum geçici vergi oranını yükseltmiş, ek motorlu taşıtlar ve ek emlak vergileri ihdas etmiştir.

Vergi adaletsizliği de giderek derinleşmektedir. Vergilerin önemli bir bölümü dar ve orta gelirli vatandaşın tüketimi üzerinden alınan KDV ve özel tüketim vergisinden oluşmaktadır. Adil olmayan bu durum rakamlardan da açıkça görülmektedir. Nitekim, 2000 yılında konsolide bütçe vergi gelirleri içinde yüzde 59 olan vasıtalı vergilerin payı, 2005 yılında yüzde 73 olarak programlanmıştır.

Sonuç olarak, AKP döneminde, vergi tabana yayılamamış, dolaylı vergiler artırılmış, kayıt dışı ekonomi büyümüş, vergide reform söylemleri laftan ibaret kalmıştır.

Orhan Karataş: Köylüden ve çiftçiden büyük feryatlar var. Hükümetin tarım politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAĞÇELİ: Çiftçi tam anlamıyla perişandır. Tarımdaki uygulamalar çiftçilerimizi gübre ve ilaç alamaz, tarlasını ekemez, çarşıya pazara çıkamaz hale getirmiştir. Türk tarımı çökmüştür. Başbakan ve bakanlar ise, büyük bir pişkinlikle haklı şikayetleri

dile getiren çiftçilerimizi azarlayabilmektedir. AKP, seçim öncesi vaatlerinin hiçbirini yerine getirmemiştir. Yaptıkları tek şey, bir çok ürünün üretim alanlarını sınırlandırmak, buna karşılık bizim dönemimizde başlatılan doğrudan gelir desteği ödemelerini de aksatmak olmuştur.

2004 yılında bir önceki yıla göre çiftçinin eline geçen fiyatlar reel olarak yüzde 9 oranında azalmıştır. Mazot fiyatlarındaki artış ise bir önceki yıla göre yüzde 32'ye ulaşmıştır.

Gübre fiyatlarındaki artış ise yüzde 40 oranında gerçekleşmiştir. Diğer bir deyişle tarım maliyetlerinde enflasyonun çok üzerindeki bu artışlara rağmen çiftçinin eline geçen fiyatlar reel olarak azalmış ve çiftçi fakirleştirilmiştir. AB ile müzakere sürecinde tarım ile ilgili kalıcı bir çok kısıtlama konulacağından çiftçimizin durumu daha da kötüleşecektir.

AKP, tarihe Türk tarımının katili olarak geçecektir.

Orhan Karataş: Türk ekonomisinin bu kötü gidişini durdurucaak acil önlemler hakkındaki düşünceleriniz nedir?

Devlet BAHÇELİ: Ekonominin dinamiklerinin belirli dönemlerde gerekli kıldığı istikrar programları ilanihaye devam ettirilmemelidir. Bugün yaşanan nispi istikrarı sürdürmek, kalıcı yeni politikalar uygulamayı zorunlu kılmaktadır. Bugün gelinen noktada, eski istikrar programının sağladığı sonuçlardan sonra yeni, istihdam yaratıcı ve ekonomik kalkınmayı hedef alan bir büyüme stratejisinin hayata geçirilmesi şarttır. Ancak, AKP hükümetinin bunu yapacak kabiliyeti bulunmamaktadır.

Bizim dönemimizde alınan tedbirler sonucu enflasyonun gir-diği düşme eğiliminin yarattığı bugünkü olumlu ortamda, AKP çok yanlış politikalar izlemeyi sürdürmektedir. Özellikle ekono-mik büyümeyi ve dış borçları geri çevirecek sağlıklı bir dış borç finansman politikasını oluşturmak yerine, yeniden sıcak para girişini teşvik eden ve ithalata dayalı büyümeyi amaçlayan çok hatalı bir yola girilmiştir.

Ekonomide köklü kararların alınmasında artık erteleneme-yecek bir noktaya gelinmiştir. Türkiye'nin, üretim gücünü za-yıflatan, adeta üretimi gündeminden çıkaran finans ve para politikalarıyla, döviz ve borsa göstergelerine hapsolmuş olan bu anlayıştan hızla uzaklaşılması gerekmektedir.

Bugün, ilk planda yapılması gereken reel bir büyüme yarata-cak yeni bir ekonomik anlayışa yönelmektir. Bu çerçevede önce-likle yapılması gereken hususları şöyle sıralayabiliriz.

- Sıcak parayı çeken, dış ticaret ve cari işlemler açıklarını fi-nanse etme yaklaşımını terk etmek gerekmektedir.

- Türkiye'nin ihracatını sağlıklı bir yapıya kavuşturacak, nispi üstünlüklerimiz olan sektörleri güçlendirecek bir ihracat politi-kası oluşturulmalıdır. Böylece Türkiye dış finansman açığını reel ihracat fazlasıyla finanse edecek bir kaynak yaratmış olacaktır.

- Türkiye ithalata dayalı büyüme yerine, ihracata dayalı ve kendi kaynaklarını harekete geçiren bir büyümeyi hedefleme-lidir. Bu anlamda verimliliği ve Türkiye'nin ihracat imkanlarını zenginleştirecek sektör ve üretim alanlarında yeni öncelikler be-irleyip büyümeyi bu alanlarda sağlamalıdır.

• Bugün Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu en önemli sorun olan işsizliğin ortadan kaldırılması için Türkiye sürdürülebilir bir büyümenin, ekonomik ve sosyal politikalarını birlikte uygulamak durumundadır. Bunun için özellikle verimsiz çalışan, dış rekabet şansı olmayan, kaynak israfına yol açan alanlar yerine, stratejik planlamaya dayalı bir yapısal değişim programını öngören yeni bir kalkınma anlayışına yönelmelidir.

Orhan Karataş: Türk dış politikası ve yürütülüş biçimi hakkın-da genel bir değerlendirmenizi alabilir miyiz?

Devlet BAHÇELİ: Türkiyemiz sancılı bir tarihi geçmişe sahip ve çok ciddi sorunlarla çalkalanan Balkanlar, Kafkasya ve Orta Doğu'nun oluşturduğu stratejik bir üçgenin merkezinde bulunmaktadır. Kriz ve çatışma potansiyeli yüksek olan bu zorlu coğrafyadaki merkezi konumumuz, Türkiye'yi bir sorunlar yumağıyla karşı karşıya bırakmıştır. Bu sorunlar tehlikeli boyutlar kazanmaktadır. Türkiye dış politika alanında çok zor ve sıkıntılı bir dönemden geçmektedir.

Böyle bir ortamda Türkiye'nin milli güç kaynaklarını topyekün seferber ederek çok yönlü, kararlı ve dinamik bir dış politika izlemesi hayati önem taşımaktadır.

Ancak, bugün dış politikaya tam bir dağınıklık görüntüsü hakimdir. Türkiye dış ilişkilerde kontrolsüz ve pusulasız bir sürükleniş içine sokulmuştur. AKP'nin amaçları ve hedefleri doğru belirlenmiş bir dış politika vizyonu maalesef bulunmamaktadır.

AKP'nin dış politikasının "millilik" niteliği yoktur. Hasas dış politika konularında tutarlı ve ciddi bir yaklaşım

izlenememektedir. Türkiye'nin milli çıkarlarını ve milli hassasiyetlerini korumak AKP'nin dış politika anlayışına yabancı kavramlardır. AKP için dış politika aldatma, yanıltma ve göz boyamayla AKP'ye siyasi rant ve göstermelik siyasi itibar sağlama aracı olarak görülmektedir.

Bugün Türkiye'de milli çıkarlarımızı ucuz pazarlıkların konusu yapmaya ve ver kurtul anlayışıyla feda etmeye hazır bir zihniyet işbaşındadır.

Bu ezik, şahsiyetsiz ve teslimiyetçi dış politika anlayışı nedeniyle jeopolitik konumu, tarihi, milli ve manevi gücü ve değeriyle çok ayrıcalıklı bir konumu ve bölgesel güç potansiyeli olan Türkiye, dış ülkelerde hiçbir etkisi ve ağırlığı olmayan, sözüne itibar edilmeyen marjinal bir ülke konumuna itilmiştir. Türkiye için "Avrupa'nın hasta adamı" benzetmesi AKP döneminde hortlatılmıştır.

Dış politika siyasi istismar hesabından uzak tutulması gereken bir alandır. Türkiye'nin temel çıkarlarını ve güvenliğini ilgilendiren konuların gereken ciddiyet ve hassasiyetle ele alınması hepimiz için milli bir görev ve sorumluluktur.

Ancak, AKP hükümeti hayati milli konularda AB ve ABD'nin dümen suyunda gitmekten başka bir politika üretmekten acizdir. Bu teslimiyetçi anlayışın terk edilmesi ve Türkiye'nin milli çıkarlarına ve stratejik hedeflere göre belirlenecek şahsiyetli ve milli bir dış politika anlayışının hakim kılınması bugün Türkiye'nin önündeki en önemli sorunlardan birisidir.

AKP böyle bir milli misyonu üstlenecek inanç ve müktesebata sahip değildir. Amerika ve Avrupa Birliği güdümündeki AKP'nin izlediği teslimiyetçi politikalar, Türkiye'yi, tarihi bir kavşak noktasına getirmiştir.

Milli sorunlarımızı Türkiye'nin sırtında adeta bir yük ve kam-bur olarak gören AKP yönetimi "çözüm üretme" ve bu alanda "bir adım önde olmak" gibi sakat bir anlayışla Türkiye'nin hayati çıkarlarını tehlikeye atmaktadır. Bunun en acı tecrübesi Kıbrıs konusunda yaşanmıştır.

Orhan Karataş: Kıbrıs sorununa ilişkin gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Kıbrıs milli davamızın içine sokulduğu kararlık süreç, AKP'nin basiretsiz dış politika anlayışının iflasının en çarpıcı göstergesi olmuştur.

Kıbrıs'ı AB ile siyasi pazarlık konusu yapan teslimiyetçi AKP iktidarı, Türklüğün ve Türkiye'nin Kıbrıs'tan tasfiyesini öngören bir süreci başlatmıştır. AB dayatmalarına teslim olan AKP, kendi siyasi ikbali için Kıbrıs Türklüğünü acı bir kadere mahkum etmiştir. Kıbrıs Türklerinin varlığını ve güvenliğini Rumların insafına terkeden bir çözümü kabullenmiştir.

AKP sayesinde Kıbrıs Türklüğü şimdi tam bir boşluğa itilmiş, gelecek endişesi içinde çırpınan bir toplum haline getirilmiştir.

AKP hükümeti Kıbrıs Türklüğü için esaret ve yok olma reçetesi olan Annan Planını kabul etmiş ve akla gelecek bütün bas-kılara acımasızca başvurarak bu planın 24 Nisan 2004 referan-dumunda Türk toplumu tarafından kabul edilmesini sağlamıştır.

Ancak, Rum tarafı bunu da yeterli görmemiş ve Kıbrıs Türklerini AB süreci içinde tam olarak teslim almak için Annan Planını reddetmiştir.

AKP'nin bundan sonra izlediği politika da tam bir ilkesizlik ve teslimiyetçilik örneği olmuştur. Rumların referandumda hayır demesiyle Kıbrıs'ı felakete sürükleme planını sonuçlandırmayan AKP hükümeti, bu sonucun Kıbrıs Türklerinin önünü açacağı ve siyasi ve ekonomik tecritten kurtulacağı konusunda yeni bir aldatma kampanyasından medet ummuştur.

Ancak, Avrupa Birliği bu konuda da ipe un sermiş, Kıbrıs Türklerinin haksız ambargolarından kurtulması için ciddi ve özlü hiçbir adım atmamıştır. Kıbrıs Türk tarafına uçak ve gemi seferleri başlatılmamış, bu suretle KKTC'nin dış dünya ile doğrudan ticaret yapabilmesi mümkün olamamıştır.

1 Mayıs 2004'te AB üyesi olan Kıbrıs Rum tarafı, bunun avantajından sonuna kadar yararlanmış ve AKP'nin AB karşısındaki teslimiyetçiliğinden cesaret alarak Kıbrıs konusunu şantaj vasıtası olarak kullanmak için büyük bir kampanya başlamıştır.

Buna karşılık onurlu bir duruş sergilemesi beklenen AKP hükümeti ise Rumların peşinde koşmuş ve AB sürecinde Kıbrıs Türklerini Rumlara yamamak için Rumları ikna amacıyla adeta yalvarır bir konuma düşmüştür.

Bunun sonucu AB süreci içinde Türkiye'nin karşısına çıkarılan ilk fatura Kıbrıs Rumlarının Türkiye tarafından tanınması dayatması olmuştur.

Bu noktada bir hatırlatma yapmak istiyorum. Rumlar'ın Türkiye tarafından tanınması konusunda gündeme ilk getiren malesef Başbakan Erdoğan olmuştur. 1 Mayıs 2004'de Rumlar'ın AB'ye girmesi törenine katılmak için İrlanda'ya giden Başbakan, havaalanında ayak üstü yaptığı bir açıklamayla Türkiye'nin Rum yönetimini Kıbrıs'ın bütününe temsil eden meşru hükümet olarak tanımaya hazırlandığı anlamına gelen sözler söylemiştir.

Başbakan bu açıklamasıyla Rumlar'ın eline bekledikleri istismar fırsatını vermiştir. Nitekim, Rumlar'ın etkisiyle AB liderleri 17 Aralık 2004 Brüksel zirvesinde bu konuda açık dayatma yapmış ve Türkiye-AB ortaklık ilişkilerinin temelini oluşturan 1963 Ankara Antlaşmasının Kıbrıs Rumlarına da uygulanması için bir Protokol imzalanması hususunda Türkiye'den yazılı taahhüt almışlardır.

Şimdi AB şantajına boyun eğen AKP hükümeti bu protokole imzalamak hazırlığı içindedir. Bunun yapılması, Türkiye'nin Rumları resmi muhatap olarak kabul edip onlarla birçok alanda resmi ilişki kurması sonucunu doğuracaktır. Rumların Türkiye tarafından tanınması, KKTC'nin gayri meşru bir devlet olduğu ve Rumların Kıbrıs Türkleri'nin de hükümeti olduğu anlamına gelecektir. Bu durumda Kıbrıs sorunu Kıbrıs Türklerinin sadece bir azınlık toplumu olarak Kıbrıs Rumlarının devletine yamanması yoluyla kendiliğinden çözümlenecektir.

Kıbrıs konusunun böyle karanlık bir sona mahkum edilmesi karşısında AKP hükümetiyle anlaşamadığını, AKP'nin Kıbrıs politikasının Kıbrıs Türklerini felakete sürükleyeceğini açıklayan Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş aktif politikasından çekilme kararı almıştır.

Rumların silah zoruyla yapamadığını, AKP hükümeti AB'ye yaranmak için şimdi gerçekleştirmenin hesabı içindedir. Ancak, böyle bir gafletin sonuçları ve vebali çok ağır olacaktır. Türk milleti buna hiçbir şart altında izin vermeyecek ve bunun hesabını AKP'den çok yakında soracaktır.

Orhan Karataş: Irak'ta yaşananlar hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Devlet BAHÇELİ: AKP iktidarının izlediği şahsiyetsiz ve teslimiyetçi politikaların iflas ettiği diğer bir önemli alan da Irak olmuştur.

Irak'taki durum giderek kötüleşmekte ve olumsuz gelişmeler tehlikeli boyutlar kazanmaktadır. Irak'ta yeni bir şekil alan güvenlik denklemi ve ortaya çıkan yeni dinamikler Türkiye'nin güvenliği üzerinde çok ciddi sonuçlar doğuracaktır. Irak'ta yaşanan gelişmeler Türkiye'nin hayati konulardaki milli çıkarlarını doğrudan etkilemektedir.

Bu çıkarlarımızın korunması amacıyla Irak konusunda bir devlet siyaseti belirlenmiştir. Siyasi düşünce farkına bakılmaksızın geçmiş bütün hükümetler, partiler üstü bir anlayışla bu temel politikayı referans olarak almışlar ve uygulamışlardır.

Bu devlet politikası, "üç kırmızı çizgi" olarak ifade edilen ve Türkiye için olmazsa olmaz nitelikteki üç esas üzerine bina edilmiştir.

Irak'ın toprak bütünlüğünün ve siyasi birliğinin korunması, bu suretle Kuzey Irak'ta bir kukla devlet oluşumuna imkân verilmesi; PKK terör unsurlarının Irak'ta yuvalanmalarının önlenmesi

ve Iraklı Türkmenlerin hak ve hukuklarının korunması ve güvenliklerinin sağlanması, bu devlet politikasının ana esaslarını oluşturmuştur.

Bugün, bu üç kırmızı çizgi her yönüyle ihlâl edilmiş, ayaklar altına alınmıştır. Buna karşılık AKP iktidarı bu vahim gelişmeleri sadece seyretmiş, hiçbir tepki ortaya koyamamıştır. Türkiye bugün çok ciddi bir tehditle karşı karşıyadır. AKP hükümetinin tutarlı bir Irak politikası olmadığı anlaşılmıştır.

Bilindiği gibi terörizmle mücadele amacıyla başlatılan Irak'a yönelik askeri hareket sonrası, ABD kuvvetleri Irak'taki yabancı terör örgütlerinin tümünü güç kullanarak temizlemiştir. Bunun yegane istisnası terör örgütü PKK/KADEK olmuştur. Stratejik ortağımız ve müttefikimiz olarak nitelendirilen ABD kuvvetleri bunlarla mücadele etmek bir yana, bu terör örgütüyle resmi temas kurmuştur.

Irak'ta Türkiye'nin ayaklar altına alınan kırmızı çizgileri, PKK terörüne müsamaha edilmesiyle de sınırlı kalmamıştır. Kuzey Irak'ta ayrı bir kukla siyasi oluşum yönünde son dönemde çok ciddi gelişmeler yaşanmıştır. Peşmerge grupları bu yönde önemli mesafeler almışlardır.

Ayrı bir düzenli silahlı güç örgütlenmesine giden peşmerge grupları, nüfus ve etki alanlarını sürekli geliştirmişler ve Musul ve Kerkük'ün mahalli yönetimlerine adeta el koymuşlardır.

ABD desteğinden ve Türkiye'nin tepkisiz kalmasından cesaret alan bu unsurlar maalesef, Türkiye'ye dil uzatmak cesaretini de göstermiştir. Barzani ve Talabani'nin Türkiye'yi hedef alan

küstah beyanları, ne acıdır ki, Türk yetkililerden hakettiği karşılığı görmemiştir. AKP iktidarı bu konuda da kılını kıpırdatmamıştır.

Bugün Irak devlet başkanı Celal Talabani'dir. Peşmerge grupları Irak siyasetinde çok ağırlıklı bir konuma gelmişlerdir. Yeni Anayasa'nın esaslarının kendi amaçları doğrultusunda şekillenmesi için önemli bir güç kazanmışlardır. Bağımsız Kürt devleti senaryosunun son perdesinin oynanmasında son aşamaya gelinmiştir.

AKP hükümeti Irak'taki bu vahim gelişmeleri uzaktan bir seyirci olarak izlemiştir. Türkiye bugün Irak'tan tamamen dışlanmıştır.

Orhan Karataş: Türkmenlerin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Devlet BAĞÇELİ: Irak'taki bu tehlikeli gelişmeler karşısında sessiz ve tepkisiz kalan AKP iktidarı, Türkmen kardeşlerimizi de kendi kaderlerine terk etmiştir. Saddam rejimi altında büyük sıkıntılar çeken, milli kimlikleri ve varlıkları yok edilmek istenen Türkmenler, şimdi de peşmergenin mezalimi altında bir bekâ mücadelesi vermektedir. Bu aşiret reisleri Türkmenleri bertaraf etmek ve Türkiye'ye meydan okuma cesaretini AKP'nin politikalarından almışlardır.

AKP iktidarının Irak politikasının peşmerge gruplarını hoş tutmak anlayışına dayandığı görülmektedir. Türkmen kardeşlerimizin bu denklemde yeri yoktur. AKP iktidarı Türkiye'ye hasmane tavırları bilinen ve PKK terörünü himaye ettiklerini itiraf eden Kürt peşmerge gruplarını itibarlı muhatap kabul etmiştir.

Türkiye, Türkmenleri kaderleriyle baş başa bırakmıştır.

Türkmenler Irak'ın yeni siyasi yapılanması sürecinden de dışlanmışlardır.

Irak'ın müstakbel siyasi yapısında belirleyici olacak seçimler Ocak ayı sonunda yapılmıştır. Irak'taki göstermelik seçimler, iç savaşı tahrik edebilecek baskılara, yolsuzluklara ve tehditlere sahne olmuştur. Kerkük bu tahriklerin odağında yer almıştır.

Bugün Irak'ın devlet kurumları, mahalli yönetimler Şii ve Sünni Araplarla Kürtler arasında paylaşılmaktadır. Bu süreçte Türkmenler'in varlığı dahi yok sayılmaktadır. Türkmen kardeşlerimiz unutulmuş ve unutturulmuştur.

Orhan Karataş: ABD'nin bu konudaki tutumu hakkındaki değerlendirmeniz nedir?

Devlet BAĞÇELİ: Türkiye'yi her emrini yerine getirmesi gereken bir uydu olarak gören ABD, Irak'taki Kürt gruplarla adeta bir stratejik ortaklık ilişkisi kurmuştur.

Telafer'deki masum ve savunmasız Türkmenlere terörist muamelesi yapan ABD işgal güçleri, bölgedeki PKK terör unsurlarına karşı tam bir sessizlik ve hareketsizlik içindedir.

Kerkük Irak'ın iç işidir diyerek Kürt gruplara arka çıkan ve PKK terör örgütüne karşı hiçbir tedbir almayan ABD, sadece içi boş sözlerle Türkiye'yi oyalamaya çalışmaktadır.

ABD Dışişleri Bakanı'nın son Ankara ziyaretinde de, ABD'nin hiçbir dostluk ölçüsüyle bağdaşmayan bu tutumu bütün çıplaklığıyla anlaşılmıştır. Bütün bu gerçekler karşısında AKP hükümetinin yaptığı tek şey ise sadece yakınmak olmuştur.

AKP hükümeti, ABD kuvvetlerinin en önemli lojistik destek yolu olan Habur kapısını kapatmak imkânını kullanmak bir yana, ABD'nin İncirlik üssünden daha yaygın ve çok amaçlı olarak yararlanması için görüşmelere başlama kararı almıştır.

AKP'nin bu teslimiyetçi zihniyeti, Kuzey Irak'ta bulunan Türk subaylarının alçakça bir muameleye maruz bırakılmalarına da zemin hazırlamıştır. Peşmerge gruplarının tahrikiyle 11 subayımızı gözaltına alan Amerikan askerleri, AKP iktidarının bu ezikliğinden cesaret almışlardır.

Türk kamuoyunda ABD'ye karşı oluşan duyguların nedenleri üzerinde ilgili herkes bu gerçekleri esas alan bir değerlendirme yapmalıdır.

Orhan Karataş: Avrupa Birliği konusunda MHP'nin bakış açısını anlatır mısınız?

Devlet BAHÇELİ: Avrupa Birliği ile ilişkilerimiz son birkaç yıldır Türkiye gündeminin merkezi haline gelmiştir. İlişkilerin sancılı geçmişine bakıldığında şu husus görülecektir: Bu uzun süreçte Türkiye'ye sürekli dışlanmış, önyargıların kurbanı haline getirilerek adeta özürlü bir ülke muamelesi görmüştür.

Türkiye'ye karşı ayrımcılık yapan AB Türkiye'yi eşit haklara sahip onurlu bir üye olarak içinde görmek istemediğini açıkça ortaya koymuştur. Türkiye'yi tamamen dışlamanın siyasi ve ekonomik çıkarlarını tehlikeye atacağını da bilen AB, bu nedenle Türkiye'yi yörüngesinde tutmak için belirlediği stratejiyi adım adım uygulamıştır.

AB'nin Türkiye ile ilişkilerinde belirleyici olan ana etken Türkiye'de suni bir millî azınlık yaratmak hevesidir. Bu bakış açısı AB'nin resmi kararlarına açıkça yansımıştır.

Kürt asıllı vatandaşlarımızı millî ve etnik azınlık olarak gören AB, Türkiye'nin Kopenhag Siyasi Kriterleri'ne uyumu konusunu da, büyük ölçüde, bu çerçeveye oturtmaktadır. Bu anlayışla hareket eden AB, kültürel hakların ötesinde, bu etnik farklılığa siyasi statü kazandırılmasını ve bunun Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda açıkça tanınarak somut biçimde ifadesini bulmasını talep edebilmektedir.

AB'nin istekleri bununla da kalmamaktadır. Bu sakat yaklaşımın bir sonucu olarak, Türkiye'den Güneydoğu sorununa siyasi çözüm bulması ve bunun için bölücü terör örgütü veya araçları vasıtasıyla bir diyalog ve müzakere süreci başlatması istenebilmektedir.

AKP hükümetinin yanlış politikaları ve AB'nin iyi niyetten uzak tutumu nedeniyle, bugün Türkiye'nin AB üyelik süreci, maalesef, böyle bir ipotek altına sokulmuştur. Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin AB üyelik sürecinin böyle bir sakat zeminde ilerletilemeyeceğine, bunun çıkmaz bir yol olacağına samimiyetle inanmaktadır. İlişkilerin yeni bir tanıma ihtiyacı vardır. Bu kısır döngü kırılmadığı sürece, AB ile ilişkilerimiz hastalıklı yapıdan kurtulmayacaktır. Böyle bir sonucun AB'nin çıkarlarına da hizmet etmeyeceği ortadadır.

Orhan Karataş: 17 Aralık 2004 AB zirvesinde Türkiye için çizilen yol haritasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Türkiye için bir milat olarak gösterilen Brüksel kararının özü çok iyi anlaşılmalıdır.

Avrupa Birliği, özel bir durum olarak gördüğü Türkiye için diğer aday ülkelerden farklı olarak özel bir yol, özel bir istikamet ve özel bir yöntem ve mekanizma getirmiştir.

Burada önemli olan şekil ve görüntü değil, esas ve özdür. Bu açıdan bakıldığında, Türkiye için görüntüyü kurtaracak yeni bir oyalama senaryosunun ortaya konulduğu anlaşılmaktadır. Bu yaklaşımın temelinde yatan anlayış, ayrımcılık ve dışlama anlayışıdır. AB, Türkiye'ye karşı samimi olmadığını, Türkiye'yi içine almayı bir türlü kabullenemediğini bir kere daha göstermiştir.

Türkiye için, üyelik tarihi ve takvimi olmayan, şeklen ve göstermelik bir süreç için yeşil ışık yakılmıştır. Bu süreç, nihai amacı ve hedefi, yönelimleri ve süresi bakımından, her yönüyle ucu açık bir süreç olacaktır. AB, bu süreci tam üyelik istikametinde değil, Türkiye'ye özel statü verilmesi doğrultusunda yönlendirmek ve sonuçlandırmak imkanını elde bulunduracaktır.

Bu göstermelik süreç, tamamiyle AB'nin kontrolünde, bir dizi şartın kısılcasına bağlanarak kısıtlı bir mecrada yürütülecektir. AB, bu sürecin her aşamasını bir dizi şarta bağlama imkanını elde tutacaktır. Bu amaçla, Türkiye için sürekli bir denetim mekanizması getirilecektir. Bunun sonucu, Türkiye AB'nin dayatmalarına, aşırı talep ve baskılarına boyun eğmediği takdirde cezalandırılacaktır. Bu durumlarda süreç askıya alınacak veya kesilecektir.

Bu suretle, bu total sürecin bile ilerlemesi, bir dizi şantaj ve dayatmaya bağlı olacaktır. Bunların neler olacağı da açıklanmıştır.

Orhan Karataş: Bu noktada AB'nin taleplerini somut olarak sıralayabilir misiniz?

Devlet BAHÇELİ: AB, bu konudaki talep ve dayatma listesini 6 Ekim 2004 raporlarıyla ortaya koymuştur. Bu süreçte Türkiye'nin önüne getirilecek faturalar ve ödettirilecek bedeller yedi ana başlık altında toplanmaktadır.

İlk önce Türkiye'den terörist başının yeniden yargılanması istenilecektir. Bunun yanı sıra, İmralı'daki misafirliğinden sıkılan bu caninin tecrit haline son verilmesi, yanına PKK'lı terörist yoldaşlarının getirilmesi talep edilecektir. Fazla uzun olmayan bir vadede de silahlı çeteler için genel siyasi af dayatması karşımıza çıkarılacaktır. Terörist başının da af kapsamına alınması talepleri gelirse, bu da kimseyi şaşırtmamalıdır.

Bundan sonra ise Güneydoğu sorununa siyasi çözüm baskıları yapılacak, teröristlerin ve bunların uzantısı ihanet odaklarının siyasi planda faaliyet göstermesinin yolunun açılması ve siyasi çözüm sürecinde Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından muhatap alınması, bu konuda bir diyalog ve müzakere süreci başlatılması istenilecektir. Bu noktada DEP eski milletvekillerinin salıverilmesi sonrası yaşananlar hatırlanmalıdır.

AB'nin siyasi çözümden ne anladığı ve neyi amaçladığı da ortadadır. Türkiye'den istenilen özetle şudur: Türkiye'nin milli devlet niteliği ve üniter yapısı tartışmaya açılacak ve yeniden şekillendirilecektir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti yeniden tarif edilecek ve etnik kökeni farklı Türk vatandaşları, siyasi ve hukuki planda, milli azınlık statüsüne kavuşturulacaktır. Bu azınlıkların etnik kimlikleri tanınacak ve eşit statüdeki hakları Anayasa

teminatına bağlanacaktır. AB çevrelerinin siyasi çözümden mu-
rat ettiği işte budur.

Türkiyelilik kimliği ve bilinci yaratılmasını ve bir süreç içinde
üniter yapıda kurulmuş milli devletin sulandırılarak sonuçta tas-
fiyesini amaçlayan bu yaklaşımda, ilk adım olarak kültürel haklar
görölmektedir.

AB'nin bu aşamada bunu ön plana çıkarmasının nedeni bu-
dur. Etnik temelde ve etnik kimlikte siyaset yapılmasının önünün
açılması da bu nedenle talep edilmektedir. Anadilinde eğitim ve
radyo/televizyon yayını üzerinde durulmasının arkasındaki niyet
burada aranmalıdır. Türkiye'ye bu konularda yapılan dayatmalar
sonucu atılan ilk adımlarla, ilerisi için önemli bir mevzi kazanıl-
mış, bir köprübaşı tutulmuştur. Radyo ve televizyon yayınları ve
özel kurslar vasıtasıyla ortak bir azınlık dili yaratılması amacı is-
tikametinde önemli bir mesafe alınmıştır.

Bunun arkasından, azınlık dillerinde eğitim imkanı tanınması
dayatması gelecektir. Başta Kürtçe olmak üzere azınlık dillerinin
resmi okullarda seçmeli ders olarak kabul edilmesi istenecektir.
Bu şekilde ilerletilecek sürecin sonunda da, bu dillerde eğitimin
Türk milli eğitim sisteminin içine alınarak, resmi statüye kavuş-
turulması Türkiye'nin önüne getirilecektir. Nihayet, bu azınlık
dillerine resmi dil olarak hukuki statü tanınması talebi gelecektir.

Listedeki üçüncü talep, din ve mezhep temelinde milli azın-
lık kavramının yerleşmesinin sağlanmasıdır. Etnik temelde zorla
azınlık oluşturulmasıyla yetinmeyen, bundan tatmin olmayan
AB, ayrıca din ve mezhep temelinde yeni bir bölünmenin tohum-
larının atılmasını istemektedir.

AB Raporundaki Müslüman milli azınlık kavramı bu amaca yöneliktir. Türk vatandaşlarının mezhep temelinde bölünmesini ve bazı mezheplere mensup vatandaşlarımızın azınlık olarak tanımlanmasını, başta o mezheplere vatandaşlarımız olmak üzere, hiç kimse istemeyecektir. Ancak, AB bunu da Türkiye'nin önüne getirmiştir.

Türkiye'deki gayri müslim vatandaşlarımıza ilişkin bir dizi talep de, AB'nin listesinde dördüncü sırayı almaktadır. Buna göre Türkiye, Ermeni, Rum ve Yahudi vatandaşlarımıza ait vakıflar üzerindeki her türlü denetimi kaldırarak, bunları yasal denetim dışı bırakacaktır. Bunun yanı sıra, Heybeliada Ruhban Okulunu açacak ve azınlık cemaatleri için din eğitimi verecek özel yüksek okullar açılmasına izin verecektir.

Bundan başka Türkiye'den Fener Rum Patriğine siyasi statü tanınması ve "ekümenik" sıfatını resmi planda kullanmasını bütün sonuçlarıyla kabul etmesi talep edilmektedir. Böylece, bir Türk kurumunun başında olan patrik, bütün dünya Ortodokslarının ruhani lideri olarak her türlü siyasi ve idari tasarrufta bulunacak ve Türkiye bunları hukuken ve resmen tanıyacaktır.

Beşinci sırayı ise AB ile hiçbir ilgisi olmayan Ermenistan konusu almıştır. Türkiye üzerinde tarihi toprak talepleri olan, resmi sınırı tanımayan, asılsız Ermeni soykırımı iddialarını gözünü kan bürümüş gibi bir devlet politikası haline getiren, bunları Anayasa'sında açıkça ifade eden Ermenistan konusunda Türkiye'nin yapması istenilenler şunlardır: Türkiye, bu ülke ile diplomatik ilişki kuracak, kapalı olan sınırı açacak ve bu da yetmeyip sözde soykırım iddialarını da tanıyacaktır. Bunun tabii sonucu olan maddi tazminatı da ödeyecektir. Arkasından gelecek muhtemel toprak taleplerine de kapı açık bırakılacaktır.

AB'nin altıncı talebi, Kıbrıs konusunda Türkiye'nin atması beklenen adımlardır. İlk planda, Türkiye'nin Kıbrıs Rumlarını bütün Kıbrıs'ın meşru temsilcisi olarak tanıması anlamına gelecek protokolleri imzalaması dayatmasında bulunulmuştur.

Bundan sonra asker çekin ve Maraş'ı Rumlar'a iade edin talepleri gelecektir. Çok kısa bir süre içinde de, Annan Planı Rum taleplerini karşılayacak şekilde değiştirilecek ve Türkiye'nin karşısına bunu aynen kabul etmesi dayatmasıyla çıkılacaktır. AKP bunu kabul edeceğini esasen bugünden açıklamıştır.

AB dayatma listesindeki yedinci talep, Türkiye'nin devlet yapısına, milli birlik ve beraberliğine karşı işlenen suçların cezalandırılmaması, terör örgütlerine yardım ve yataklık ve terör propagandası yapmanın serbest olması, ırk temelinde milli birliğin dinamitlenmesinin önünün açılması ve Türk Devletine ve Türklüğe hakaretin suç sayılmamasıdır. AKP bu konudaki talepleri de çok büyük ölçüde karşılamıştır.

Orhan Karataş: 3 Ekim 2005'de başlayacak müzakere sürecinin nihai hedefi hakkındaki görüşlerinizi açıklayabilir misiniz?

Devlet BAHÇELİ: Türkiye'nin önüne konulan hedef, takvimi belirlenmiş ve kısa sürede gerçekleştirileceği sağlam garantilere bağlanmış eşit statüde tam üyelik değildir. Türkiye'nin önüne konulan denklemde, ulaşılması beklenebilecek azami hedef, Türkiye'nin AB'ye pamuk ipliğiyle bir şekilde bağlanacağı bir statü kazanılmasıdır. Bu, tam üyelik olmayacak, farklı bir ambalaj içinde, özel ilişki denilen ikinci sınıf, kuru ve içeriksiz bir ortaklık ilişkisi olacaktır.

Türkiye'nin önüne işte böyle bir hedef konulmuştur. Türkiye, haysiyet kırıcı bütün bu talepleri karşılırsa, sonunda AB'ye içi boşaltılmış bir statüde bağlanacaktır. Ancak, bu ilişkinin kurulması bile 15 ile 25 yıllık uzun bir süre sonra mümkün olabilecektir. Bu süre içinde Türkiye'nin ilave mali destek almayacağı da AB tarafından açıklanmıştır.

Bunun da ötesinde, Türkiye'ye verilecek bu statünün içinde Türk işgücünün serbest dolaşımı da olmayacaktır. AB raporunda bunun süresiz askıya alınacağı belirtilmiştir. Aynı şekilde, Türk vatandaşlarının vize almadan serbest seyahat etmeleri de mümkün olmayacaktır. Bu da koruma tedbirleri kapsamına alınacaktır. Türk vatandaşları Avrupa'ya vize almadan yine gidemeyecek, AB ülkelerinde çalışmak imkanı bulamayacaktır. Bunun önü baştan kapatılmıştır.

Türkiye'nin AB ile böyle ikinci sınıf bir ilişki kurması da otomatik olmayacaktır. Bu bile Avrupa'da halk oylamasına götürülecektir. Fransa, referandum kararı almıştır.

AB'nin Türkiye'nin önüne koyduğu yol, her manada çıkmaz bir sokaktır. Bu yaklaşımın samimiyet ve hakkaniyetle uzaktan yakından hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bu, farklı bir ambalaj içinde yeni bir ayrımcılık ve dışlama paketidir. Bu, Türk milletine yapılmış büyük bir hakarettir.

Orhan Karataş: Türkiye'de yaşanan son gerginlikler ışığında AB sürecinde önümüzdeki döneme ilişkin görüş ve endişeleriniz nelerdir?

Devlet BAHÇELİ: AB'nin Türkiye'de zorla azınlık yaratma politikasının ağır sonuçlar doğuracağı unutulmamalıdır. Türkiye'de etnik ve mezhep temelinde ayrılık ve nifak yaratmak ateşle oynamaktır.

Şu temel gerçek hiçbir zaman unutulmamalıdır. Hiçbir siyasi proje, Türkiye'nin birliği, dirliği ve kardeşliğinden önemli değildir.

Türkiye'ye kasteden terör örgütü ve bölücü odaklar, AB'den cesaret almaktadır. AB'nin himayesi altında siyasi amaç ve hedeflerini adım adım gerçekleştirmek için seferber olmuşlardır.

Son günlerde yaşanan gelişmeler, Türkiye'nin milli birliğini ve bütünlüğünü hedef alan bazı çevrelerin ülkeyi tehlikeli bir gerginlik ortamına sürüklemeye çalıştığını göstermektedir. İhanet provaları ve mümayişlerle yeni tahrikler için zemin arayışına girilmiştir.

AB'nin bu yöndeki dayatmalarının iç bünyemizdeki yaratacağı gerginlik, sosyal dokumuzu tahrip edecektir. İçerde ihanet odaklarının daha da cüret kazanacak tahrikleri ile dışarıda AB'nin dayatmaları arasına sıkışacak bir Türkiye'de, milli birlik ve kardeşliğimizin, iç huzurumuzun yara alması korkarız ki kaçınılmaz olacaktır. Böyle bir süreç içinde Türkiye ağır biçimde hırpalanacaktır.

Üniter yapıya sahip bir milli devlet olarak kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmesine, etnik farklılıkları aşan ve ortak değerlere dayanan milli birliğimizin tahrip edilmesine elbette hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Bununla birlikte, Türkiye'nin etnik, mezhep ve kültürel farklılıklar temelinde bir çekişme

ortamına sürüklenmesi ve bunun sonucu sorunlu bir devlet ve toplum haline getirilmesi tehlikesi, ciddi bir risk olarak karşımızdadır. Bunu herkes çok iyi düşünmeli ve azami basiret ve sorumluluk duygusuyla hareket etmelidir.

Milliyetçi Hareket'in bu konuda gösterdiği hassasiyet bundan kaynaklanmaktadır. Bu samimi endişeler aşırı ve gereksiz bir korkunun ve vehimin ürünü değildir. Bu hayati konunun hafife alınmaya tahammülü yoktur.

Giderek artan tahriklerin iç bünyemizi bir kanser gibi içten içe kemirmesine, nifak ve husumet tohumları ekilmesine karşı çıkmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Büyük bir aile olan Türk Milletinin kardeşliğini bu saldırılardan korumak hepimiz için vazgeçilmez bir milli görevdir. Bu hain oyunun, bu etnik tuzağın bozulması ve aziz milletimizin sağduyusunun rehberliğinde bölücü heveslerin hüsrana uğratılması önümüzdeki en önemli hedeftir.

Bu aziz vatan hepimizindir. Hepimiz aynı kader gemisinin yolcularıyız.

Türkiye'de etnik ve mezhep temelinde zorla azınlık yaratmak, Türkiye'nin milli birliğinin temeline dinamit koymaktır. Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşunda, millet kavramı birleştirici ve kaynaştırıcı bir oluşum olarak görülmüş ve böyle kabul edilmiştir.

Türkiye'nin millî birliği ve bütünlüğü de, aynı şekilde, dil, soy ve din unsurlarını aşan tarihi bir olgudur. Tüm Türk vatandaşları, Türk milleti kimliğinde bütünleşmiştir. Devletin temel unsuru olan tek millet olgusu, bütün bu unsurların iştirakiyle vücut bulmuştur.

Tüm Türk vatandaşları, millet bilinciyle ve Türk milletinin eşit fertleri olarak Türkiye Cumhuriyetini kurmuşlardır. Devletimizin temelinde tüm Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını birleştiren ortak tarih ve mukadderat bilinci ve duygusunun oluşturduğu bu milli bağ ve milli değerler yatmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti devleti tektir, ülkesi ve Türk milleti birdir ve bayrağı tektir. Anayasamızın Cumhuriyetin temel tikelelerinden birisi olarak saydığı milli bütünlüğümüzün temelleri, tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek dil ülküsüdür. Bugün bölücü tahriklerin Türk bayrağına alçakça el uzatmak noktasına kadar taşındığını esefle görmekteyiz.

Ülke, devlet ve millet bütünlüğünün zayıflatılmaya çalışılması, sonuçta Türkiye'nin başına ırkçılığa dayanan bir ayrışma sürecini çıkaracaktır. Bunun ateşle oynamak olacağını, bu silahı haince kullanmak isteyenlerin Türkiye'ye yönelik bir suikastın bedbaht tetikçileri olarak tarihe geçeceğini, her aklıselim sahibi insan artık anlamak durumundadır.

Türklük ağır bir bedel karşılığında kazanılan bir milli kimliktir. Türk Milliyetçileri ve vatanını seven her Türk vatandaşı, bu kutsal kavramın yıkılmaya çalışılmasına seyirci kalmayacaktır. Bunu herkes çok iyi bilmeli, davranışlarını buna göre ayarlamalıdır.

Etnik kimliklerin vatandaşlık kavramının yerine geçirilmeye çalışılması ve etnik temelde siyaset yolunun açılması, sadece milli birliğimizi tahrip etmekle kalmayacak, aynı zamanda demokratik hukuk devletinin de sonunu hazırlayacaktır.

Etnik ve mezhep ayrımcılığına zemin oluşturacak ve bölücü terörün siyasi gündemine hizmet edecek düzenlemelerin sosyal dokumuzu derinden sarsacağı, ortak değerleri yok edeceği ve iç huzur ve istikrar ortamını tehlikeye düşüreceği herkesin bilmesi gereken bir gerçektir.

Ortak milli değerleri örseleyerek farklılıkların öne çıkarılması ve bunun sonucu etnik ve kültürel temellerde siyaset yapılmasına imkan tanınması, aynı şekilde mezhep ve din temelinde de siyasetin önünün açılmasını gerekli kılacaktır. Bunun sonucu Türkiye'nin sürükleneceği siyasi ve toplumsal kaos ortamı tarife ihtiyaç gerektirmeyecek kadar açıktır.

Bu gerçekler karşısında, Türkiye'ye bu konuda dayatılmak istenilen şablonun gerçek hedefinin ne olduğunu ve bu oyunda rol alanlara hangi amaca hizmet etmeye çalıştığını herkes çok dikkatli sorgulamalı ve bundan gerekli sonuçları çıkarmalıdır.

Türkiye'nin kaderi ve geleceği üzerinde kumar oynamak ve bölücü emelleri için Türkiye'yi bir kaos ortamına sürüklemek isteyenlerin meşum hesaplarını boşa çıkarmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Aziz Türk milleti, bir bütün olarak, şaşmaz sağduyusu ve basireti ile her badireyi aşacak güçtedir.

Türkiye'nin aziz varlığını kutsal sayan Türk Milliyetçileri ve etnik kökeni, siyasi eğilimi ve tercihi ne olursa olsun, Türkiye'yi ve Türk milletini seven gerçek vatanseverlerin hamiyeti ve gayretleriyle her zorluk aşılabilecek, Türkiye nurlu bir geleceğe mutlaka taşınacaktır. Bütün vatandaşlarımızın ve Türkiye'deki her kesimin bunun bilinciyle ve aklı selimin rehberliğinde hareket etmeyi sürdürmesi ve toplumsal huzurun korunması için üzerine düşen görevi bu bilinçle yerine getirmesi en halisane temennimizdir.

Orhan Karataş: Ermenistan konusunda son günlerde gündeme taşınan tartışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Bu konu da AB vesilesiyle ortaya çıkmıştır. AB, Türkiye için yeni bir Ermenistan kriteri geliştirmiştir. AB'nin raporlarında Türkiye'nin komşularıyla sorunlarını çözmesi gerektiği özellikle, Ermenistan'la diplomatik ilişki kurması ve kapalı olan sınırı açmasının şart olduğu vurgulanmaktadır.

AB'nin 6 Ekim ilerleme raporunda Türkiye'nin çözmesi gereken diğer bir önemli sorunun da 1915/1916'da bölgede yaşanan trajik olayların yorumu ile ilgili olduğu, Türkiye'nin AB'ye katılımı perspektifinin, Ermenistan'la ilişkilerin gelişmesine ve 1915/1916 olayları konusunda bir uzlaşmaya varılmasına yol açması gerektiği ifade edilmiştir. Görüleceği üzere AB, Türkiye'den sözde soykırım iddialarını tanımasını isteyecek kadar ileri gidebilmiştir. AB ile ilgisi olmayan bu konuyu bile resmen bir ön şart olarak Türkiye'nin önüne koymuştur. AB yetkililerinin Türkiye'nin "tarihi ile yüzleşmesi gerektiğini" tekrarlanmasının amacı budur.

Burada bir endişemi dile getirmek istiyorum. AB'nin her dediğini kabul eden AKP'nin bu konuda nasıl bir tutum sergileyeceği zaman içinde görülecektir. AKP bugüne kadar bu konuda puslu bir siyaset izlemiştir. Başbakan Erdoğan Ermenistan'la ilişkilerin düzelmesini istediğini her vesileyle dile getirmiştir. Ancak, AKP iktidarının Ermeni işgali altındaki Azerbaycan toprakları konusunda aynı hassasiyeti gösterdiği, bu konuda ciddi bir çaba içine girdiği bugüne kadar görülmemiştir. Endişemiz, AB baskısıyla Ermenistan'ın taleplerinin karşılanacağı bir sürece girilmesidir.

Orhan Karataş: Orta Asya ve Kafkasya bölgesi ile ilişkilerimizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Bu bölgeler Türkiye için özel önem taşımaktadır. Türkiye'nin ortak tarih ve kültür birliğine dayanan özel ilişkileri olan bu ülkelerle işbirliğini her alanda geliştirmesi MHP'nin dış politika vizyonunun çok önemli bir boyutudur. Ancak, birkaç göstermelik ziyaret dışında Türk Cumhuriyetleri ile ilişkilerin AKP'nin gündeminde öncelikli bir yere sahip olmadığı görülmektedir.

Siyasi kaderini AB ve ABD eksenli politikalara bağlayan AKP bu bölgeleri ihmal etmiştir.

Orta Asya ve Kafkaslardaki ülkeler siyasi, ekonomik ve sosyal alanlarda çok hızlı değişimlere sahne olmaktadır. Gürcistan, Ukrayna ve Kırgızistan'daki son gelişmeler bölgemizdeki değişimlerin çarpıcı örnekleri olmuştur. Türkiye, bunları çok iyi izlemeli ve doğru okumalıdır. Bu ülkelerin siyasi istikrarı, sosyal ve ekonomik refahı Türkiye için büyük önem taşımaktadır. Türkiye bu yönde her çabayı harcamak durumundadır.

Orhan Karataş: İç ve dış sorunlar hakkındaki değerlendirmeniz Türkiye'nin karanlık bir yola sokuluğunu gösteriyor. Bu şartlar altında Türkiye'nin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Devlet BAHÇELİ: Türkiye ağır iç ve dış sorunlarla kuşatılmıştır. Bir ateş çemberinden geçmektedir. Türk milleti bir yaşam ve gelecek savaşı vermektedir.

Türkiye'yi bir yangın yerine çeviren AKP iktidarı, el attığı herşeyi ya kırıp dökmüş ya da eline yüzüne bulaştırmıştır..

Türkiye'nin en büyük talihsizliği, uluslararası planda tehlikeli gelişmelerin yaşandığı kritik bir dönemde AKP'nin inançsız kadroları tarafından yönetiliyor olmasıdır.

Türkiye'nin önündeki en önemli temel sorun aslında budur.

Siyasi kimliğini kendilerinin bile tarif edemediği, siyasi meşruiyet sancısı içinde kıvranan devşirme kadrolardan oluşan AKP, mukadder sona yaklaşmaktadır. Yalan, riya ve suçlamalar bu çöküşü durduramayacaktır. Başbakan'ın son günlerdeki telaşı bundadır. Ancak bu son çırpınışları da beyhudedir.

Türkiye'nin önüne seçim sandığı gelmektedir. Türk milletinin AKP ile hesaplaşma günü yaklaşmaktadır. Burada bütün temennimiz, hükümetin seçimlerin huzur ve güven ortamında yapılmasını sağlamasıdır. Altından kalkamayacağı adımlar atmaması, tertipler içine girmemesidir.

Siyasi ihtiraslarını milli ve manevi her değerın önüne koymaktan çekinmeyen bu siyaset tüccarları, kendilerini bekleyen mukadder sona hızla yol almaktadır.

Milli vicdanda mahkum olan AKP ve Başbakan Erdoğan, yaklaşan seçimlerde Türk milletine hesap verecektir.

Tesadüflerin işbaşına getirdiği bu kadroyu Türk milleti tasfiye edecektir. Kendileri hakkında tarihin vereceği hükmü de üzerinden geçecek zaman bile değiştiremeyecektir.

Türkiye bütün bu sorunları aşacak imkanları olan güçlü bir ülkedir, Türkiye'nin öncelikli ihtiyacı, Türkiye'nin milli kimliğini ve değerlerini herşeyin üzerinde tutan milli ve haysiyetli

bir yönetim anlayışının siyasette hakim kılınmasıdır. Bugün dış mihrakların sözcülüğünü yapan sözde aydın çevrelerde yaygın olan "biz hiçbir şeyi başaramayız" yolundaki kanaatin aksine, biz Türkiye'ye ve aziz milletimize sonuna kadar güveniyoruz.

Bugün geldiğimiz noktada hem Türk ve İslam coğrafyalarının da meydana gelene ekonomik ve sosyal gelişmeler, hem Avrasya coğrafyasındaki uyanış, hem de Türkiye'nin modern ve milli kimliklerini ön plana çıkaran yetişmiş genç aydınları ve milliyetçi kadroları, kendi tarih bilinciyle, imparatorluk geleneğinden süzülüp gelen siyaset kültürüyle bu sorunların üstesinden gelecektir.

Türkiye'nin mutlu ve onurlu geleceğine gönülden inanan Milliyetçi Hareket, inançlı kadrolarıyla aziz milletimizin yegane ümidi olarak iktidara hazırdır.

Bu aziz vatani ve milleti hiçbir karşılık beklemeden seven ve Türkiye'ye bir bütün olarak kucaklayan Milliyetçi Hareket 21. yüzyılda güçlü ve lider ülke Türkiye idealini, Yüce Allah'ın yardımıyla mutlaka gerçekleştirecektir.

Büyük Türk milleti hiçbir zaman gelecek endişesine ve ümitsizliğe düşmesin. Biz buradayız ve iktidara geliyoruz.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

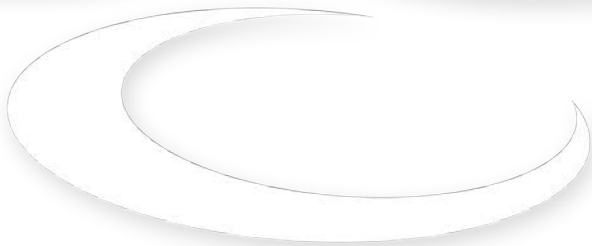
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

ORTADOĞU GAZETESİNE

VERMİŞ OLDUĞU

RÖPORTAJ METNİ

MHP Genel Başkanı Dr. Devlet Bahçeli Ortadoğu'ya çarpıcı açıklamalar yaptı:

AKP hükümeti, maalesef Türkiye'nin milli çıkarlarını ve dış siyasetini, küresel güçlerin yayılmacı politikalarının emrine ve hizmetine vermiştir.

TÜRKİYE'NİN TALİHSİZLİĞİ AKP HÜKÜMETİDİR

TÜRKİYE'NİN KARŞISINA SEVR'İ ÇIKARIYORLAR

Milletlerarası düzende yaşanan belirsizliğin kendi çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirilebileceğini düşünen ülkeler, kısa bir süre sonra bunun zannedildiği kadar kolay olmadığını, hatta sadece başka ülkeler ve insanlık açısından değil, kendi ülkeleri için de ciddi riskler barındırdığını görmek durumunda kalmışlardır.

ABD'nin yeni sistem kurma politikaları olarak ortaya çıkan savaş, baskı, bölgesel kontrol girişimlerinin sonuçları, Ortadoğu'yu kuşatmakla kalmayıp, giderek başka bölge ve kıtalara da ulaşan olumsuzlukların ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Batılı güçler nüfuz ve etki alanlarını genişletmelerinin önündeki engel olarak gördükleri milli devletleri ya parçalamak ya da federatif yapılara bölerek tedricen zayıflatmak amacını güden bir strateji izlemektedir.

Tek kutuplu bir sistem kurma arayışı ABD ve AB politikalarını giderek birbirine yakınlaştırmaktadır.

Türkiye'nin bugün karşı karşıya bulunduğu sorunların temelinde Türkleri Anadolu'dan söküp atmak isteyen haçlı zihniyeti karşısında, Kurtuluş Savaşımızda yeni bir ruh ve şahlanışla sergilenen direniş ve bunun vücut verdiği milli devlete ve Türk milletinin milli varlığına sahip çıkma iradesine karşı duyulan alerji ve husumet yatmaktadır.

Bugün hâlâ Türkiye'nin karşısına Sevr hayalleriyle çıkılmasının ana nedeni budur. Bugünkü AKP hükümeti, maalesef Türkiye'nin milli çıkarlarını ve dış siyasetini, küresel güçlerin yayılcı politikalarının emrine ve hizmetine vermiştir. Türkiye'nin en büyük talihsizliği budur.

Türkiye öz itibarıyla milliyetçi bir ülkedir. Büyük bir imparatorluk kaybetmiş bir millet, milliyetçi hassasiyetlerinin olmasını düşünmek esasen mümkün değildir.

Türk milliyetçileri etnik bir saplantıya asla itibar etmezler. Bu bakımdan Türk milliyetçiliğinin yükselişini münferit olaylara bağlamak, meseleyi anlamamak demektir

Bu topraklarda 1000 yıl boyunca bir kardeşlik hukukunu yaratmış olan Türk milletine bugün milli kimlik aramak, en hafif tabiriyle Türk tarihine hakarettir.

ORHAN KARATAŞ

• Sayın Genel Başkan, dünyadaki gelişmeleri anlamadan Türkiye'de olup bitenleri anlamak mümkün olmayacağına göre

izinle önce dünya gündeminden başlayalım. Bugün dünyada yaşanan olayları bir başka ifadeyle dünyanın gündemini meşgul eden gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Bugünün dünyasında neler oluyor?

• Yaşadığımız dünyada bölgesel ve küresel sorunların adeta iç içe girdiği görünmektedir. Ülkemizin içinde yer aldığı bölgede yaşanan olayların etkileri sadece bölgesel istikrarsızlığın daha da derinleşmesine ve kalıcı hale gelmesine yol açmakla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda istikrarsızlık ve kaos ortamının global planda yaygınlaşmasına neden olmaktadır.

Türkiye’de siyaset yapmakta olan herkesin öncelikle cevabını vermesi gereken sorular ve çözüm önerisi üretmesi gereken sorunlar bulunmaktadır. Bu sorular ve sorunlar ülkemizin ve milletimizin geleceği ile doğrudan ilgilidir. Bunlar, ülkemizin geleceği açısından olduğu kadar milletimizin varoluşu açısından da cevaplanması hayati önem taşıyan konulardır.

Dünyayı istikrarsız hale getiren faktörler nelerdir ve daha iyi bir dünya kurmak için bunlardan kurtulmanın yolu veya yolları var mıdır?

Bu soru üzerine düşündüğümüzde göreceğimiz ilk şey, yaşadığımız dünyayı yeni bir çağın başında belirsizliğe ve tedirginliğe iten gelişmeler olmaktadır. Giderek kaos durumunu yansıtmaya başlayan sorunun temelinde, dünya sisteminin 1990’lı yılların başından itibaren yaşadığı hızlı değişimin yattığını söylemek mümkündür. İki kutuplu dünya sisteminin yıkılmasından sonra ortaya çıkan durum, bir taraftan ABD’yi tek kutuplu uluslararası sistem kurma amacıyla harekete geçirirken, diğer taraftan başta

AB olmak üzere dünyanın çeşitli bölgelerinde ortaya çıkan yapıların uluslararası sistemin yeni aktörleri olarak çok kutuplu bir dünya sistemi arayışlarını gündeme getirmiştir.

Global düzeyde ortaya çıkan kargaşa ve belirsizlik ortamının temelinde yattığını düşündüğümüz bu sistem değişimi sorunu ABD'nin yayılcı politikalarla inşa etmeye çalıştığı tek kutuplu dünya sistemi kurma girişimine diğer merkezlerden de benzeri politikalarla karşılık gelmesine yol açmıştır. Hiç şüphesiz AB'nin bölgesel entegrasyon siyasetini, batılı olmayan ülkeler için yayılcı politikalara dönüştürmesi bunun en önemli örneklerinden birisi olarak hatırlanacaktır. Milletlerarası düzende yaşanan belirsizliğin kendi çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirilebileceğini düşünen ülkeler, kısa bir süre sonra bunun zannedildiği kadar kolay olmadığını, hatta sadece başka ülkeler ve insanlık açısından değil, kendi ülkeleri için de ciddi riskler barındırdığını görmek durumunda kalmışlardır.

Bu anlamda hatırlanması gereken ilk örnek ABD'nin Sovyetler Birliğinin yıkılmasıyla ortaya çıkan Asya ve Orta Doğu coğrafyalarında meydana gelen boşluğu doldurma girişiminin yarattığı sorunlar ve harekete geçirdiği dinamiklerdir. Nitekim ABD'nin yeni sistem kurma politikaları olarak ortaya çıkan savaş, baskı, bölgesel kontrol girişimlerinin sonuçları, Orta Doğu'yu kuşatmakla kalmayıp, giderek başka bölge ve kıtalara da ulaşan olumsuzlukların ortaya çıkmasına yol açmıştır.

• Sizce, ABD ve AB gibi batılı ülkelerin uygulamakta birbirleriyle yarıştıkları ve çoğu zaman ittifak etmek zorunda kalıp çıkar ortaklığı kurdukları dünyayı kontrol altına alma veya egemen olma girişimlerinin ortaya çıkardığı yeni eğilimler var mıdır?

• Evet, bazı eğilimler görülmektedir. Şöyle ki; birincisi, batılı güçler nüfuz ve etki alanlarını genişletmelerinin önündeki engel olarak gördükleri milli devletleri ya parçalamak ya da federatif yapılara bölerek tedricen zayıflatmak amacını güden bir strateji izlemektedir.

ABD'nin önce Afganistan ve Irak'ta başlattığı sonra Büyük Orta Doğu Projesi adı altında bütün Asya ve Afrika'yı kuşatacağını ilan ettiği politikalarını, bu coğrafyaların zaten sorunlu olan siyasi ve ekonomik yapılarını etkileyerek bu hedefe ulaşma anlayışı ve beklentisi yönlendirmektedir.

Ancak, Irak örneğinde olduğu gibi, yaşanan gelişmeler, ABD ve onu destekleyen batılı müttefiklerin bölge milletlerini dikkate almayan politikalarının uygulanmasının kağıt üzerinde görüldüğü kadar kolay olmadığını göstermiştir.

Üzerinde durulması gereken ikinci husus ise, tek kutuplu dünya sistemi kurma politikaları çerçevesinde söz konusu coğrafyalarda yaşayan toplumların içeriden istikrarsızlaştırılması ve iç huzursuzlukların arttırılmasına yönelik faaliyetlerin niteliğidir. Bu politikaları uygulamak üzere takip edilen yaklaşımların başında, bölge toplumlarında var olan dinsel, etnik ya da benzeri farklılıklara dayanan oluşumları ülke siyasetlerinde öne çıkarmak gelmektedir. Bu siyasetlerin sonucu olarak, iç savaştan etnik çatışmalara, mezhep ayrılıklarından dinsel çatışmalara kadar uzayan her türlü dinamik desteklenmekte, böylece tek kutuplu dünyanın kurulmasına hizmet edecek bölgesel kontrol merkezleri oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Üçüncü bir husus ise, bölge ülkelerinin sahip olduğu ekonomik potansiyelin çok uluslu şirketler veya uluslararası kuruluşlar vasıtasıyla tek kutuplu sistemin denetimine sokularak, bu ülkelerin ekonomik potansiyellerinin fiilen onların denetiminden uzaklaştırılmasıdır. Bunun sonucunda bu ülkeler kendi kaynaklarını kullanamaz, hatta kendi imkânlarıyla batılı ülkelere değer transfer eden konuma düşmektedirler.

Görüldüğü gibi, tek kutuplu bir sistem kurma arayışı ABD ve AB politikalarını giderek birbirine yakınlaştırmaktadır.

• Küreselleşme sürecini ve bunun etkilerini doğru anlamak için önem taşıyan hususlar nelerdir?

• Dünya sisteminde değişimin yarattığı ve ana hatlarıyla temas ettiğim bu sorunların yoğun bir şekilde küreselleşme tartışmaları içerisinde de yer aldığını biliyoruz. Burada küreselleşme süreciyle, batının kendi sistemini, bir başka ifadeyle egemenliğini küreselleştirme girişimleri arasındaki paralellikleri gözden uzak tutmamak gerektiği gibi bunların özdeş, birbiriyile aynı süreçler olmadığını da anlamamız gerekmektedir.

Kısaca açıklamak gerekirse, yerkürede küreselleşme diye bilinen teknolojiye, yoksulluktan demokrasiye kadar bütün ilişkileri kapsayan bir süreç yaşanmaktadır. Bunun yanı sıra, küreselleşmeyi kendi hegemonyalarını genişletme ve yerleştirme aracı olarak kullanan ülkeler de bu süreci kendi çıkarları için yönetmek istemektedirler.

Öncelikle şunu tespit etmemiz gerekir ki, yeryüzünde artık kapalı bölgesel yapıların veya kapalı toplumların devri tamamlanmıştır. İnsanoğlunun sahip olduğu bilgi, teknoloji, iletişim

imkânları giderek bütün yer kürede insanlar için adaleti, büyümeyi, gelir dağılımının düzelmesini vb. gelişmeleri küresel talepler haline getirmektedir. Buna karşın bu talepleri hiçe sayan ve küreselleşmenin imkânlarını tek kutuplu bir dünya sistemine dönüştürmek için kullanan odaklar bu taleplerle hızla çelişmekte ve çatışmaya yönelmektedir.

O halde diyebiliriz ki, bugünün dünyasındaki küreselleşme zannedildiği gibi, dünyayı kontrol altında tutan ülkelerin politikalarından ibaret değildir. İnsanlığın küreselleşmeden beklentileri ile, bu süreci kullanarak kendi nüfuz alanlarını genişletmeye çalışan ülkelerin amaçları örtüşmemektedir.

• Sayın Genel Başkan, buraya kadar anlattıklarınızdan “tek kutuplu bir dünyanın” aslında dünyayı çok büyük sıkıntılara götürebilecek ciddi bir tehdit, sorun olduğunu mu anlamayız?

• ABD'nin Afganistan'a müdahalesi ve Irak'ı işgal etmesiyle birlikte ortaya çıkan gelişmeler, aslında mevcut olan sorunların dış müdahalelerle daha da çözümsüz hale dönüştüğünü göstermesi bakımından oldukça öğretici örnekler olarak hatırlanmalıdır. Filistin meselesi sebebiyle Ortadoğu'da uzun yıllardan beri süren mücadelelerin yarattığı psikolojinin bölgede ve bölge dışında çeşitli terör örgütleri tarafından nasıl yönlendirilip kulanıldığına dair birçok örnek henüz hafızalardan silinmemiştir. Afganistan ve Irak olayları teröre daha bir etkinlik kazandırmış, bu olaylardan beslenen eylemler giderek küresel bir terör tehdidi yaratacak şekilde dünyayı tedirgin etmeye başlamıştır.

Keza, sizin de sorunuzda değindiğiniz üzere, ilk olarak tek kutuplu bir dünyanın yeryüzünün sahip olduğu zenginlikleri ve

birikimi yönetemeyecek bir anlayışı ifade ettiği bir gerçektir. Keza, aslında böyle bir dünyanın kurulmasının da zor olduğunu ortaya koyan çok önemli gerçekler bulunmaktadır. Bu gerçekler arasında, petrol paylaşım mücadelesinden bölgesel yayılma stratejisine kadar uygulanan politikalar tamamıyla bir çıkmaz yola girildiğini göstermektedir. Ayrıca batılı olmayan milli devletlerin zayıflatılması ya da federatif nitelikli zayıf devletlere dönüştürülmesi girişimlerinin dünyayı daha da tehlikeli bir ortama sürüklediği unutulmamalıdır.

Buradan çıkarılması gereken ikinci bir sonuç, gerçek anlamda çoğulcu yeni bir dünya sistemine duyulan ihtiyacın giderek artmakta olduğu ve bunun acil bir sorun haline geldiğidir. Bugün bütün insanlık, çevre sorunundan enerji sorununa, bulaşıcı hastalıklardan adalet sorunlarına kadar karşı karşıya bulunduğu sorunların etkilerini her geçen gün daha fazla hissettiği ortak bir kaderi paylaşmaktadır. Dünyayı daha yaşanır bir yer haline getirebilmek, Afrika'dan Amerika'ya kadar yerkürenin her köşesinde yaşayan bütün insanlık için ortak bir amaç haline gelmiştir.

Üçüncü olarak ise, özellikle Ortadoğu'da yaşanan istikrarsızlıkların küresel çıkar peşinde koşan ülkelerin politikaları sonucu, sadece bölgeyi ilgilendiren sorunlar olmaktan çıktığı ve sonuçları bütün insanlık bakımından ciddi tehditler doğuracak bir nefret, kin ve şiddet dalgasını harekete geçirdiği gerçeği üzerinde önemle durulması gerekmektedir. Bu bakımdan, Ortadoğu'da barış ve istikrarı sağlayacak ve bölge ülkelerinin aktif katkılarıyla ve inisiyatifıyla oluşturulacak bir küresel barış politikasına her zamandan daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır.

• Bu amaca ulaşılmasında, yeni bir küresel anlayış ve siyasetin ne olması gerekir?

• Bu sorunun cevabı aşağıda temas edeceğim temel hususların gerçekçi bir bakış açısıyla tartışılmasıyla ortaya çıkabilecektir.

1-Uluslararası sistemin mevcut bütün milli devletlerin varlığına ve meşruluğuna saygı esasına dayalı bir zeminde geliştirilmesine özen gösterilmelidir.

2• Milli kültürlerin varlıklarını korumaları ve kendilerini geliştirmeleri için gerekli imkân ve şartlar hazırlanmalıdır.

3• Demokratikleşme sürecinden geçen ülkeleri istikrarsızlık ortamına itecek dışarıdan müdahaleleri önlemek için uluslararası bir anlayış birliğine varılmalıdır.

4• Başta etnik terör olmak üzere, bütün yer küreyi şiddet, kin ve kana bulayan terör örgütlerine karşı kararlı ve etkili bir ortak tavır geliştirilmelidir. Terör örgütlerini ve faaliyetlerini destekleyen ülkeler terörist ülke olarak ilan edilerek, bunları uluslararası kuruluşlardaki üyelikleri ya da oy hakları askıya alınmalıdır.

5• Özellikle Ortadoğu'da yaşanan istikrarsızlıkları önlemek üzere İslam ülkeleri ve Türk Cumhuriyetleri arasında ekonomik ve siyasi politikaları uyumlaştıracak yapılanmalar desteklenmeli ve dünya barışına olduğu kadar, bölgesel gelişmeye ve istikrara da katkıda bulunacak politikalar belirlenmeli ve hayata geçirilmelidir.

• Küreselleşme olgusunun milli devletler üzerindeki etkisini değerlendirmede sizce hangi unsurlar önem taşımaktadır?

• Küreselleşme sürecinin en belirgin özelliklerinden birini, iletişim teknolojisindeki olağanüstü gelişmelerin etkisiyle ortaya çıkan çok yoğun ve hızlı bir değer ve bilgi dolaşımı oluşturmaktadır. Milli kültürlerin önündeki en önemli problem, bilgi ve değer akışının niteliği ile, vericilerle alıcılar arasındaki dengesizliktir. Bu ilişkinin hem sürekli alıcısı durumunda olan hem de kültürel çözümlenme ve kargaşa ortamında bocalayan tarafını, dünyanın Batı Avrupa ile Kuzey Amerika dışında kalan bütün ülkeleri oluşturmaktadır.

İkinci problem noktası ise, denetlenmesi giderek güçleşen milletlerarası sermayenin ve örgütlerin etkinlik alanını olabildiğince genişletmek çabalarıdır.

Küreselleşmenin bugüne kadar ortaya koyduğu tablo da hiç iç açıcı değildir. Küreselleşmenin bilançosunda, eşitsizlik, yoksulluk, etnik çatışma, kutuplaşma ve silahlanma; mutluluk, refah ve yardımlaşmadan çok daha ağır basmaktadır. Bunun yanında küreselleşmenin, adalet, refah ve işbirliği vaat ettiği de söylenemez.

Küreselleşme daha çok, son yıllarda iyice şekillenen bölgesel ittifaklar aracılığıyla çetin geçeceği aşık olan bir ekonomik ve kültürel rekabet öngörmektedir.

Biz bütün bunları, milli devletlerin ve milletlerarası işbirliğinin anlamını ve önemini azaltan değil, arttıran gelişmeler olarak yorumluyoruz. Bir taraftan bölgesel ve etnik çatışmaların yoğunlaştığı, diğer bir taraftan da ekonomiler ve kültürler arası rekabetin ön plana çıktığı bir dünyada insanlığın küresel sorunların üstesinden gelebilmesi mümkün değildir. Bu sorunların adil ve kalıcı

çözümüne kavuşturulması, istikrarlı ve sağlıklı bir milletlerarası işbirliği ve dayanışmanın tesis edilmesini zorunlu kılmaktadır.

• Sayın Bahçeli, küreselleşmenin getirdiği kaotik ortama, buhranlara karşı "milliyetçilik" anlayışının geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

• Milliyetçilik çağımızın en dinamik ideolojisidir. Milletler ve milli devletler olduğu müddetçe milliyetçiliğin olması kaçınılmazdır. Milliyetçilik deyince hemen şunu tespit etmek gerekmektedir. Milliyetçilik başka milli devletlerin varlık hakkına saygı gösterir. Başka milletlere saygı duyar. Bu günkü dünya sisteminin yaşadığı bunalım, bazı milli devletlerin başka milli devletlerin yaşama haklarına saygı duymayan bir anlayışı temsil etmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu anlayış gerçek anlamıyla milliyetçilik kavramına yabancıdır.

Bugün içinde yaşadığımız süreçte emperyalizm, küreselleşmeyi ideolojik bir gerekçe olarak kullanarak, başta bizim coğrafyamız olmak üzere, batılı olmayan milletlerin kültürlerini, dinlerini, dillerini, kısaca uygarlıklarını hedef almakta ve kendi hegemonyasını kurmak istemektedir. Bunun içindir ki, küreselleşme politikalarını bir küresel soygun stratejisine dönüştüren bu ülkeler milliyetçiliğe karşı savaş açmışlardır. Çünkü milliyetçilik, son tahlilde milli benliği, milli şuurunu, milli varlığı ve milletin çıkarlarını savunma kalesidir.

Bugün Türkiye'de küreselleşmenin savunucuları büyük ölçüde küreselleşme sürecinin ideolojik boyutlarının etkisi altındadırlar. Yani küreselleşme sürecini kendi çıkarlarını maksimum hale getirmek için kullanan emperyalist ülkeler hangi gerekçeleri

ileri sürüyorsalar, hangi ideolojik savunmayı yapıyorsalar Türkiye'deki küreselciler de bunun misyonerliğine soyunmaktadırlar.

Burada şu nokta üzerinde durmak gerekir ki, "milli devletler" in zayıflatılması, "millet" denilen sosyal "entite" den vazgeçilmesi, tarihe rağmen ve tarih dışı bir anlayışın yansıması olarak, millet öncesi yapılara, milli devlet öncesi formlara geri dönme iddiasını da beraberinde taşıyan, "geri" bir anlayıştır. Bu anlayışlar barış yerine savaş ve istikrarsızlığı davet eden, "etnik cemaat" veya başka tür millet öncesi yapılara özlem duyan çağın gerisinde kalması zihniyetlerin ve kabileci hayallerin eseridir.

Böyle ele alınca, milli devlet ve milliyetçilik, yaşadığımız dünyada istikrar, bütünleşme ve barışı temsil eden önemli fonksiyonlara sahiptir. Bununla beraber milliyetçiliğin, siyasi ve ekonomik bir program olarak katı ve değişmez "dogma" ların sınırladığı statükocu bir anlayışa saplanıp kalamayacağını ifade etmek gerekir. 19. yüzyılın milliyetçilik anlayışında, yaşadığı yüzyılın zihni, kültürel ve toplumsal gelişmeleri nasıl ciddi etkilere yol açıyorsa, 21. yüzyılın milliyetçiliği de yeni yöntem ve yaklaşımlarla zenginleşme ihtiyacı duyacaktır. Ancak, en sade anlatımıyla milletin menfaati neyi gerektiriyorsa onun her zaman öncelik taşıyacağına şüphe yoktur. Yani, milliyetçiliği var eden felsefi temelin hiçbir şekilde zedelenmesi mümkün değildir. Dolayısıyla, milliyetçiliğin temel parametrelerini teşkil eden "millet", "milli devlet", "milli kültür" ve "milli hakimiyet" kavramları kalıcı niteliklerini koruyacaklardır.

Küreselleşme sürecinin milli devletler üzerindeki etkilerini tartışanların görüşleri dikkate alındığında üç temel eğilim ön plana çıkmaktadır. Birincisi, milli devleti ve kültürü temel referans

yapan, milli devletin korunmasının önemini vurgulayan görüştür. İkincisi, milli ve kültürel bazda bir duyarlılığa sahip olmayan, milli devlete karşı küreselleşmeden yana tavır sergileyen eğilimdir. Üçüncüsü ise, sadece olgulardan hareket ederek tanımlama ve yorumlama çabası içinde olan bakış açısıdır.

Açıkça ifade ediyorum ki, küreselleşme sürecinin aktörleri, güçlü devletler, çok uluslu şirketler, uluslararası sermaye ve finans kesimiyle millet üstü örgütlenmelerdir. Burada milli devletini kaybedenler diğerlerinin kontrolüne girmekten kurtulamazlar. Türkiye'ye "Milli devletinizden vazgeçin" çağrısını yapanlar, bizden böyle bir şey talep edenler ya da daha kibar bir deyimle "Milli devletlerin çağı kapandı" diyenler uluslararası finans çevrelerinin, çok uluslu şirketlerin yani küresel soygunun sözcülerinden başkaları değildir. Kısacası, milliyetçilik, küresel çağda milli varlığın, milli benliğin, milli kimliğin korunması ve sürdürülmesinin yegâne teminatı olan bir ideolojidir.

• Bu süreçte Türkiye'nin konumunu ve bugünkü yönetimini nasıl değerlendiriyorsunuz?

• Türkiye, her şeyden önce, evrensel imparatorluklar kurmuş büyük bir tarih ve kültür mirasının varisidir. Bu imparatorluk mirası geçmişe dönük bir özlem veya geçmişle övünme vesilesi olarak görülmemelidir. Türkiye'nin sahip olduğu bu büyük miras, imparatorluğun sadece coğrafyasıyla değil, siyasetiyle, ekonomisiyle, uluslararası anlayışıyla ve daha önemlisi uygarlık birikimiyle yaşanan yoğun bir ilişkiyi temsil etmektedir. Türkiye'nin sahip olduğu tarihsel mirası, tarihsel olmaktan çıkarıp, bugüne taşıyan en önemli sebep de, o uygarlık birikiminin kültürümüzden siyasetimize, ekonomimizden insan anlayışımıza kadar çok yönlü boyutlarının bugün hâlâ canlı ve diri olmasıdır.

Bizim uygarlığımızın en önemli toplumsal miraslarından birisi, "Osmanlı Barışı" diye adlandırılan ve büyük imparatorluğumuzun bu coğrafyada kültürler, etnisiteler, dinler ve renkler arasında yaratmış olduğu barış iklimidir. Bunun en önemli yansımalarından birinin imparatorluğun cumhuriyete dönüşü sırasında ortaya çıkan Türk milliyetçiliği düşüncesinde ifadesini bulduğunu biliyoruz.

Ziya Gökalp'ten Mustafa Kemal Paşa'ya uzanan milliyetçilik anlayışı bunun içindir ki, "dışlayıcı" ve "ötekileştirici" değil "bizleştirci", "birleştirci" ve "kapsayıcı" bir milliyetçilik anlayışı olmuştur. Bu bakımdan da Anadolu'da imparatorluktan milli devlete geçiş bu anlayış etrafında meydana geldiği için, Türk milli devleti coğrafyamızda yaşayan bütün kardeş ve akraba kültürleri kapsayıp bütünleştirerek bir millet ve bir milli devlet inşa etmeyi başarmıştır.

Türkiye'nin bugün karşı karşıya bulunduğu sorunların temelinde Türkleri Anadolu'dan söküp atmak isteyen haçlı zihniyeti karşısında, Kurtuluş Savaşımızda yeni bir ruh ve şahlanışla sergilenen direniş ve bunun vücut verdiği milli devlete ve Türk milletinin milli varlığına sahip çıkma iradesine karşı duyulan alerji ve husumet yatmaktadır. Bugün hâlâ Türkiye'nin karşısına Sevr hayalleriyle çıkılmasının ana nedeni budur.

Bugünkü AKP hükümeti, maalesef Türkiye'nin milli çıkarlarını ve dış siyasetini, küresel güçlerin yayılmacı politikalarının emrine ve hizmetine vermiştir.

Türkiye'nin en büyük talihsizliği budur.

• Türkiye'de uzun zamandan beri milliyetçilik yükseliyor mu tartışması yapılıyor. Milliyetçilik gerçekten yükseliyor mu, yükseliyorsa neden yükseliyor? Türkiye'deki etnik bölücülüğün ve terörün bunda etkisi nedir?

• Türkiye'de milliyetçilik yükseliyor mu tartışması, maksatlı olarak gündeme getirilen bir konudur. Bu tartışmayla ilgili bilineni gereken birkaç hususu vurgulamak gerekir.

Türkiye öz itibarıyla milliyetçi bir ülkedir. Büyük bir imparatorluk kaybetmiş bir milletin, milliyetçi hassasiyetlerinin olmasını düşünmek esasen mümkün değildir.

Etnik bölücülüğün milliyetçi duyguları körüklediği hususuna gelince, bu konu ne yazık ki, Türkiye'de milliyetçilik yükseliyor tartışmalarını yapanların önemli bir kısmının düştüğü bir yanıdır. Bu yanlış yapanlar Türk milliyetçiliğinin yükselişini daha çok etnik teröriste karşı tepkisel bir oluşum gibi yorumlamak eğilimindedirler. Oysa, etnik terör veya bölücülük milliyetçiliğin yükselişi için temel bir sebep oluşturamaz. Bu tür anlayışlar Türk milliyetçiliğinin sahip olduğu tarih, medeniyet ve inanç unsurlarını anlamayan sözde yorumcuların değerlendirmesi olarak kalacaktır. Türk milliyetçileri etnik bir saplantıya asla itibar etmezler. Bu bakımdan Türk milliyetçiliğinin yükselişini bu tür münferit olaylara bağlamak, meseleyi anlamamak demektir.

Bu konuda üzerinde durulması gereken diğer bir temel husus, Türk milletinin esasen milliyetçi bir anlayışla, milli devletini inşa ettiği gerçeğidir. Bunun aksi zaten mümkün olamazdı. Kurtuluş Savaşından sonra kurulan milli devlet, doğal ve kaçınılmaz olarak Türk milliyetçiliğinin, Türk milletinin var olan iradesinin

sembolü olduğunu tarihin kaydı altına almıştır. Bu yüzden Türkiye'de milliyetçilik duyguları hep zirvede olmuştur ve ilelebet bu konumda kalacaktır. Milliyetçiliğin yüksek bir duygu olmasından rahatsız olanlar ise, ancak Türkiye'nin varlığından rahatsız olanlardır.

• Sayın Genel Başkan, milliyetçiliğe yönelik olarak bir kısım çevrelerden gelen eleştiri, yaklaşım ve tarif girişimlerinin milliyetçiliği kasıtlı olarak anlaşılmaz kılmaya veya başka akım ve yaklaşımlarla karıştırılarak zihinlerin bulandırılmasına yönelik olduğunu görmekteyiz. Bu hususta değerlendirmelerinizi alabilir miyiz?

• Evet, bu husus gerçekten önemlidir. Çünkü, Türk milletinin milliyetçilik duygusunun yüksek olması başka milletlerin milliyetçilik duygularının olmadığı veya düşük olduğu anlamına gelmez. Siyasal tarihe baktığımız zaman bugünkü batı Avrupa'da, Amerika'da, Hindistan'da, Çin'de yerkürenin her bölgesinde bütün milletler için şu veya bu düzeyde milliyetçilik anlayışlarının yaygın olduğunu görürsünüz. Burada sorun, milliyetçilikte değil sanırım milliyetçilik düşüncelerinin yerini ırkçılık veya saldırgan ideolojilerinin alması ya da etnik ayrılıkçılığa dönüşmesiyle ilgilidir. Yoksa bu gün Fransa'nın milli devletinin kurucusu Fransız milliyetçiliğidir ve Fransa'nın demokratikleşmesi de bu çerçevede gerçekleşmiştir. Aynı şeyi Alman'lar, İngiliz'ler veya ABD için de söylemek mümkündür. Afrika ülkelerinde, Çin'de, Hindistan da ortaya çıkan milliyetçiliklerin ise bir başka özelliği de vardır. Onlar sadece birer milli devlet kurucusu ideolojiler değil, aynı zamanda sömürgecilğe karşı kendi milletlerinin kurtuluş mücadelesini veren ideolojilerdir.

Burada sanırım faşizm ve nazizme ayrı bir paragraf açmak gerekir. Milliyetçilik kendi rotasından çıkıp deforme olduğu ve üstelik totaliter ideolojilerle eklemleştığı zaman, artık milliyetçilik olmaktan çıkıp faşizm ve nazizme dönüşmüştür.

Milliyetçiliğin ırkçılık, etnik ayrımcılık ve diğer anti-demokratik anlayışlara ihtiyacı yoktur. Onlarla gireceği bir ilişki milliyetçiliği sadece demokratikleşme çizgisinden uzaklaştırılmakla kalmaz, aynı zamanda, sadece bir millete değil tüm insanlığa zarar veren bir noktaya götürebilir.

• Türkiye'de etnisite millet ve milli kimlik tartışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu konuda sizin daha önce açıkladığınız görüşler bazı çevrelerce sizin aleyhinizde kullanılmaya çalışıldı, onlar konuyu mu anlamadılar yoksa yanlış bir yerden mi bakıyorlar?

• Aslında şurası gayet açıktır ki milli kimlik, kendisini bir millete ait hisseden bireylerin bir milli devletle birlikte paylaştıkları kimliğin adıdır. Bu tanım bile, milli kimliği etnik veya ırki bir temele indirgenemeyeceğini gösteren bir yaklaşımdır. Biz Türk milletinin tarihsel olarak Anadolu'ya gelen birçok topluluğun, yani Türk ve Türklerle akraba olan toplulukların tarihsel olarak dönüşerek inşa ettikleri bir millet olduğunu biliyoruz. Bu süreçte Osmanlı İmparatorluğunun bu dönüşüme, medeniyet ve kültür bakımından yaptığı katkısı ve zenginleştirici boyutları, tartışılmayacak kadar açıktır.

Bizim Türk milletini, bir kültür ve medeniyet yaratan Türk veya Türklerle akraba toplulukların oluşturduğu bir sentez olarak görmemiz, Türkiye'yi etnik ayrılıkçılığa sürüklemek isteyen ve bu etnik toplulukları Türk kimliğinden koparmak isteyen unsurlar tarafından tepkiyle karşılanmıştır.

Bizim bu yaklaşımımızdan rahatsız olanları iki gruba ayırmak mümkündür; bunlardan birincisi etnik ayrımcılık veya ırkçılık yapanlardır. Diğer grup ise, Türk milliyetçiliğini "ırkçılığa" dönüştürmek ve batılı anlamda ırkçı bir ideoloji gibi yorumlamak isteyen unsurlardır.

Milliyetçi Hareket olarak bizler bu grupların bu konudaki maksatlı saptırmalarını ve saldırılarını önemsemiyoruz. Bunların savunduğu sakat anlayışların Türkiye'ye ve Türk milletine değil ancak Türkiye'nin düşmanlarına hizmet edebilecek anlayışlar olduğunu biliyoruz.

Bu topraklarda 1000 yıl boyunca bir kardeşlik hukukunu yaratmış olan Türk milletine bugün milli kimlik aramak, en hafif tabiriyle Türk tarihine hakarettir.

Bizim konudaki temel bakış açımız ve duruşumuz çok nettir ve şu dört ana ilkeye dayanmaktadır.

1. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, millet kavramı birleştirici bir oluşum olarak kabul edilmiştir. Etnik köken, dil ve din gibi farklılıklara bakılmamıştır.

Türk milli kimliğinin oluşumunda en önemli unsur; çilesi, sevinci ve gururuyla birlikte yaşamış olan büyük ve onurlu tarih ve ortak mukadderat bilincidir. Devletin temelinde bu milli bağ yatmaktadır.

2. Tüm Türk vatandaşları bu şekilde Türk milleti kimliğinde birleşmişler ve millet olgusunu birlikte yaratmışlardır. Türk milletine ortaklaşa vücut vermişlerdir.

Burada kan bağı ve soy birliği değil, vatandaşlık bağı esastır. Türk vatandaşlarını Türk milletine bağlayan bağ, sadece ve sadece hukuki bir bağ olan vatandaşlık bağıdır.

Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes, Türk milletinin eşit ve onurlu bireyleridir. Türkiye Cumhuriyeti devletini bu bireylerin birlikte yaşama ideali ve ortak kaderi paylaşan birlik olma iradesi kurmuştur.

3. Türk vatandaşlığı ve Türk milli kimliği, Türk milletini ortaklaşa oluşturan Türk vatandaşlarının etnik kökenlerini, din ve dillerini inkar anlamına gelmez. Türkiye Cumhuriyeti bu birleştirici ve bütünleştirici temel üzerinde kurulmuştur.

Bu esas, büyük Atatürk'ün "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türk halkına Türk milleti denir" sözlerinde ifadesini bulmuştur.

Aynı şekilde büyük Atatürk'ün "Ne mutlu Türküm diyene" vecizesi de bu anlayışın bir ifadesidir.

Burada Türklük ırka dayalı bir anlam taşımamaktadır.

Bu bakımdan bu vecizeden kimse rahatsızlık duymamalıdır. Atatürk'ün bu sözlerini tekrarlamanın, başka etnik kökeni olan Türk vatandaşlarını rahatsız edeceğini iddia etmek, eğer bilgisizlikten kaynaklanmıyorsa, bir art niyetin ifadesidir.

4. Türkiye Cumhuriyeti devleti tektir, ülkesi ve milleti birdir. Ortak milli sembollerin başında gelen Türk bayrağı, bütün Türk vatandaşlarının ortak mukaddesatıdır. Milli egemenliğinin ve bağımsızlığının simgesidir.

Milli birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temeller tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek dil ülküsüdür.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

ORTADOĞU GAZETESİNE

VERMİŞ OLDUĞU

RÖPORTAJ METNİ

Seçim sonrası ilk kez Ortadoğu'ya konuşan Bahçeli, önemli açıklamalar yaptı

Kirli el başaramadı

"Ömer Faruk Bayındır'ın AKP'yle olan derin ilişki ağları birer birer desitre olmasına rağmen Başbakan'dan cevap yok"

Bahçeli, Ankara temsilcimiz Orhan Karatas'ı genel merkezdeki çahuşta odasında kabul etti.

BAHÇELİ: Ortadoğu gazetesi için Türk basın hayatında seçkin bir yenî bulunuyor. Eğilmeyen, koklu gemisi ve tavizsiz duruşuyla Ortadoğu gazetesi doğru ve milli haberciliğin merkezi konumuna gelmiş durumda. Sizin vasıtanızla değişik konulardaki görüş ve fikirlerimizi aktarmak benim acimden memnuniyet verici."

"Partimizi Meclis dışında bırakmaya yönelik sistemli, planlı ve koordineli kirli bir oyun sahnelendi" diyen MHP Lideri Devlet Bahçeli, dünyada bile eşine ve benzerine az rastlanacak siyasi bir suikastin muhatabı olduklarını, buna rağmen MHP'yi Meclis dışında bırakamadıklarını söyledi.

Orhan Karatas'ın reportajı 11. sayfa'da

Komplodan medet umdu

"AKP'nin partimize yönelik pis teşebbüsünde ciddi bir payının olduğunu düşünmüyorum. Derin ilişki ağları birer birer desitre oldu. Başbakan meylatlarında MHP'ye yönelik komplolardan medet umdu. Bunlar siyasi hayatımızda unutulmaz olacak ama olaylardır. MHP'de bunları hiç unutmuyoruz. Bunun için hesaplaşma olmadan halledilmesi olmayacağına söyledim. Simdi de aynı düşünmeye sahibim."

FIKİRDE LIDER GAZETE
ORTADOĞU
NE MUTLU TÜ
8 AĞUSTOS
2011 PAZARTESİ
50 KURUS

Sıra Tür

AKP DARBE MAHS

- AKP'nin planladığı gerilim ve çatışma ortamı gerçekleşmedi.
- Artık Türkiye darbe iddialarının karanlığından sıyrılmalı ve temiz bir sayfa açmalı.

İstahlarını kabartıyor

Orhan Karatas'ın reportajı orta sayfada

DEVLET BAHÇELİ

Günü kurtarmak ve gizli kalan hesapları görmek adına AKP hükümeti, ülkeyi sürekli kriz sahanasına bir kabullendirmeyi ortaya çıkartıyor. Anayasa da bunlardan birisi. Madem sorunların temelinde anayasa var, o halde değiştirilim gitsin baktikentisi gittikçe kuvvettleniyor. Bunda nemalanmanın hevesinde olanlara da gün doğuyor. İstahları kabartıyor.

YENİ BİR ANAYASA YAPILMASINI BİZ DE İSTİYORUZ. ANCAK... sorulan ve cevap istenen sorular:

- **Bu kapsamda, planlanan yeni anayasa eylek kişilikler tarımancası mıdır?**
- **Mahalli ölçekteki idari anayasa sokması için bir niyet ve caka gösterecek midir?**
- **Netice ödün ve ödünler dil olması yönünde tavır alınacak mıdır?**
- **Türk Anayasası esaslı olarak anayasa olmasını ve Türkiye'lik çarpışması gerektirmesi düşünülüyor midir?**
- **Anayasa'nın 68. Maddesinde anılması bulur; "Türk devletinin yönetilmesi, başlıca başlı olan herşeyi Türkler" miyi esasından ötürü verilecek midir?**
- **Türk millî Hedefinin zedelemesi, haksızlık ve Türkçe vurguların değiştirilmesi makadıyla bir girişimde bulunulacak mıdır?**
- **Diğer yapsın sularınılar Cumhuriyet'in kurucu değerlerinden ve sağagımız niteketlerinden taviz verilecek midir?**
- **Anayasasını baslangıç kısmındaki bütünlük bazılı madde, değiştirilmesi akiflerden gerektirir midir?**
- **Bölgesel ölçekte anayasa statü taleplerinin kararlaştırılması için yeni ve zamanla güldüğünde kararlaştırılması için bir 602 verilecek midir?**
- **Ve nihayetle Anayasa'nın 10. 10. maddesi ile ilgili konudaki ödüncü maddesi hakkında planlanan midir? Bütün yeni anayasa konusunda cevabını ümitleri ve öğrenmeyi istediğimiz sorularımız sordukları bunlardır.**

BU SORULARDAN ALACAĞIMIZ CEVAPLARA GÖRE TAVİR VE TUTUM BELİRLEYECEĞİZ...

ORTADOĞU

FIKİRDE LİDER GAZETE

NE MUTLU TÜRKİYE

NE

AGUSTOS 2011 SALI 50 KURUS

Türkiye'de

DEVLET BAHÇELİ

15 Mart'tan beri Suriye'de sular durulmuyor. Kan akıyor. Tunus'tan Suriye'ye kadar olan gelişmeleri iyi anlamak gerekiyor. Bu olayların ülkemize bütünüyle sirayet etmemesi için çok dikkatli ve akli başında hareket etmek gerektiğine inanıyorum. Acaba Suriye'den sonra sıra Türkiye'ye mi geldi diye zaman zaman düşünmeden edemiyorum.

MULÜ

- Asker kıtlasında, siyaset kendi mecrasında olmalı.
- İngiltere'de nafile turlar atanlara Yugoslavya'yı incelemelerini öneriyorum.

Orhan KARATAS'ın reportajı orta sayfada

MHP Genel Başkanı Dr. Devlet Bahçeli seçim sonrasında ilk defa Ortadoğu'ya konuştu.

- MHP'ye yönelik tezgahların arkasında kimler var?
- MHP neden Meclis dışında bırakılmak istendi?
- Yeni Anayasa konusunda ne düşünüyor?
- Tutuklu milletvekilleri için hangi çözümü öneriyor?
- Terör niçin tırmandı ve çare nedir?
- Terörün polise havale edilmesi doğru mu?
- Asker üzerindeki baskıların sebebi ne?
- Silahlı Kuvvetlerden intikam mı alınıyor?
- Hesaplaşma olmadan, helalleşme olmaz ısrarı devam ediyor mu?
- Türkiye darbe iddialarının karanlığından sıyrılmalı
- Özerklik talepleri Sevr'in uzantısı mı?
- Başbakan Türkiye'nin federasyona gitmesini mi istiyor?

- Komutanların istifası hangi oyunu bozdu?
- İngiltere'de sözde özerklik için formül arayanlara, hangi ülkeyi örnek gösterdi?
- MHP sadece teröre mi tepki veriyor?
- Suriye'de neler oluyor? Türkiye'ye sıra gelir mi?
- Norveç'deki vahşetin milliyetçilikle ilgisi var mı? Irkçılıkla milliyetçilik arasındaki temel fark nedir?

Bütün bu soruların cevabını yılın röportajında bulacaksınız.

Orhan Karataş'ın röportajı Pazartesi günü Gazeteniz Ortadoğu'da başlıyor.

12 Haziran seçimleri bizim açımızdan olağanüstü elverişsiz şartlarda gerçekleşti. MHP, çok partili siyasal hayatta hiçbir partinin karşılaşmayacağı saldırı ve tezgâhlarla yüzyüze kaldı. Partimizi Meclis dışında bırakmaya yönelik sistemli, planlı ve koordineli kirlî bir oyun sahnelendi. Bırakın ülkemizi, Dünya'da bile eşine ve benzerine az rastlanacak siyasî bir suikastın muhatabı olduk.

AKP'nin partimize yönelik pis tezgâhlarda ciddi bir payının olduğunu düşünüyorum. Bir ismi kamuoyuna taşımış, bu şahsın AKP'yle olan bağlarını gözler önüne sermiş ve Başbakan'a da bir soru sormuştuk. Cevap gelmedi. Derin ilişki ağları birer birer deşifre oldu. Başbakan meydanlarda MHP'ye yönelik komplolardan medet umdu. Bunlar siyasî hayatımızda unutulmayacak acı olaylardır. MHP'de bunları hiç unutmayacak. Bunun için hesaplama olmadan helalleşme olmayacağını söyledim. Şimdi de aynı düşünceye sahibim.

Elbette yeni bir anayasa yapılmasını biz de istiyoruz. Ancak önce yüzde 50 oy almış iktidar partisinin niyetini net olarak anlamak ve hangi değişiklikleri yapmayı planlandığını görmek istiyoruz. Bu konuda Başbakan Erdoğan ve hükümetine, 61.Hükümetin güven oylaması münasebetiyle Meclis'te yaptığım konuşmada sorduğum bazı soruların cevabını bekliyorum. Alacağımız cevaplara göre de bir tavır ve tutum belirleyeceğiz.

Meclis'in protesto edilmesini hiç doğru ve kabul edilebilir bulmadık. Gazilik unvanına sahip kutlu Meclisimiz en zor zamanlarda bile protesto girişimlerine muhatap olmamış ve kriz üssü haline gelmemiştir. Milletimizin oylarıyla seçilmiş kişilerin özgürlüklerine kavuşamamış olmaları TBMM'nin onur konusudur. Bunun süratli bir şekilde halledilmesi ve çözüme kavuşturulması demokrasi krizinin tamamıyla aşılması için gereklidir.

Türkiye'nin dökülen kana dayanacak mecali kalmadı. Milletimizin sabrı tükendi. Sözde milli birlik ve kardeşlik projesi, düşmanlık üretmekten, etnik nifak saçmaktan başka hiçbir işe yaramadı. Bu artık kabul edilmeli. Sınır ötesi operasyon dahil olmak üzere, her tedbir mutlaka düşünülmeli. AKP, yanlış yerlerde ittifak arıyor. Önce aynaya bakmalı ve samimi ise kimlerle birlikte olduğunu yeniden gözden geçirmeli.

Hükümet, Kandil ve İmralı'yla görüşme çareleri ararken terörü bitirmesi mümkün değil. Üstüne üstlük terörle mücadele edenlerin moral ve motivasyonları bozuk. Asker zan altında. Terörle mücadele polise havale edilmek isteniyor. Ancak arkasının önünün iyi düşünülmediği kanaatindeyim. Bugün terörle mücadele edenler, yarın başlarına ne geleceklerini bilmiyorlar. Çünkü

dün teröre karşı kahramanca mücadele edenler, bugün büyük sıkıntı içindeler. Sanki kendilerinden intikam alınıyor. Buna dur demek lazım.

Özerlik iddiaları aslında Sevr Antlaşmasındaki muhtariyet-i mahalliye ifadesinin bugünkü ismidir. Sevr'de önce özerklik, sonrada büyük Kürdistan'ın kurulması yer almıştı. Bu bitmeyen ve iki yüzyılı aşan Şark Meselesi'nin bir uzantısıdır. Türkiye'nin üniter devlet yapısı büyük bir tehdit altındadır.

Sözde özerkliğe ulaşmak için bölücüler sürekli tehditler savuyor. AKP buna karşı cılız birkaç açıklama dışında sessiz ve tepkisiz. Tahmin ediyorum, Başbakan Erdoğan içten içe Türkiye'nin federasyona gitmesini istiyor. Kafasındaki başkanlık sistemiyle bu sürecin örtüştüğünü hesap ediyor olabilir. AKP'yle siyasi bölücüler ve İmralı arasında bir rol paylaşımı olduğunu düşünüyorum. Terör faaliyetleri de tamamen kamuoyunu iknaya ve çözüne de ne yaparsanız yapın noktasına getirmeye odaklı. AKP buna prim veriyor.

AKP'nin askere yönelik güvensizliği ve intikam alma duygusu bir çok soruna neden olmaktadır. TSK'nın geleneksel terfi ve atama sürecini bozmak, ordu içindeki dengeleri de zedeleyecektir. Komuta kademesi demokratik olgunluk dâhilinde ve millet iradesine saygı göstererek emekli olmayı tercih etti. Bu önemlidir. Çünkü AKP'nin planladığı gerilim ve çatışma ortamı gerçekleşmedi.

Demokratik özerklik için dışarıdan gerekçe arayışını çok çirkin buluyorum. İngiltere'de nafile turlar atarak, ülkemizin aleyhine bir asrı aşan süredir faaliyet gösterenlerin safında sıralananlara

bir de Yugoslavya'ya gitmelerini öneriyorum. Orada bölünmenin nasıl sonuçlara yol açtığını iyi bir şekilde görecektir.

Biz terör ve bölücülük sorununa değindiğimiz kadar sosyo-ekonomik meseleleri de gündeme taşıyoruz. Mesela kadına şiddeti kınadık ve sürekli olarak gündemde tuttuk. İşsizliği, yoksulluğu ve ekonomik çaresizliği sürekli olarak dile getirdik. Vatandaşlarımızın sorunlarımız neyse bizim ilgi ve dikkatimiz onlara yöneliktir.

15 Mart'tan beri Suriye'de sular durulmuyor. Kan akıyor. Tunus'tan Suriye'ye kadar olan gelişmeleri iyi anlamak gerekiyor. Bu olayların ülkemize bütünüyle sirayet etmemesi için çok dikkatli ve akıllı başında hareket etmek gerektiğine inanıyorum. Acaba Suriye'den sonra sıra Türkiye'ye mi geldi diye zaman zaman düşünmeden edemiyorum.

Norveç'teki insanlık suçunu ve vahşetini milliyetçilikle ilişkilendirmek çok yanlış olur. İrkçılık, yabancı düşmanlığı başka bir şeydir; milliyetçilik başka bir şey. Milliyetçilik hissetmekle başarı, idrak etmekle kemale erer. Sevgi, bağlılık, tahammül ve saygı milliyetçiliğin değerler alanının vazgeçilmezleridir. Milliyetçiliğin ağırlık merkezi kültürdür ve derin bir anlam hazinesi vardır. Oysaki ırkçılık patolojik bir vakadır.

Orhan Karataş: Sayın Bahçeli öncelikle bize zaman ayırdığınızdan ve görüşlerinizi bizim aracılığımızla paylaşmanızdan dolayı teşekkür ederiz.

Devlet Bahçeli: Ben de teşekkür ederim. Ortadoğu Gazetesi'nin Türk basın hayatında seçkin bir yeri bulunuyor. Eğilmeyen, köklü geçmişi ve tavizsiz duruşuyla Ortadoğu Gazetesi

doğru ve milli haberciliğin merkezi konumuna gelmiş durumda. Sizin vasitanızla değişik konulardaki görüş ve fikirlerimizi aktarmak benim açımdan memnuniyet verici.

Orhan Karataş: Efendim, izin verirseniz syleşimize 12 Haziran seçimleriyle başlayalım. MHP açısından çok zor bir seçim oldu. Birçok sıkıntıya ve soruna maruz kaldınız. 12 Haziran seçimlerine gelesiyeye kadar neler yaşadınız?

Devlet Bahçeli: Kabul etmek lazım ki, 12 Haziran seçimleri bizim açımızdan olağanüstü elverisiz şartlarda gerçekleşti. MHP, çok partili siyasal hayatta hiçbir partinin karşılaşmayacağı saldırı ve tezgâhlarla yüzyüze kaldı. Partimizi Meclis dışında bırakmaya yönelik sistemli, planlı ve koordineli kirlı bir oyun sahnelendi. 4 Temmuz'da Meclis grup toplantımızda da söylemiştim: Bırakın ülkemizi, dünyada bile eşine ve benzerine az rastlanacak siyasi bir suikastın muhatabı olduk.

Özel hayatların mercek altına alınması ve siyasi rntgencilikle önce itibarsızlaştırma, ardından da siyasi iflas sürecine girmemizi hedeflendi. Bu olumsuz gelişmeler karşısında soğukkanlılığımızı hiç bozmadık. Sağduyumuzu hiç kaybetmedik. Yeise ve yılgnlığa kapılmadık. şantajlara aldırmadık ve doğru bildiğimiz yoldan ayrılmadık. Parti içinde de gereği neyse yaptık.

Devletin ve hükümetin olmadığı bir ortamda bir tek milletimize güvendik ve Cenab-ı Allah'a sığındık. 22 Mayıs 2011 tarihinde seçim çalışması maksadıyla, Ankara'dan Nevşehir'e giderken; "anlaşılıyor ki devlet yok. İyi ki millet var. Ona gidiyorum." demiştim. şüphesiz millete olan derin sadakatimiz ve bağlılığımız bu sözlerimize dayanak olmuştur.

Orhan Karataş: Peki, MHP'ye yönelik saldırıların nedeni ve amacı sizce neydi?

Devlet Bahçeli: Türkiye'nin bugünkü durumunu dikkate alırsanız partimize yapılan saldırıların da perde arkasında kalan nedenlerini anlarsınız. MHP'ye düzenlenen saldırıların şifrelerini birbiriyle yakından ilişkili ve bağı olan dört konu başlığında görmemiz mümkün.

Bunlardan birincisi yıkım projesine karşı aldığımız tavır ve gösterdiğimiz haklı tepkidir. Hatırlanacağı üzere MHP, AKP'nin sözde demokratik açılım adını verdiği, gerçek sıfatı bizce yıkım olan projesine karşı onurlu, kararlı ve milli bir direnç göstermiştir. 1 Ağustos 2009 tarihinde Polis Akademisinde başlatılan açılım sürecinin ülkemizi nereye savurduğu ortadadır. 'İyi şeyler olacak, umutluyuz' sözleriyle başlatılan yıkım projesinin gerçekte kimlere yaradığı ve kimlerin lehine işlediği açıktır. Bu çerçevede etnik bölücülük son iki yıllık zaman zarfında büyük bir kazanım ve ivme elde etmiştir. AKP analar artık ağlamayacak diyerek propaganda yapıyordu. Şimdi neredeyse bütün analar ağlıyor.

İkinci olarak, 19 Ekim 2009 tarihli Habur rezaletidir. Habur'da 34 PKK militanı ellerini kollarını sallayarak sınırdan içeri girmişlerdi. Pişman olmadıklarını beyan etmelerine rağmen haklarında Ceza Kanununun pişmanlık hükümleri uygulanmıştı. Gelenlerin hiçbirinde utanma ve mahcubiyet görülmedi. Üstelik teröristler sanki zafer kazanmış gibi otobüsler üstünde sevinç çığlıkları eşliğinde gezdirildiler. Bu hazin manzara karşısında milli vicdanlar derinden sarsıldı. Türk devlet geleneğinde böylesine bir acizlik, rezillik ve pespayelik zannederim hiç yaşanmamıştır. Devletin valileri, müsteşarları, genel müdürleri terörist karşılama

törenlerine iştirak ettiler. Çadır mahkemeleri kuruldu. Hukuk Habur'da yere batırıldı. Türkiye Cumhuriyeti en ciddi yarasını Habur'da aldı. Başbakan Erdoğan Habur'daki girişler üzerine; 'bu bir umuttur' demişti. Üstelik Türkiye'de güzel şeyler oluyor diyerek teröristlerin gelişinden dolayı sevinmişti. Elbette biz Habur felaketine de karşı çıktık ve alkışlarla karşılananların Mekke-i Mükerreme'den dönen hacı kafilesi olmadığını ifade ettik. Habur şüphesiz Başbakan Erdoğan'ın eseri ve yıkım projesinin acı bir sonucuydu. Hazmettirilmeye çalışılan ihanetin de açık kanıtıydı. Maalesef Türkiye AKP'nin mihmandarlığında PKK'ya boyun eğmişti.

Üçüncü olarak 12 Eylül referandumunu söyleyebiliriz. AKP, gizli gündemini gerçekleştirebilmek için geçtiğimiz yıl 26 maddeden oluşan bir anayasa değişikliğine gitti. Bunu da halkoyuna sundu. Biz anayasa değişikliğine esastan ve usulden karşı çıktık ve referandumda hayır oyu kullandık. Bu şekilde yıkım projesinin hukuki altyapısını kurmaya çalışan iktidara itiraz ettik. Kaldı ki Başbakan, anayasa değişikliklerinde, sözde demokratik açılımın hukuki altyapısını şekillendireceklerini bir televizyon programında açıkça söylemişti. Referanduma gidilen süreçte İmralı canisiyle görüşmeleri milletimizle paylaştık. Başbakan önce buna şiddetle karşı çıkmış, sonra da Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisindeki bir konuşmasında kabul etmişti. Bize yönelik şerefsizlik ithamı da böylelikle asıl sahibini bulmuştu. Ancak bildiğiniz gibi, referandumda anayasa değişiklikleri yüzde 58 evet oyuyla kabul edildi.

12 Eylül öncesi ve sonrasında evet'in taraftarları özellikle partimizi zan ve töhmet altında bırakan birçok iftiraya, tezvirata

ve asılsız iddiaya başvurdular. En başta yandaş basın eski ülkücü sıfatına sahip kişileri birer birer konuşturdu ve maalesef kullanmaya yeltendi. Partimizi bölmek, iç huzursuzluğa itmek için 'Bağımsız Ülkücüler Örgütü' bile kuruldu. Bunlar AKP'nin ve Okyanus ötesinin güdümünde fitne saçtılar. Başbakan Erdoğan Ülkücü düşmanlığından birden bire dönemsel menfaati gereğince çark etti. Ama içindeki kini izleyen süreçte de her fırsatta gösterdi. Seçim sürecinde dava arkadaşlarıma hayvan ifadesi buna bir örnektir. Partimiz üzerinden kurgulanan sinsi operasyonlara hız verdi. Sözüm ona taban ve tavan ayrılığı varmış gibi kallesçe sözler kullandı, tuzaklar tertipledi. Okyanus ötesi unsurların evet propagandasına sahip çıkması ve bize dönük kirli kampanyaya destek vermeleri herkesin safını göstermesi bakımından da anlamlı olmuştur. Özellikle 12 Eylül Referandumundan sonra partimizin kan kaybettiği ve kalelerinin düştüğü yalanına ısrarla müracaat edildi. Geniş ve derin bir menfaat ittifakı MHP düşmanlığında birleşti. İşte 12 Eylül ve 12 Haziran arasındaki gelişmeler iyi ve tarafsız okunursa MHP'nin neden hedef seçildiği de net olarak anlaşılabilir.

Dördüncü ve son olarak da planlanan yeni anayasa sürecidir. Başbakan Erdoğan, ustalık dönemi diyerek sıfatlandırdığı üçüncü dört yılında yeni anayasa yapımını vaat ederek millet huzuruna çıktı.

Dikkat ederseniz bu dört aşamanın birbiriyle yakından ilişkisi var. AKP hükümeti, yıkım projesiyle çıktığı Türk milletini ayırma yolunda, anayasayla kesin bir sonuca ulaşmak istiyor. MHP'yi de bu konuda bir engel olarak görüyor. Bundan dolayı MHP'nin Mecliste olmamasını çok istedi. 2002'de MHP'siz hükümet

isteyenlerle, 2011'de MHP'siz Meclis dileyenler esasında aynı zihnin ve işbirlikçi merkezin ürünleri. Şüphesiz işin içinde dış mahfiller belirleyici ve tayin edici bir role ve etkiye sahip. Yeni Türkiye dedikleri tanımlamanın özünde dağılmış, etnik ayrılıklarla hırpalanmış, bölünmüş ve üniter yapısı tasfiye olmuş bir ülke hedefi bulunuyor. İşte bugünkü ortamda demokratik özerklik zırvasının aldığı mesafeyi görüyorsunuz. Son bir yıl içinde Türkiye nelere şahit oldu? Hangi tartışma ve taleplerle soluğu kesilmek istendi? Bu soruların cevaplarını gördük ve yaşadık. Yeni anayasa kapsamında Türkiye'yi dönüştürmek ve asırları aşan devlet ve millet uyumundan koparmak için iç ve dış çevreler tam mesaiyle uğraş veriyorlar. Bütün bunları bir araya getirdiğinizde MHP'ye yönelik saldırıların nedeni sanıyorum rahatlıkla idrak edilebilecektir.

Orhan Karataş: Yeni anayasa konusuna geçmeden önce, sormak istediğimiz önemli bir soru var. Partinize yapılan saldırılar karşısında AKP hükümetinin tavrına ne diyorsunuz?

Devlet Bahçeli: AKP hükümetinin tavrı kabul edilebilir ve hoşgörü sınırlarında görülebilecek nitelikte değildi. AKP'nin partimize yönelik pis tezgâhlarda ciddi bir payının olduğunu düşünüyorum. Hatırlarsanız, 8 Mayıs 2011 tarihinde İstanbul Abdi İpekçi Spor Salonu'nda bir ismi kamuoyuna taşımıştık. Bu şahsın AKP'yle olan bağlarını gözler önüne sermiş ve Başbakan'a da bir soru sormuştuk. Ama hiç cevap gelmedi. İnkâr da edemediler. Hatta derin ilişki ağları birer birer deşifre oldu.

Partimize yönelik saldırılar karşısında AKP'nin durumdan istifade eden ve süreci kendisine yontan bir eğilimini milletimiz de fark etti. Siyasi centilmenlikle bağdaşmayan ve işi rakibinin zor durumundan faydalanmaya kadar götürebilecek bir çirkeflîğe

herkes şahit oldu. Başbakan meydanlarda MHP'ye yönelik komplolardan medet umdu. Ancak kamuoyu hassasiyeti değişince birden bire u dönüşü yaptı. Mesela Sayın Cumhurbaşkanı da uzun bir süre sessiz kaldı. Herhangi bir tepki vermedi. Bunlar siyasi hayatımızda unutulmayacak acı olaylardır. MHP'de bunları hiç unutmuyacak. Bunun için hesaplaşma olmadan helalleşme olmayacağını söyledim. Şimdi de aynı düşünceye sahibim.

Orhan Karataş: MHP, yeni anayasa konusunda ne düşünüyor?

Devlet Bahçeli: Bugün bütün sorunların nedeni anayasa olarak gösteriliyor. Bir zamanlar Fransa'da da böyleydi. Her krizin sonucunda gözler anayasaya çevriliyordu. Arkasından sürekli tadilatlar yaptılar ve numaralandırılmış cumhuriyetler yaşadılar. Bugün benzeri bir durum ülkemizde de amaçlanıyor. Bana göre bu doğru değil. Esasında Anayasaya gelesiyeye kadar halledilmesi gereken birçok sosyal, siyasal ve ekonomik sorun bulunuyor. Ne var ki, Anayasa sanık sandalyesinde oturduğu sürece de bu tartışmalar bitmeyecek gibi duruyor. Biz hep sonuçtan sebeplere gidiyoruz. Yüzeysel ve sığ değerlendirmelerle teşhis karmaşası yaşıyoruz. Oysaki zihinsel değişime ve dönüşüme ilave olarak kültürümüzü sorun çözecek bir içerikte yorumlayamadığımız sürece problemler yumağında bocalayıp durmaktan başka şansımız olmaz. Meselenin özünde sorun çözme kültürümüzün kurumsallaşamaması yatıyor. Bunu da milli gerçeklerle uyumlu yeni bir algı ve bakış açısıyla yapabiliriz.

Günü kurtarmak ve gizli kalan hesapları görmek adına AKP hükümeti, ülkeyi sürekli kriz sağanağına sokuyor. Her gelgit beraberinde yanlışın üzerini örtecek bir kabullendirmeyi ortaya çıkarıyor. Anayasa da bunlardan birisi. Madem sorunların

temelinde anayasa var, o halde değiştirelim gitsin beklentisi gittikçe kuvvetleniyor. Bunda nemalanmanın hevesinde olanlara da gün doğuyor. İştahları kabarıyor. İşte etnik bölücülüğün anayasal statü elde etmek için artan tahriklerini ve taleplerini görüyorsunuz. AKP'nin açtığı karanlık yolda, mevzilenmiş olarak bekleyen gafiller, kendilerine gün doğduğunu düşünerek fütursuzca ve hayasızca Türk milletinin birliğine dış biliyorlar.

Elbette yeni bir anayasa yapılmasını biz de istiyoruz. Ancak önce yüzde 50 oy almış iktidar partisinin niyetini net olarak anlamak ve hangi değişiklikleri yapmayı planlandığını görmek istiyoruz. Bu konuda Başbakan Erdoğan ve hkmetine, 61.Hükümetin güven oylaması münasebetiyle Meclis'te yaptığım konuşmada sorduğum bazı soruların cevabını bekliyorum. Alacağımız cevaplara göre de bir tavır ve tutum belirleyeceğiz.

Orhan Karataş: 12 Haziran'da MHP'nin aldığı yüzde 13'lk oy oranını nasıl değerlendiriyorsunuz? Seçim sonuçlarını analiz ettiniz mi?

Devlet Bahçeli: Az önce de vurguladım: Olağanüstü ve son derece elverişsiz şartlarda bir seçim propaganda dönemi yaşadık. Muhatap olduğumuz saldırılara dayanacak bir siyasi partinin pek olmadığı kanaatindeyim.

Gerçek olan şudur: Tek başına iktidar hedefini tayin eden bir parti için ilk bakışta yüzde 13 oy oranını mutlak bir başarı olarak göstermek yerinde değildir. Ancak partimize yönelik tuzakları, tezghları, komploları ve saldırıları hesap ettiğimizde alınan oyun çok değerli ve mit verici olduğunu düşünüyorum. Nitekim 5,5 milyon vatandaşımız bize umut bağlamış ve arkamız-

da durmuştur. Hakikaten bu sayı önemlidir ve küçümseyenler kendi durumlarını ve nerede durduklarını bir kez daha gözden geçirmelidirler.

Biz Allah'ın izniyle bugüne kadar nice zorlukları aşarak buraya geldik. Unutulmasın ki, iktidara mutlaka ulaşacağız ve MHP'ye gönül verenleri, başarısını gözleyenleri zaferle tanıştıracacağız. Pes etmek, bezginliğe kapılmak bizim lügatimizde asla bulunmuyor. Her gecenin bir sabahı olduğunu, her yokuşun bir inişi bulunduğunu hiç akıldan çıkarmamak gerekiyor. MHP'nin gittikçe güçlenen bir yapısı olduğunu görüyor ve yaşıyorum. Genel Başkan olarak da başarıya ulaşacağımıza içtenlikle inanıyorum.

Seçim sonuçlarını da kapsamlı bir şekilde analiz ediyoruz. Ortaya çıkan neticeyi detaylı bir şekilde inceliyoruz. Bütün partilere oy vermiş vatandaşlarımızın ikinci tercihindeyiz. Bunu birinciye dönüştürmek için çok çalışacağız ve MHP'yi mutlaka iktidara taşıyacağız. Hiç başbakan çıkaramamış MHP artık başbakan çıkaracaktır. Bundan eminim ve dava arkadaşlarıma ve vatansever milliyetçilere güveniyorum.

Orhan Karataş: Seçim sonuçlarıyla ilgili olumsuz propaganda yapanlara ve MHP'de sorun varmış gibi davrananlara ne diyeceksiniz?

Devlet Bahçeli: MHP'de sorun varmış gibi yaygara koparanlara önce kendilerine bakmalarını öneririm. Bir partide belirli bir düzeydeki iç tartışma, o partinin dinamizmi için gerekli ve şarttır. Ancak iç tartışmalar belirli bir eşiği aşarsa, partinin bütünlüğü ve hükmü şahsiyeti sarsılır. Hiçbir sosyal ve siyasal organizasyon

süt liman değildir. Ama her meseleyi de kriz olarak göstermek iyi niyetli bir davranış olmayacaktır.

MHP kuralları, kurumları ve yerleşik kavramları olan bir siyasal harekettir. Gelenekleriyle geçmiş, vizyonu ile geleceği kuşatır ve bir sonuca ulaşır. Siyasetimizin öznesi millettir. İnançlarımızın ve ilkelerimizin belirleyiciliği altında tutarlı ve istikrarlı çizgimizi hiç bozmadık. Dün neyse bugünde oyuz. Milli yeminlerimizden ve milletimizle ilgili hedeflerimizden zerre kadar sapma göstermedik.

MHP'yi tanımayan, tanıdığı zehabına kapılıp da ahkâm kesmekten geri durmayan kişiler, partimizle ilgili kriz telalığı ya da sorun tacirliği yaparlarsa bunu art niyetli görürüm. Bu itibarla, bizden görünüp fırsatçılığa soyunanların ve ganimet avcılığıyla pusuya yatanların durumlarını yeniden gözden geçirmelerinde fayda görüyorum. Durdukları yer doğru ve kabul edilebilir bir nokta değil. Velhasıl MHP'de iç sorun, sıkıntı değil; daha iyiye ve başarıya nasıl ulaşırım arayışı ve çabası olduğunu bu vesileyle hatırlatmak isterim.

Orhan Karataş: Efendim, tutuklu milletvekillerinin durumu uzun bir süre konuşuldu. CHP ve bağımsız milletvekilleri yemin etmeyerek Meclis'i protesto ettiler. Gerekçe olarak da tutuklu milletvekillerini gösterdiler. Sonra CHP yemin etse de, BDP buna yanaşmadı. Partinizin de tutuklu bir milletvekili olmasına rağmen, Meclis'te siz yemin ettiniz ve protestolara tevessül etmediniz. TBMM'nin saygınlığına gölge düşürmemek için gerekli tavrı gösterdiniz. Bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet Bahçeli: Yaşananlar bir defa siyaset ve demokrasi krizidir. Bunun sancıları hâlâ devam ediyor. Meclis'in protesto edilmesini hiç doğru ve kabul edilebilir bulmadık. Gazilik unvanına sahip kutlu Meclisimiz en zor zamanlarda bile protesto girişimlerine muhatap olmamış ve kriz üssü haline gelmemiştir.

Biz meseleye ana muhalefetten ve diğerlerinden farklı bakıyoruz. Bunun içinde benzer bir soruna sahipsek de, değişik bir tutum takındık. Bir defa tutuklu olduğu halde seçilen bir kişinin milletvekili olmasının önünde mevzuattan kaynaklanan bir engel bulunmuyor. Anayasa'nın 76. maddesiyle 2839 Sayılı Siyasi Partiler Kanununun 11.maddesi çok açık. Bu maddeler milletvekilliğine mani halleri sıralıyor. Burada tutuklu bulunan birisinin milletvekili olmayacağına dair bir hüküm bulunmuyor. Kaldı ki 2007 seçimlerinde bölücülükten dolayı tutuklu bulunan bir şahıs milletvekili seçilince serbest kalmıştı. Yani konuyla ilgili emsal bir karar da ortada duruyor. Hal böyleyken, hakkında hüküm verilmemiş birisinin millet iradesiyle seçilmesine rağmen serbest bırakılmaması yanlı ve başka maksatları gözeten bir uygulamadır. Bize göre gerçek bu.

Biz bu sorunun aşılması için, 4 Temmuz tarihli Meclis Grup toplantımızda dört maddelik bir çözüm teklifi getirdik. Bundan sonrada Meclis'te uygun bir zemin oluştu ve CHP'yle AKP bir araya gelerek bir mutabakata vardı. Bu ekseninde de 11 Temmuz günü CHP milletvekilleri yeminlerini ettiler. Ancak tutuklu milletvekillerinin sorunları henüz çözülebilmemiş değil. Bunun çok sakıncalı ve yanlı bir durum olduğu ortada. Milletimizin oylarıyla seçilmiş kişilerin özgürlüklerine kavuşamamış olmaları TBMM'nin onur konusudur. Bunun süratli bir şekilde halledilmesi ve çözüme

kavuşturulması demokrasi krizinin tamamıyla aşılması için gereklidir. Millet iradesi en büyük kefarete kabul edilmeli ve adalet yapılması gerekeni bir an önce yerine getirmelidir.

Orhan Karataş: Bağımsız milletvekillerinin tutumunu nasıl ele alıyorsunuz. Mesele Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesini nasıl yorumluyorsunuz?

Devlet Bahçeli: Bahsettiğiniz şahıs bir yılı aşan bir hüküm giymiştir. Bu nedenle milletvekili olması zaten mümkün değildir. Müracaat aşamasında bu sorunun giderilmesi gerekirken, YSK ihmal göstermiş ve bölücü niyetlerin eline koz vermiştir. Geçtiğimiz Nisan ayında bir grup bölücü şahsın milletvekilliği adaylığını YSK önce geri çevirmişti. Ancak takip eden süreçte yurdumuzun değişik yörelerinde olaylar çıktı. Bir kişi öldü ve çok sayıda kişi de bu olaylar neticesinde yaralandı. Bunun üzerine hükümet ve Cumhurbaşkanı konuya sahip çıktı ve YSK'yı baskı altına aldılar. Daha sonra da YSK verdiği karardan geri adım attı ve göz göre göre tehditlere boyun eğdi. Bugünkü sürecin gerisinde bu hatalarla dolu süreçte bulunuyor. Milletvekili olamayacak birisinin seçimlere katılması ve üstelik bir ara mazbatasını bile alması bölücüleri yüreklendirdi ve küstah taleplerine gerekçe oldu. Sonuçta gecikmiş olsa da bu şahsın milletvekilliğinin düşürülmesi hukukidir ve olması gereken bir uygulamadır.

Orhan Karataş: Son zamanlarda terör saldırıları ciddi düzeyde arttı. Siz bu süreci nasıl yorumluyorsunuz?

Devlet Bahçeli: Hakikaten ülkemiz kritik bir eşikten geçiyor. Bir düşünün: Bundan on yıl önce konuşulması bile mümkün olmayan çarpıklıklar bugün alenen savunuluyor ve Türkiye'yi

yönetenlerde karşılık buluyor. Ülkemiz PKK açılımının tüm acı sonuçlarını yaşıyor. Silahlı terörü arkasına alan bölücülük hızla ilerliyor. Türk milletinin değerleri, prensipleri ve yeminleri aşındırılıyor. Dikkat edin, 12 Haziran'dan bu tarafa hemen hemen her gün şehit veriyoruz. Birbuçuk aylık zaman diliminde 35 vatan evladını şehit verdik. 14 Temmuz tarihinde Diyarbakır Silvan saldırısında 13 Mehmetçığımızı kaybettik. Hala şehit vermeye de devam ediyoruz.

Son dört yıldır terör kanlı yüzünü her fırsatta gösterdi. AKP'nin politikalarından cüret ve cesaret kazandı. Hafıza tazelenmek açısında bazı kanlı saldırıları hatırlatmayı faydalı görüyorum. Vereceğim örnekler, terörün şiddet ve vahşet tablosunun yalnızca bir kısmıdır:

7 Ekim 2007 tarihinde Şırnak'ta 13 ve 21 Ekim 2007 tarihinde Hakkari Dağlıca Komando Taburuna yapılan saldırı sonucunda oniki şehit verilmiş ve sekiz Mehmetçikte kaçırılmıştı.

11 Ağustos 2008 tarihinde Erzincan Kemah ilçesinde mayın patlaması sonucunda dokuz, 28 Temmuz 2008 tarihinde İstanbul Güngören'de onaltı sivil vatandaş, 4 Ekim 2008 tarihinde Hakkari ili Şemdinli ilçesindeki Aktütün sınır karakolunda onbeş, 8 Ekim 2008 tarihinde Diyarbakır'da altı, 15 Ekim 2008 günü Hakkari ili Kavaklı bölgesinde beş, 29 Nisan 2009 tarihinde Diyarbakır'ın Lice ilçesi Abalı köyü yakınlarında dokuz, 8 Eylül 2009 tarihinde Hakkari'nin Çukurca ve Siirt'in Eruh ilçelerinde sekiz, 19 Haziran 2010 günü Hakkari Gediktepede sekiz, 31 Mayıs 2010 tarihinde Hatay'ın İskendurun ilçesinde altı, 27 Temmuz 2010 tarihinde Hatay'ın Dörtiyol ilçesinde dört, 1 Ağustos 2011 tarihinde Van'ın Başkale ilçesinde üç şehit verdik.

Bu kadar kayıp ancak savaş şartlarında verilebilir. Bir tarafta terör kan döküyor, öbür tarafta insan hakları ve barış sözleri münafikça ağızlardan düşmüyor.

Bir tarafta Mehmetçik şehit oluyor, diğer tarafta İmralı canisiyle müzakere masaları kuruluyor. İşte AKP'nin açılım denilen yıkım projesinin kanlı bilançosu.

Teröristler Kandil'de yuvalanıyor, ama Başbakan Erdoğan terörün hamisi Barzaniyle kucaklaşıyor ve sazlı sözlü eğlence geceleri düzenliyor.

AKP bir karar vermeli. Durduğu yeri tekrar gözden geçirmeli. Kandil'i toz duman etmek için vakit kaybetmemeli. Artan ve keskinleşen bölücülüğü frenlemek için harekete geçmeli. Bölücülere umut vermekten ve ayrılıkçı emelleri okşamaktan vazgeçmeli. PKK açılımına son vermeli.

İmralı'nın ağzını kapatmalı ve dağlarımızdaki eli kanlı canileri mutlaka etkisiz hale getirmeli.

Türkiye'nin dökülen kana dayanacak mecali kalmadı. Milletimizin sabrı tükendi. Sözde milli birlik ve kardeşlik projesi, düşmanlık üretmekten, etnik nifak saçmaktan başka hiçbir işe yaramadı. Bu artık kabul edilmeli.

Sınır ötesi operasyon dahil olmak üzere, her tedbir mutlaka düşünülmeli. Bakın İran, Kandil'i ablukaya aldı bile. ABD'yle eş zamanlı istihbarat paylaşımı bir işe yaramıyor. Zira terörün bitmesini en başta küresel çevreler istemiyor. AKP, yanlış yerlerde ittifak arıyor. Önce aynaya bakmalı ve samimi ise kimlerle birlikte olduğunu yeniden gözden geçirmeli.

Orhan Karataş: Efendim terör sizce nasıl bitirilir? Bunun hazır bir reçetesi ve yolu var mı?

Devlet Bahçeli: Terörün bitirilmesi için öncelikle kapsamlı bir bölücülükle mücadele planı hazırlanmalı. Terör, bölücülüğün yalnızca bir kısmı. Bugün şehirlerimiz de bölücü saldırıların tehdidi altında. Taksim'deki canlı bombayı ve az önce dile getirdiğim Güngören'deki hunhar saldırıyı hatırlayınız.

Teröristlerin son ferdine kadar ele geçirilmesi ve adalete teslim edilmesi için milli bir niyet ve kararlılık ilan edilmeli. Güvenlik önlemleri başta olmak üzere, her türlü tedbir devreye sokulmalı. Bakınız Srilanka'da devlet karar verdi ve kısa süre içinde ayrılıkçı militanlarını tesirsiz hale getirdi. Bugün ülkemizde de önce silahlı terörün kesinkes tasfiyesi gerekiyor. Milletimizin bu konuda dayanacak gücü kalmadı.

Irak'ın kuzeyindeki peşmerge yönetimine gerekli ultimatoma verilmeli. Peşmerge yönetimi, teröristlere sahip çıkmasının gerekli sonuçlarını yaşamalı. ABD'nin bölgedeki varlığı ve peşmergenin küstahlığı, PKK'nın tutunabilmesi ve eylemlerini planlayabilmesi açısından büyük imkan sunuyor. Dış politikada başarı kazandıktan masalı anlatan AKP, başka yerlere odaklanacağına önce diplomasiyi de kullanarak terörün kaynaklarını kurutacak ve dayanaklarını çökertecek çareler üretmeli. Mesela bölücülü terör konusunda ABD'den ziyade İran'la müşterek hareket etmenin yolları açılabilir. Nihayetinde Kandil ifriti İran'ın da hedefinde.

Bölücülüğün ürettiği alanlar kurutulmalı ve devlet tavizsiz olmalı. Silahlı terör bitirildikten sonra, sosyolojik, psikolojik ve ekonomik mülahazalar ve değerlendirmeler yardımıyla terörün

insan kaynağı ve mali imkanları masaya yatırılmalı ve bir sonuca ulaşılmalı.

Ne var ki hükümet, Kandil ve İmralı'yla görüşme çareleri ararken terörü bitirmesi mümkün değil. Üstüne üstlük terörle mücadele edenlerin moral ve motivasyonları bozuk. Asker zan altında. Terörle mücadele polise havale edilmek isteniyor. Ancak arkasının önünün iyi düşünülmediği kanaatindeyim.

Eşkıyaya karşı kahramanca mücadele veren güvenlik güçleri önce Ankara'nın tavrına bakar. Eğer kendilerine sahip çıkmadığını hissederseniz yalnız kalırlar. Bugün terörle mücadele edenler, yarın başlarına ne geleceklerini bilmiyorlar. Çünkü dün teröre karşı kahramanca mücadele edenler, bugün büyük sıkıntı içindeler. Sanki kendilerinden intikam alınıyor. Buna dur demek lazım. Türk devleti âlicenaplığını ve ahde vefasını kendi kahramanlarına mutlaka göstermeli.

Orhan Karataş: Geçtiğimiz günlerde demokratik özerklik ilan edilmişti. Özellikle yeni anayasayla ilgili siyasi bölücülerin ciddi bir beklentisi var. Sizce bu süreç nereye gider?

Devlet Bahçeli: Demokratik özerklik zırvası bölücülüğün geldiği aşamayı ve pervasızlığını göstermesi bakımından dikkate değer. Süreç önlenemezse ve lazım gelen tedbirler alınmazsa Türkiye'nin bölünmesi ve bir kardeş kavgasına düşmesi kaçınılmaz olur. Özerlik iddiaları aslında Sevr Antlaşmasındaki muhtariyet-i mahalliye ifadesinin bugünkü ismidir. Sevr'de önce özerklik, sonrada büyük Kürdistan'ın kurulması yer almıştı.

Söz konusu antlaşmanın özellikle 62-64. maddeleri buna yöneliktir. Anlaşıyor ki, Sevr kâbusu AKP'yle birlikte bir kez daha başını kaldırmıştır. Bu bitmeyen ve iki yüzyılı aşan Şark Meselesi'nin bir uzantısıdır. Türkiye'nin üniter devlet yapısı büyük bir tehdit altındadır.

Nitekim bölücülük taleplerini ardı ardına sıralıyor. İstediklerini aldıça daha da hevesleniyor. Vergi vermeme konuşuluyor. Şimdi de Demokratik Toplum Kongresi, İmralı canisinin özgürlüğüne kavuşması hedefini duyurdu.

Sözde özerkliğe ulaşmak için bölücüler sürekli tehditler savuruyor. Ne var ki AKP buna karşı cılız birkaç açıklama dışında sessiz ve tepkisiz. Tahmin ediyorum, Başbakan Erdoğan içten içe Türkiye'nin federasyona gitmesini istiyor. Kafasındaki başkanlık sistemiyle bu sürecin örtüşüğünü hesap ediyor olabilir.

Çünkü Başbakan'ın ve partisinin politikaları Türk milletinin birlikte yaşamasına katkı vermiyor ve bunu hiç önemsemiyor. Yüzde 50 oy oranı AKP'yi iyice şımartmışa benziyor. Bu itibarla, AKP'yle siyasi bölücüler ve İmralı arasında bir rol paylaşımı olduğunu düşünüyorum. Terör faaliyetleri de tamamen kamuoyunu iknaya ve çözüne de ne yaparsanız yapın noktasına getirmeye odaklı. AKP buna prim veriyor.

Eğer süreç planlandığı gibi giderse, yeni anayasayla etnik kimlikler tanınacak ve Türkiyelilik hezeyanı gerçekleşebilecek. Türk milletinin 36 parçaya ayrılması böylelikle AKP'ye verilen ihaleyle hayat bulacak.

Sayın Erdoğan'ın seçimlerden sonra kurduğu 61.Hükümetin programına bakarsanız aslında bütün her şeyi kolaylıkla görebilirsiniz. AKP'nin ne terörle, ne de bölücülükle mücadele etmeye niyeti ve kararı bulunuyor. Türkiye'nin temel meselelerine yönelik hiçbir teklif ve destek vereceğimiz bir öneri getirmiyor.

Bu itibarla AKP olduğu sürece Türkiye'nin ve Türk milletinin başına her şey gelebilir. Bunlar arasında elbette demokratik özerklik fesadı da var. Ama MHP faktörünü hiç kimse ihmal etmesin. Bedeli ne olursa olsun milli hedeflerin, kararların çiğnenmesine ve dışlanmasına müsaade etmeyeceğiz. Demokratik tepkimizi ve direncimizi her platformda göstereceğiz.

Orhan Karataş: Türk Silahlı Kuvvetleri de bu süreçte bir çok tartışmanın merkezindeydi. Sürekli olarak yıpratılmaya çalışıldı. En son olarak Genel Kurmay Başkanı ve üç kuvvet komutanı erken emekliliklerini istemek durumunda kaldılar. Siz bunları nasıl değerlendiriyorsunuz? Ortada iddia edildiği gibi normalleşme süreci mi, yoksa bir kriz mi var?

Devlet Bahçeli: TSK maalesef hedef tahtasına yerleştirilmiş durumda. Sözde darbe iddiaları kapsamında yıpratılıyor, aşındırılıyor ve hırpalanıyor. Darbe ve darbeci bir anlayışa bizim onay vermemiz söz konusu değil. Kim ya da kimler darbeye teşebbüs etmiş ya da planlamışsa haklarında gereken hukuki işlemler yapılmalı ve bu kişiler ordudan ayıklanmalı. Demokrasinin yaşaması ve millet iradesinin muhafazası için bu gerekli. Ancak içindeki sorunlu kişileri genele yayarak TSK'nın tümüyle darbeci bir kuruluş olarak gösterilmesi doğru değil. Geçmişte darbelerden çok çeken bir parti olsak da, TSK'nın haksız yere suçlanmasını çok yanlış buluyoruz.

Türkiye'nin darbe ve muhtıra dönemlerinden dersler çıkardığını düşünüyorum. Darbelerin vahim neticelerini hala yaşıyoruz. Hatta AKP'nin bile bir darbe mahsulü olduğu herkesin malumu. Acaba 28 Şubat olmasaydı AKP olur muydu diye sorgulamak lazım. Bu itibarla, TSK'nın da geçmişten dersler çıkardığını düşünüyorum. Belirli aralıklarla yapılan açıklamalar bunu gösteriyor. Hal böyleyken, TSK'yı sürekli olarak taciz etmek ve saldırmak iyi niyetli bir durum değil. Demokratik adaba da uymuyor. Yıllardan beridir süren darbe iddialarıyla ilgili yargı süreçleri hala sonuçlanmadı. AKP işi sürüncemede bırakıyor. Çünkü bundan siyasi fayda umuyor ve maalesef elde de ediyor.

İşleyen yargı süreçlerinin kangrene dönüştüğü açık. Yassıada yargılamalarını eleştiren AKP, aynısını kendisi yapıyor ya da zemin hazırlıyor. Geciken adaletin adalet olmayacağını görmek ve idrak etmek gerekiyor. Artık darbe davaları sonuçlanmalı, gerçekler gün ışığına çıkmalıdır. Türk milleti, nereye gideceği belirsiz olan bu süreçten bunalmıştır. Millet ordusu olan TSK'nın millet nezdinde itibarını düşürmek içinde bulunduğumuz coğrafyada çok tehlikeli sonuçlara kapı aralayacaktır. Hepimizin dikkatli olması bunun için elzem.

En son Genelkurmay Başkanıyla üç kuvvet komutanının emekliliklerini, istemesi de bir devlet krizine neden olmuştur. Dünyanın neresinde olursa olsun, bu ciddi bir krizdir. Bu gelişmeye normalleşme diyenler, kendilerini bir kez daha gözden geçirmelidir. Gizli asker düşmanlığı, bu beyanlarla yeniden vasat bulmuştur.

AKP'nin askere yönelik güvensizliği ve intikam alma duygusu bir çok soruna neden olmaktadır. TSK'nın geleneksel terfi ve atama sürecini bozmak, ordu içindeki dengeleri de zedeleyecektir.

Anlaşıyor ki, AKP hükümetinin hedefinde şimdi de ordu yer alıyor. Bu krizin ilk işaretleri geçtiğimiz yıl kendisini göstermişti. Bu yıl da zirve yaptı. Komuta kademesi de demokratik olgunluk dâhilinde ve millet iradesine saygı göstererek emekli olmayı tercih etti.

Bu önemlidir. Çünkü AKP'nin planladığı gerilim ve çatışma ortamı gerçekleşmedi.

Artık Türkiye darbe iddialarının karanlığından sıyrılmalı ve temiz bir sayfa açmalı. Asker kışlasında, siyaset kendi mecrasında olmalı. Sivil irade hukuk sınırları çerçevesinde ülkeyi yönetmeli.

TSK'ya, millet ordusu olarak hepimiz sahip çıkmalı ve siyasetten ve tartışmalardan uzak tutmalıyız. Türkiye üzerinde hesap yapanlarla aynı kulvarda yürüyen AKP, kendisine çeki düzen vermeli, ordu üzerinde siyasi çıkar elde etmekten vazgeçmelidir.

Orhan Karataş: Türkiye'de son zamanlarda etnik bir gerilim yaşanıyor. Bunun sonu nereye varır? Çatışmalar size neyi düşündürüyor?

Devlet Bahçeli: Evet, endişe verici olaylara şahitlik ediyoruz. Ülkemizin değişik yörelerindeki provokasyonlarla kardeş kavgasının fitili tutuşturulmak isteniyor. Zeytinburnu'ndaki vahim gelişmelerle Eskişehir Mihalıççık'taki olaylar buna verilebilecek en son örneklerdir. Son yıllarda etnik tahriklerin seviyesi çok arttı. 25-26 Temmuz 2010'da Bursa'nın İnegöl ilçesinde, 26-27 Temmuz 2010 tarihinde de Hatay'ın Dört Yol ilçesinde tehlikeli gerilimler yaşanmıştı. Ülkücü Hareket'in ve Milliyetçi Hareket'in hiçbir ferdi bu olayların tarafı değildir. Tahrikler ve kışkırtmalar

amacına ulaşamayacaktır. Dava arkadaşlarım çatışmaların ve gerginliklerin içinde kesinlikle yoktur ve bundan sonra da olmayacaklar.

Ama gittikçe yükselen tansiyonun düşürülmesi ve normalleşmeye ulaşılması gerekiyor. Biz bin yıldır bu coğrafyada kardeşçe yaşıyoruz. Bu derin hukuku sarsacak hiçbir niyete imkân vermemek lazım.

AKP, PKK açılımının ektiği zehirli tohumların, kavga ve etnik cepheleşme olarak başak verdiğini acilen görmeli. Yanlıştan geri dönecek erdemi bir an önce göstermeli.

Orhan Karataş: Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün öncülüğünde bir grup milletvekili, gazeteci ve yazar İngiltere'ye gittiler. İrlanda ve İskoçya'yla ilişkilerini incelediler. Özellikle bu süreçte, PKK'yla IRA'yı benzer kabul eden birçok yorum ve değerlendirmeye şahit olduk. Bu gelişmeleri nasıl görüyorsunuz?

Devlet Bahçeli: Yapılanları iyi niyetli görmüyorum. İngiltere'ye model arayışına gidenlerin düşünceleri ve hedefleri herkes tarafından biliniyor. Özellikle bu sürece katılan gazetecilerin, sözde aydınların nasıl bir tutum ve tavır takındıkları meydana. Milli konulara tahammülsüzlükleri belli olan bu zevatin, böyle zamanlarda en çok müracaat edilen kişiler olması manidar.

Türkiye'nin, başka ülkelerden öğreneceği ve alacağı bir şeyi bulunmuyor. Demokratik özerklik için dışarıdan gerekçe arayışını çok çirkin buluyorum. İngiltere'de nafile turlar atarak, ülkemizin aleyhine bir asrı aşan süredir faaliyet gösterenlerin safında sıralananlara bir de Yugoslavya'ya gitmelerini öneriyorum. Orada

bölünmenin nasıl sonuçlara yol açtığını iyi bir şekilde görecektirlerdir. Bu ülkenin 6 devlete bölünmesi olu oluk kanın akmasına neden oldu. İşte Bosna'da yaşanan dramlar, katliamlar. Bosnalı Müslüman kardeşlerimizin uğradığı mezalimler, soykırımlar. AKP'nin başını kaldırıp yalnızca bu ülkeye bakması bile yeterli.

Orhan Karataş: Kamuoyunda, MHP'nin mesajlarında terör vurgusunun belirleyici olduğuna dair bir görüş var. Diğer başka konulara çok fazla eğilmediğiniz eleştirisi sıklıkla yapılıyor. Buna ne diyeceksiniz?

Devlet Bahçeli: Bizim terör ve bölücülük konusundaki mesajlarımız haklı hassasiyetimizden ileri geliyor. Başbakan Erdoğan'da şehitlerden bahsetmemizi ezber olarak görüyordu. Ama bugün Başbakan ve partisi de dahil herkes şehitlerimizi konuşuyor. Bugün Türkiye'nin birinci meselesi bölücülük sorunudur. Bu tehlikeyi sık olarak vurguluyoruz. İnşallah haksız çıkarız, ama ülkemiz karanlık bir tünele doğru yuvarlanıyor. Bunu duyurmak ve dikkatleri çekmek için elbette doğru bildiklerimizi milletimizle paylaşacağız.

Ayrıca yanlış anlaşılan bir durumu da sizin aracılığıyla paylaşalım. Biz terör ve bölücülük sorununa değindiğimiz kadar sosyo-ekonomik meseleleri de gündeme taşıyoruz. 12 Haziran seçim sürecinde açık hava toplantılarımızda ki sözlerim buna kanıttır. Mesela kadına şiddeti kınadık ve sürekli olarak gündemde tuttuk. İşsizliği, yoksulluğu ve ekonomik çaresizliği sürekli olarak dile getirdik. Vatandaşlarımızın sorunlarımız neyse bizim ilgi ve dikkatimiz onlara yöneliktir. Ama bazıları dönemsel olarak ön plana geçince elbette buna bigane kalmamız da mümkün olmuyor.

Orhan Karataş: Komşu coğrafyalardaki halk hareketleri devam ediyor. Şimdi gündemde Suriye var. Suriye'de artan şiddet hadiselerine ne diyacaksınız?

Devlet Bahçeli: Suriye'de tırmanan olayların seyri çok tehlikeli sonuçlara yol açacak gibi duruyor. Yeni bir uluslararası müdahalenin belirtileri var. AKP'nin Suriye ve Ortadoğu konusunda izlediği politikalarını çok çelişkili ve temelsiz görüyorum. Hükümet ve Cumhurbaşkanı Suriye'yi eleştiriyor. Ama düne kadar aralarından su sızılmıyordu. Başbakan Erdoğan ortak Bakanlar Kurulu toplantısı dahi yaptı. Ama şimdi Esat'la arasına nifak girdi. Çünkü Batı öyle istediği için Başbakan Esat karşıtlığına soyundu. Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında yakın coğrafyaların yeniden tanzimi söz konusu. İşleyen süreç bunu gösteriyor. 15 Marttan beri Suriye'de sular durulmuyor. Kan akıyor. Tunus'tan Suriye'ye kadar olan gelişmeleri iyi anlamak gerekiyor. Bu olayların ülkemize bütünüyle sirayet etmemesi için çok dikkatli ve akli başında hareket etmek gerektiğine inanıyorum. Acaba Suriye'den sonra sıra Türkiye'ye mi geldi diye zaman zaman düşünmeden edemiyorum.

Orhan Karataş: Son zamanlarda, Avrupa'da ırkçı saldırıların arttığı görülüyor. Milliyetçilik tekrar eleştiri oklarının hedefinde. Parti olarak savunduğunuz milliyetçilikle ilgili neler söyleyebilirsiniz? Geleceğe dair görüşlerinizi de bu kapsamda merak ediyoruz.

Devlet Bahçeli: İrkçilik, tedavisi gereken ciddi bir hastalıktır. İrk üzerinden insanları tasnif etmek büyük bir yanlış ve kabul edilemez sapmadır. Norveç'te bir caninin yaptığı katliam tekrar ırkçılığı gündeme getirdi. Bu olayı sosyologlar ve psikologlar iyi

incelemeli. Bana göre batı insanı anlam bunalımı yaşıyor. Mad-desel gelişim aynı ölçüde sosyal ve kültürel gelişmeye eşlik etmiyor. Bunun sarsıntılarını her fırsatta görmek mümkün. Bura-dan ülkemizin de alacağı çok dersler olduğunu düşünüyorum.

Ne var ki Norveç'teki insanlık suçunu ve vahşetini milliyetçilikle ilişkilendirmek çok yanlış olur. İrkçılık, yabancı düşmanlığı başka bir şeydir; milliyetçilik başka bir şey.

Milliyetçilik hissetmekle başlar, idrak etmekle kemale erer. Sevgi, bağlılık, tahammül ve saygı milliyetçiliğin değerler alanının vazgeçilmezleridir. Milliyetçiliğin ağırlık merkezi kültürdür ve derin bir anlam hazinesi vardır. Oysaki ırkçılık patolojik bir vaka-dır. Kini, düşmanlığı, tahammülsüzlüğü önceliğine alır ve kendisine mevzi yapar. Özellikle bizim milliyetçiliğimiz ırkçılığı şiddetle reddeder. Rahmetli Ziya Gökalp ırkın ancak atlarda aranacağını söylemiş ve ırkçılığa da sert tepki göstermişti. İrkçılık karanlıktır. Nefret ve fanatizmin yakıtıdır. Buna çok dikkat etmeliyiz.

Bizim milliyetçiliğimizde hoşgörü esastır. Dışlayıcı değil kapsayıcı, ayrıştırıcı değil bütünleştirici, ötekileştirici değil birleştirici bir niteliği vardır. Milli ruhu sahiplenme, savunma ve yüceltme milliyetçiliğimizde belirleyicidir.

Biliyorsunuz, anadilde eğitim taleplerine karşıyız. Bu konuda bazı akli evveller tarafından tenkit ediyoruz. Onlar milli gerçeklerden uzak ve milliyetçiliğe yabancı oldukları için ikinci bir dilin eğitim ve öğretim dili olmasından rahatsızlık duymuyorlar.

Şurası kesindir: Dil milliyetçiliğin öznesidir. Dil aynı zamanda millet olmanın göstergesi ve milletin alameti farikasıdır. Türkçe, Türk milletinin dilidir. Türkçenin yanına başka bir dil istemek, başka bir milleti ve milliyetçiliğini teşvik etmek, ortaya çıkarmak anlamına gelecektir. Bölücü çevrelerin anadildeki ısrarları bu çerçevede asla masum değildir.

Milliyetçilik; arkeolojik kazı yapar gibi kültürleri, kimlikleri ve tarihi mirası ortaya çıkarır. Dün, bugün ve yarın perspektifinden tekliflerini sunar. Milliyetçilik hem ideolojik bir olgu, hem bir zihin durumu, hem de toplumsal bütünleşmenin bir türüdür. Bunun için Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukukunu gerçek anlamda Türk milliyetçiliği sağlar. Milliyetçilik bir yaşam formu haline dönüşüp, çağı doğru okuyan, aşmayı hedefleyen bir vizyonla bütünleşirse Türkiye'nin asıl o zaman küresel bir güç haline gelmesi kaçınılmaz olur. Bizim de hedefimiz budur.

Bugün; küreyi kafasında taşıyan, Balkanlardan Orta Asya'ya kadar dünya Türklüğünü gözünün önünden hiç ayırmayan, İslam coğrafyasını kavramış milli bir bakışa ihtiyaç var. Zulümle merhametin kapı komşusu olduğu çağımızda, Türk milletinin gelişmeye ve ilerlemeye odaklı bir milliyetçilikle eski kudretine döneceğine inanıyorum. Alanlarında ekonomik güç olmuş şirketlerimizle, köklü Türk kültürüyle ve jeopolitik imkanlarımızla dünyayı bir köye çevirmiş olan küreselleşme sürecini lehimize çevireceğimizi düşünüyorum. Bunu da milliyetçilikle yapabiliriz. Şüphesiz sürdürülebilir, gelişmeye açık, dinamik ve çözüm odaklı milliyetçilikle birçok sorunun üstesinden kolaylıkla gelebiliriz.

Orhan Karataş: Efendim bize zaman ayırdınız. Sorularımıza sabırla cevap verdiniz. Size çok teşekkür ediyoruz.

Devlet Bahçeli: Ben de teşekkür ederim. Ortadoğu Gazetesi'ni Türk basın hayatındaki şahsiyetli duruşundan dolayı tebrik ediyor, bundan sonra ki çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Ayrıca Ramazan ayının hepimize huzur, mutluluk getirmesini diliyorum, yapılan ibadetlerin, tutulan oruçların Cenab-ı Allah tarafından kabul edilmesini niyaz ediyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

ORTADOĞU GAZETESİNE

VERMİŞ OLDUĞU

RÖPORTAJ METNİ

TSK SANIK, PKK TANIK

MHP Lideri Bahçeli, "Genelkurmay Başkanlığı yapmış birisinin terörist, TSK'nun terör yuvası olarak takdimi utanç vericidir. Maalesef TSK sanık, PKK da tanık konumundadır" dedi.

Orhan KARATAŞ'ın röportajı 9. sayfada

AKP, PKK İLE AYNI KAREDE

MHP Lideri Bahçeli, "Eğer yolsuzluk, hırsızlık, soyguncu davranışlar PYD militanlarına terk edilirse, bu referandum olacak ki, PYD ya daha fazla yurt dışındaki teröristlerle desteklenir. Sayın Başbakan farkında mı bilsemin, PYD'nin mahallî cellatları kurtarılmıştır, AKP, PKK'ya içinde bulunduğu bütün devletler varlıklarını destekler. Barışın/terörün PKK'ya aynı kareye düşmesi AKP için utançtır" dedi.

ADALETİN OLMADIĞI YERDE İHSANLIK OLMAZ

Başbakanın yapmış birilerinin suçlarını, TSK'nın terör yuvası olarak takdimi utanç vericidir. Maalesef TSK sanık, PKK da tanık konumundadır" dedi.

SALVİN'in görüşleri Ergenekon davasına da doğrudan Bakanlık, "Adaletin olmadığı yerde rahmet olmaz, haksızlık olmaz, haksızlık olmaz. Bu- nun için politika, 4 yıl 2 ay- 3 ay devam eder bir davamız var ki bu şekilde sonuçlanmaz- mıştı geçiyordu. Genelkurmay Başkanlığı yapmış birilerinin suçlarını, TSK'nın terör yuvası olarak takdimi utanç vericidir. Maalesef TSK sanık, PKK da tanık konumundadır" dedi.

FIKİRDE LİDER GAZETE

ORTADOĞU

NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENE

ISSN 1300-0424-03

BARZANI YAPTIKLARININ HESABINI VERECEK

KERKUK'un zulmün, vicdansızlığın ve vahşetsizliğin türü yön ve yatacağına inerek kaldığına ilişkin Bahçeli, "Bunun kesin sonucu hüküm yükler. Kerkük'ün özet statüsü İslam sultanlığı ve İslam hukukuna uygundur. Barzani bu anlamda da barışta hesabını verecektir. Türkmenistemiye aittir. AKP hükümeti Barzani'yi desteklemişler, bu bir milli hainiyet suçusudur." diye konuştu.

BASBAKAN'IN MİLLİYETÇİLİĞİ UYDURMA

BASBAKAN'ın milliyetçilikle ilgili görüşleri için de Bahçeli, "Sayın Başbakan'ın milliyetçilikle ilgili değerlendirmeleri sakli, uydurma ve yanlış. Kendisinin milliyetçilik tarifi, deyim yerindeyse, görme eğilimi beşinin fi tarifine benzer. Beliri aralarında da, etnik dinler, bölgeci milliyetçi odaklara ifade ediyor. Ayrıca Başbakan milliyetçilikle inkar için bir çerezen sünden geçiyor. Çok ayakkı mazoret köpü- sünden geçiyor. Bu kadar yorulmamalı" diye cevap verdi.

LAF DÖNEMİ BİTTİ

AKP'nin ABD'den daha aktif rol beklemesi başarısızlığın tesellidir. Bugüne kadar ABD'ye vaatler yapılmış mıdır? İstihbaratı paylaşmaları hangi sonuçları vaat eder? Terörün önü, fi- ransızlık ve Kandı'daki terörist hakları yok edilmiş isteniyorsa kuskusuz in- kar gücüne dayanarak tomanlarla sonuçlandırılmalıdır. Terörle mücadelede laf dönemi bitmiştir.

RÖPORTAJI

MHP Lideri Bahçeli, "Öğrenci olayları, Meclis'te Cemevi tartışmaları, Adnan Menderes'e laide-i İtibar süreci, Bülent Arıncı'nın "Ben de olsam dağa çıkardım" sözü, Başbakan'ın kuvvetler ayrılığından şikayet eden tutumu, İnan Cumhurbaşkanı'nın Şeb-i Arus törenlerine gelmemesi, Suriye ve Kerkük'teki olaylar, Ergenekon Davası, Başbakan'ın Milliyetçilik'le ilgili sözleri ve Beşir Atalay'ın son açıklamalarını bütün yönleriyle Ortadoğu Gazetesi'ne değerlendirdi.

Orhan KARATAŞ'ın röportajı yarın

MHP lideri Bahçeli, Türkiye üzerinde hesap yapanların yöneleceği ve istismar etmeyi düşüneneği en önemli kaynağın üniversite gençliği olduğunu söyledi ve uyardı:

BÖLÜCÜ TERÖRÜN HEDEFİ ÜNİVERSİTELER TAKSİM VE ÇAMLICA'YA CEMEVİ DE YAPILSIN İADEİ İTİBARLARIN AMACI İMRALI'YI AKLAMAK

Üniversiteler toplumsal sistemin barometresidir. Düzgün işleyen, refah ve güvenlik içinde bulunan bir toplumda üniversiteler istikrar içinde bulunur.

Türkiye üzerinde hesap yapanların yöneleceği ve istismar etmeyi düşüneneği en önemli kaynağın üniversite gençliği olduğu yaşadığımız ve ağır bedeller ödediğimiz tecrübelerimizle sabittir.

Türk gençliği dinamik vasfıyla, heyecanlı ve duygusalıyla tahriklere, kıskırtmalara müsait bir haldedir. Bu nedenle saldırıların üniversitelerde gerçekleşmesi tesadüf görülmemelidir. Üniversitelerde karşıt görüşlerin mücadelesi değil, etnik temelli bölücü teröristlerin saldırısı ve kırsaldan inerek eylem alanlarını üniversitelere taşımaları söz konusudur. Milliyetçi-ölkücü öğrenciler hiçbir kavganın tarafı olmamalıdır ve olmayacaktır. Kavgalardan uzak duracaklar, okullarına ve derslerine yoğunlaşacaklardır.

TBMM'de cemevi açılmasıyla ilgili müracaat hep kritik ve sorunlu konularda kendisini gösteren bir milletvekili tarafından yapıldı. Önem derecesi yüksek böylesine bir konuyu enine boyuna tartıştıktan sonra gündeme getirmek aslında daha doğrudu. TBMM'nin cemevini ibadet yeri kapsamında değerlendirmeyen yorumu ve arkasından konunun mahkemeye taşınması en başta Alevi kardeşlerimizi rencide etmiştir.

Cemevi inanç ve kültür hayatımızın bir unsurudur. Cemevlerine devlet yardımı yapılmalı, genel bütçeden ödenek tahsis edilmelidir. Ülkemizin değişik yerlerinde Türk-İslam külliyeleri oluşturulmalıdır. Mesela Çamlıca ve Taksim'e cami yapımı için tahsis edilen alanların bir bölümüne cemevi de yapılabilir. Türk-İslam mimarisi ve estetiğine uygun olarak, bir tarafta cami, diğer tarafta cemevi inşasıyla kardeşliğe, toplumsal uzlaşma ve birlik-telik ruhuna büyük katkılar sağlar.

Siyasette itibarı alan da veren de yegâne makam millettir. Merhum Menderes bu açıdan yüksek bir takdir ve şükrana layık görülmüştür. İade itibarı talebinde bulunanların, en başta merhum Menderes'in manevi hatıralarına haksızlık yaptıklarını anlamalarında yarar vardır. Sanıyorum, bu konu üzerinden başka alanlara kapı aralanmak istenmektedir.

İade itibarlarının arkasında başka niyetler mevcuttur. Bu süreç eşkiya Rıza'yla başladı. Peşmerge başına da itibar iadesi amacıyla ayağına kırmızı halılar serildi, ağabeylik mertebesine çıkartıldı ve ülkemizde "Türkiye seninle gurur duyuyor" taltifiyle ağırlandı. İadeyi itibar sürecinin, yavaş yavaş ve önceki hamleleri tamamlayan adımlarla Kandil kadrolarını da dâhil ederek İmralı canisine kadar götürülmesi planlanıyor. İade itibarlarıyla başka

hedef ve hesaplara aracılık edenler, dikkat etsinler de, kendi itibar ve seviyelerinden mahrum kalmassınlar.

Başbakan Yardımcısı Sayın Arınç'ın açıklama, mesaj, görüş, fikir ve konuşmaları skandal düzeyini çoktan aşmıştır. Sarf ettiği en son sözleri PKK'yı meşrulaştırır ve masumlaştırır. Terörizme insani bir taraf kazandırır. Bu nedenle çok tehlikelidir. Şayet adım adım yürütölen planlı konseptin bir parçası değilse Sayın Arınç'ın ya dilinin avarı tamamiyla kaçmış ya da basireti kurumuştur. Artık kendisi karar vermelidir. Hukuken AKP'de mi kalacak, fiilen BDP ve Kandil rezervinde mi bulunacaktır?

Sayın Arınç'ın, 30 bin kişinin kanını yüzünde ve vicdanında taşıyan birisini aklama, arındırma ve ayıklama işlemine tabi tutması son derece pervasızca ilerletilen bölücü siyasetin bir uzvudur. Ayrıca geçmişte Öcalan'la MİT arasında tesis edilmiş bir irtibat, temas ve ilişkiden bilgi sahibi ise bunu mutlaka açıklamalıdır. Karnından konuşmasına gerek yoktur.

Anlaşıyor ki Başbakan kuvvetler ayrılığından son derece rahatsız. Başkanlık sistemiyle ilgili ısrarının altında bu yatıyor. Tek adamlığa heves ediyor. Bütün güçleri resmen kendisinde birleştirmek istiyor. Gerçi bunu fiilen yaptığını söyleyebiliriz. Başbakan başarısızlığını ve beceriksizliğini başka yerlere yıkmasını.

Sayın Başbakan konuşurken, kavramların manasını gerçekten de biliyor mu? 10 yılı aşan bir süredir iktidarda bulunan bir partinin hala bürokratik oligarşiden sızlanması acziyet değilse, çarpıtma ve karalamadır. Bir de "Ya Allah Bismillah" sözünün suç sayıldığını ifade ediyor. Akıl alır gibi değil. Bu ne kindir, bu ne

garezdır? Başbakan açıkça bölücülük yapmaktadır. Değerler üzerinden provokasyona girişmektedir.

İran Türkiye'ye akıl verip, hizaya getirme aymazlığına kapılacağına önce yönetimi altında bulunan Türklere insan hak ve özgürlüklerine göre davranmalıdır. Asimilasyoncu politikalardan uzak durmalı, eziyet ve işkencelerden vazgeçmelidir. AKP hükümetinin, İran'ın diklenmelerine yeterince cevap verdiği kanaatinde değilim.

Patriot füzeleri gerçekten savunmamıza yardım mahiyetli mi gönderilmiştir, yoksa NATO merkezli bölgesel dizayn faaliyetinin bir parçası mıdır? İsrail'in korunması gözetilmiş midir? NATO, İzmir merkezli olarak bir hazırlık içinde midir? Bunun için Türkiye'nin savunulması gerekçe mi yapılmıştır? Bu soruların cevap açık değildir. AKP'nin kontrol veya müdahalesinin ne derece olduğunu bilemiyorum, ama bölgemizde kartlar yeniden dağıtılıyor ve sınırların çizilmesi için olağanüstü mesai sarfediliyor.

Hükümetin Suriye politikası çökmüştür. Küresel gler, Suriye ve Ortadoğu'ya; Katar, Türkiye ve Suudi Arabistan eliyle ayar ve yn vermeye çalışmaktadır. Bu girdaptan çıkılmalıdır. Suriye'deki gelişmelerle tarihsel, kültürel ve insani olarak ilgilenmek, iç savaşa taraf olmak demek değildir. Türkiye bu süreçten olumsuz etkilenecektir.

Esad yönetimi, Suriye'nin kuzey doğusunu PYD militanlarına terk etmişti. Bu yetmemiş olacak ki, PYD'ye daha fazlası vaat edildiğinde hemen tercih değiştirmişlerdir. Sayın Başbakan farkında mı bilmem, PYD'nin muhalif saflara katılmasıyla, AKP, PKK'nın

içinde bulunduğu bloğa destek verir hale gelmiştir. Bu çok acı ve faciayla özdeş bir durumdur. Bundan acilen vazgeçilmelidir.

Kerkük zulmün, vicdansızlığın ve acımasızlığın türlü yön ve yüzlerine maruz kalmıştır. Buna kimsenin hakkı yoktur. Kerkük'ün özel statüsü ihlal edilmiş ve tecavüze uğramıştır. Barzani iki cihanda da bunların hesabını verecektir. Türkmenleri kimse yok farz etmemelidir, edemeyecektir. AKP hükümeti Gazze'yi düşündüğü kadar Kerkük'ün üzerine düşmelidir. Bu bir milli haysiyet meselesidir.

Adaletin olmadığı yerde rahmet olmaz, bereket olmaz, insanlık olmaz. Bunun için yaklaşık 4 yıl 2 aydır devam eden bu davanın adil bir şekilde sonuçlandırılması gerekiyor. Genelkurmay Başkanlığı yapmış birisinin terörist, TSK'nın terör yuvası olarak takdimi utanç vericidir. Maalesef TSK sanık, PKK'da tanık konumundadır.

Canavardan merhamet beklemek, katrandan şeker çıkarmaya benzer. Milliyetçilerin üzerinde BOP etiketi bulunan tuzağa düşmesi, Kandil şifresiyle hazırlanan sözlere itibar etmesi hiçbir zaman söz konusu olmayacaktır.

AKP'nin ABD'den daha aktif rol beklentisi başarısızlığının tescilidir.

Bugüne kadar ABD'yle görüşmeler neye yaramıştır? İstihbarat paylaşımları hangi sonuçları vermiştir? Terörün mali, finansal, beşeri potansiyeli hakikaten kırılmak ve Kandil'deki terörist bakiye yok edilmek isteniyorsa kuşkusuz askeri güç diplomatik temaslarla temellendirilmelidir. Terörle mücadelede laf dönemi bitmiştir.

• Efendim mülakatımıza, son zamanlarda üniversitelerdeki endişe verici olaylarla ilgili düşüncelerinizi alarak başlamak istiyorum. Size göre üniversitelerde neler oluyor? Eskiye mi dönüyoruz yoksa?

Teşekkür ederim. Önemli bir konuya temas ettiniz. Bundan dolayı üzerinde hassasiyetle durulmalı.

Üniversiteler toplumsal sistemin barometresidir. Düzgün işleyen, refah ve güvenlik içinde bulunan bir toplumda üniversiteler istikrar içinde bulunur.

Son yarım asırlık deneyimlerimiz üniversitelerdeki kaynamanın hayra alamet olmadığını gösteriyor. Bildik, tanıdık ve şablon haline gelen malum kısır döngü içinde bugüne kadar; önce sokaklar ve üniversiteler karışmış ve karıştırılmıştır.

Arkasından ekonomik belirsizlikler körüklenmiş, krizin tetiğine basılmış ve işsizlikle yoksulluk çığ gibi insanımızın üzerine düşmüştür. Takip eden sürede siyaset alanı kangrene dönüşerek çatışma ve kavga üretmiş, rekabet yerine düşmanlık ve husumet duyguları kökleşmiştir.

Ve en nihayetinde de, demokrasinin askıya alındığı, millet iradesine müdahale edildiği darbe dönemleri yaşanmıştır.

Bu dört ayaklı döngü geçtiğimiz 50 yıla damgasını vurdu. Bunları hepimizi yaşadık.

Elbette dış gelişmeleri, dış tesir ve telkinleri, bu karanlık çemberden soyutlamak doğru olmadığı gibi, söz konusu da değil.

Türkiye üzerinde hesap yapanların yöneleceği ve istismar etmeyi düşünceği en önemli kaynağın üniversite gençliği olduğu yaşadığımız ve ağır bedeller ödediğimiz tecrübelerimizle sabittir.

1970 ve 1980 döneminde dizginlerinden boşanan gerilim ortamının acı hatıraları tazeliğini hala korumaktadır.

Türkiye 12 Eylül öncesi karşı saflarda toplanmanın, ikiye bölünmenin ve düşmanca tutumların ceremesini çok çekti.

Bugün ülkemizi her seviyede yönetenlerin büyük bir bölümü bu kara döneme şahit oldular, Türkiye'nin uçurumun kenarına nasıl getirildiğini yaşayarak gördüler.

ÜNİVERSİTE OLAYLARI TESADÜF DEĞİL

- Gördüler de, sorumluluk kimde olacak?

Türkiyemizin bir daha böyle bir kaos ve çatışma ortamına sürüklenmemesi iktidar ve muhalefetiyle hepimizin ortak görevi ve sorumluluğu olmalıdır.

Bunun için çok dikkat etmeli ve hassasiyet içinde hareket etmeliyiz.

Türk gençliği dinamik vasfıyla, heyecanlı ve duygusal yanıyla tahriklere, kıskırtmalara müsait bir haldedir. Bu nedenle saldırıların üniversitelerde gerçekleşmesi tesadüf görülmemelidir.

Milliyetçi-ölkücü öğrenciler hiçbir kavganın tarafı olmamalıdır ve olmayacaktır.

Kavgalardan uzak duracaklar, okullarına ve derslerine yoğunlaşacaklardır.

Üniversitelerde eğitim ve öğretim kaygısı olmayan, bir yolla içeri sızmış, bölücü terör örgütü ve değişik istihbarat gruplarının nam ve hesabına faaliyet göstererek etnik husumet dalgası oluşturmaya çalışanlara mutlaka dikkat etmek gerekmektedir.

Yaşanan son müessif olaylar neticesinde; üniversite gençliğinin sağduyunun rehberliğinden, aklın yol göstericiliğinden ayrılmaması hayati bir önem taşımaktadır.

YÖK Başkanı, rektörler, dekanlar ve öğretim üyeleri de bu konuda üzerlerine düşen sorumlulukları büyük bir dikkat ve itina ile yerine getirmelidir.

Yandaş medyanın, üniversitelerdeki terör saldırılarını karşıt görüşlü öğrencilerin kavgası diyerek vermesi de ayrıca maksatlı, tek yanlı ve sübjektif yargılara dayalı yayıncılığın sonucudur.

Üniversitelerde karşıt görüşlerin mücadelesi değil, etnik temelli bölücü teröristlerin saldırısı ve kırsaldan inerek eylem alanlarını üniversitelere taşımaları söz konusudur.

Şunu da hiç kimse unutmamalıdır ki, teröristlere teslim edilecek, bayat tehditlere teslim olacak bir insanımız bile yoktur.

TBMM'YE CEMEVI TARTIŞMALARI NEZAKETTEN YOKSUN

• Gündemde öne çıkan konu başlıklardan birisi de TBMM merkezli cemevi tartışmaları. Sizin Alevilerin sorunlarına yönelik samimi tutumunuz iyi biliniyor. Acaba Meclis'te cemevi olsun, olmasın münakaşalarının neresindedesiniz?

Biz bu tartışmaların dışındayız. Ne var ki TBMM'de cemevi açılması konusunda karşılıklı bir şekilde süren hırpalayıcı

diyalogları üzüntüyle izliyorum. Cemevi meselesi etrafında siyasi kaygıyla hareket eden, çıkar ve ikbal uman malum isimler yine zıt kutuplarda toplanmış durumda.

Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin hassas ve duyarlı olduğu konuları saygı ve nezaketten yoksun bir halde ele almak hiç tasvip etmediğimiz bir husustur.

TBMM'de cemevi açılmasıyla ilgili müracaat hep kritik ve sorunlu konularda kendisini gösteren bir milletvekili tarafından yapıldı. Önem derecesi yüksek böylesine bir konuyu enine boyuna tartıştıktan sonra gündeme getirmek aslında daha doğrudu.

TBMM'nin cemevi'ni ibadet yeri kapsamında değerlendirmeyen yorumu ve arkasından konunun mahkemeye taşınması en başta Alevi kardeşlerimizi rencide etmiştir.

Bizim Alevi İslam inancındaki kardeşlerimizle ilgili düşüncelerimiz nettir. Bugüne kadar da her düzey ve zeminde ifade edilmiştir. Özellikle 18 Kasım 2008 ve 24 Kasım 2009 tarihli grup konuşmalarım buna örnektir.

Alevi İslam inancını benimseyen kardeşlerimizin inanç ve kültür temelli sorun ve beklentileri vardır. Şüphesiz bunları inkar edemeyiz.

Merak ediyorum, 2009'da başlatılan Alevi açılımı acaba hangi sonuca ulaştı?

- Size göre?

Ulaşmadı ki hâlâ sorunlar konuşuluyor, hâlâ beklentiler devam ediyor.

TÜRK-İSLAM KÜLLİYELERİ OLUŞTURULMALI

- Peki, çözüm nasıl sağlanacak?

Var olan, her geçen gün de mesafe kaydeden sorunları milli bütünlük, toplumsal hoşgörü ve dayanışma ruhu ile çözmeliyiz.

Artık aşılamayan ve marazi hal alan korku ve endişelerden kurtulmak gerekiyor. Klişelerden, içi boş suçlama ve polemiklerden, siyasi hesap ve kurnazlıklardan sıyrılmak icap ediyor.

Karşılıklı anlama, anlaşılma, diyalog, saygı ve tolerans kanalları kurulmadıkça önümüze çıkarılan problemlerin üstesinden gelemeyiz.

Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin sorunları dürüst ve içtenlikle değerlendirmeye tabi tutulmalı ve mutlaka da çözülmelidir. Bu konu yeterince istismar edilmiş, haddinden fazla kanatılmıştır.

Aleviliği siyasi rant aracı olarak görenler mutlaka kenara itilmeli, şahsi ikbal ve fırsat penceresi görenler dışlanmalıdır. Alevilik bir inancın, bir felsefenin, bir tefekkürün ve bir kültürün ifadesidir. Bunun için farklılıklar eksenine hapsedilmemeli, çıkmaz sokaklara sıkıştırılmamalıdır.

- Alevilerin Diyanet İşleri Başkanlığı'yla ilgili sorunları var. Bunu nasıl görüyorsunuz? Daha doğru bir deyimle, yönetimde temsil edilmeleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bize göre Alevi İslam inancını da bünyesinde temsil edecek şekilde Diyanet İşleri Başkanlığı'nda yapısal bir düzenlemeye gitmek gerekmektedir. Bundan daha tabii ne olabilir ki?

- Cemevleri hakkında ne diyeceksiniz?

Öteden beri savunduğumuz gibi, Alevi toplumunun hayatında çok önemli yeri olan cemevi gerçeği, siyasi kaygılardan uzak cami-cemevi karşıtlığına dönüştürülmeden kabul edilmelidir.

Cemevi inanç ve kültür hayatımızın bir unsurudur. Cemevlerine devlet yardımı yapılmalı, genel bütçeden ödenek tahsis edilmelidir.

Ülkemizin değişik yerlerinde Türk-İslam külliyeleri oluşturulmalıdır. Bunlardan birisi de İstanbul'da hayata geçirilebilir. Mesela Çamlıca ve Taksim'e cami yapımı için tahsis edilen alanların bir bölümüne cemevi de yapılabilir. Türk-İslam mimarisi ve estetiğine uygun olarak, bir tarafta cami, diğer tarafta cemevi inşaıyla kardeşliğe, toplumsal uzlaşma ve birliktelik ruhuna büyük katkılar sağlar.

MERHUM MENDERES'İN İADEİ İTİBARA İHTİYACI YOK

- 27 Mayıs Askeri Müdahalesinden sonra idam edilen merhum Başbakanlardan Adnan Menderes'le ilgili bir süreç başladı. Menderes'in Avukatı Burhan Apaydın TBMM'ye müracaat ederek iadeyi itibar talebinde bulundu. Bu gelişmeler hakkında fikrinizi alabilir miyim?

Önce bu itibar talebinde bulunanlar şu sorunun cevabını vermelidir: Merhum Başbakan Adnan Menderes itibarsız mıdır? Geçmiş bugüne taşıyıp yeni gerilimler icat etmek doğru olmamıştır. Merhum Menderes millete mal olmuştur. Devlet ricali tarafından yıllardır hürmetle anılmaktadır. Siyasi partiler, hükümetler, başbakanlar anıt mezarı başında bulunmuşlardır.

Merhum Menderes millet nezdinde itibarını, devlet katında hatırını ve saygınlığını hiç kaybetmemiştir.

Siyasette itibarı alan da veren de yegâne makam millettir. Merhum Menderes bu açıdan yüksek bir takdir ve şükrana layık görülmüştür. İade itibarı talebinde bulunanların, en başta merhum Menderes'in manevi hatıralarına haksızlık yaptıklarını anlamalarında yarar vardır. Sanıyorum, bu konu üzerinden başka alanlara kapı aralanmak istenmektedir.

ASIL HEDEF KANDİL KADROLARI

• Bir taraftan da Deniz Gezmiş'e iade itibarından bahsedilmesini nasıl görüyorsunuz?

Hatırıma Halit Ziya Uşaklıgil'in "Bir Ölünün Defteri" isimli eseri geldi. Konuşmalarımız, değerlendirmelerimiz, çekişmelerimiz hep geçmişe yönelik. Çünkü kapanmamış yaralar var. Bundan geçinmeyi hedefleyen istismarcılar ve fırsat avcıları işbaşında.

Herkesin elinde geçmişin çetelesinin tutulduğu kara kaplı bir defter, alacaklı gibi oradan buraya durmadan koşuyorlar.

Biraz evvel de söylediğim gibi, iade itibarlarının arkasında başka niyetler mevcuttur. Bu süreç eşkiya Rıza'yla başladı. Bu arada peşmerge başına da itibar iadesi amacıyla ayağına kırmızı halılar serildi, ağabeylik mertebesine çıkartıldı ve ülkemizde "Türkiye seninle gurur duyuyor" taltifiyle ağırlandı.

Herhalde iadeyi itibar sürecinin, yavaş yavaş ve önceki hamleleri tamamlayan adımlarla Kandil kadrolarını da dâhil ederek İmralı canisine kadar götürülmesi planlanıyor.

İfade itibarlarıyla başka hedef ve hesaplara aracılık edenler, dikkat etsinler de, kendi itibar ve seviyelerinden mahrum kalsınlar.

ARINÇ'IN BASTIRILMIŞ DAĞ ÖZLEMİ VAR

• Birkaç gündür Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın, BDP'li bir bayan milletvekilinin geçmişiyle ilgili olarak dinlediği bir hatırdattan sonra, "o BDP'li kadının yerinde olsam ben de dağa çıkarırım" sözleri konuşuluyor? Ne diyorsunuz bu sözlere?

Elbette zırva tevil götürmez. Demek ki Sayın Arınç'ın bastırılmış bir dağ özlemi varmış da, bu şimdi ortaya çıkmıştır. Kendisi adına talihsiz beyanlardır. Başbakan Yardımcısı Sayın Arınç'ın açıklama, mesaj, görüş, fikir ve konuşmaları skandal düzeyi çoktan aşmıştır.

Sarfettiği en son sözleri PKK'yı meşrulaştırır ve masumlaştırır.

Terörizme insani bir taraf kazandırır. Bu nedenle çok tehlikelidir. Şayet adım adım yürütülen planlı bir konseptin bir parçası değilse Sayın Arınç'ın ya dilinin ayarı tamamıyla kaçmış ya da basireti kurumuştur.

Artık kendisi karar vermelidir. Hukuken AKP'de mi kalacak, fiilen BDP ve Kandil rezervinde mi bulunacaktır?

Sanıyorum kendisi yorulmuştur, biraz dinlense hem şahsı hem de milletimiz adına çok hayırlı olacaktır.

ESİR VE İŞGAL EDİLMİŞ ZİHNİYET

• Sayın Arınç Abdullah Öcalan'ın lise çağlarında, aralarında Merkez Bankası eski Başkanı Durmuş Beyin'de yer aldığı bazı kişilerle arkadaşlık hukuku içinde bulunduğunu, beraberce namaz kıldıklarını iddia ediyor. Arkasından da karanlığa düşmesinde MİT'in parmağı da olabileceğini söylüyor. Bunları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu düşünceler emin olun, esir ve işgal edilmiş bir zihniyetin ürünüdür. İmralı canisinin öğrencilik çağlarında, kendi halinde, ağzı var dili yok, mülayim, maneviyatına bağlı, sessiz birisi olarak tanımlanması, çok boyutlu yürütülen ve vicdanlara hitap ederek terör mahkumunun masumiyet ve insaniyet kazanmasını amaçlayan taktik mahiyetli çirkin bir propagandadır.

Teröristbaşının eskiden yunmuş yıkanmış, hidayet içinde birisi olarak takdimi yapılıyorsa, bunda bir bit yeniği aranmalıdır. Bugün AKP'nin, dindar Kürtlerin oyunu kaybettiğine yönelik bazı yorumlar yapılıyor. Başbakan'ın Zerdüşt suçlamasının buna büyük katkı sağladığı anlaşılıyor. İktidar partisi bölge milletvekillerinin de bu çerçevedeki görüşlerini Başbakan'a aktardıkları kamuoyuna yansımıştır.

Sayın Arınç, İmralı canisinin lise çağlarında dindar bir insan olmasını överek, buradan manevi değer istismarına kapı aralamıştır. Ve tabiatıyla İmralı canisinin farklı bir niteliğini sözüm ona gün yüzüne çıkararak bazı kesimlerle açılan mesafeyi kapatmaya çalışmıştır. Sayın Arınç'ın, 30 bin kişinin kanını yüzünde ve vicdanında taşıyan birisini aklama, arındırma ve ayıklama işlemine tabi tutması son derece pervasızca ilerletilen bölücü siyasetin bir uzvudur.

Ayrıca Sayın Başbakan Yardımcısı, geçmişte Öcalan'la MİT arasında tesis edilmiş bir irtibat, temas ve ilişkiden bilgi sahibi ise bunu mutlaka açıklamalıdır.

Karnından konuşmasına gerek yoktur. Ayrıca Sayın Başbakan sırs küpüne bu iddiayı inceletmeli ve tahkik ettirmelidir.

Sayın Arınç acaba konuşurken şuurunu mu kaybediyor, yoksa kafasının içine egemen olmuş öfke ve kin dilini siyaset mi zannediyor? Gerçekten merak ediyorum.

Bu şahsiyete, 2010 yılı bütçe görüşmelerinden beri bir haller oldu. İyice sendelemeye, yalpalayamaya ve saçmalamaya başladı. Tavsiyem kendisine gelmesi, ağızından çıkanları biraz kulağının duymasıdır.

BAŞBAKAN DEMOKRASİYE İNANMIYOR

• Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz günlerde Konya'da yaptığı bir konuşmasında, kuvvetler ayrılığında şikâyet ederek engel olarak tanımladı. Sizce de kuvvetler ayrılığı sorun çıkarıyor mu?

Kuvvetler ayrılığının özünde, devleti oluşturan ana erklerin denge, uyum ve işbirliği halinde çalışması esastır.

Yasama, yürütme ve yargı devlet çarkının üç ana damarıdır.

Bunların birbirlerine müdahil olmadan, belirlenmiş sınırlar içinde ve bağımsız halde faaliyet göstermesi ülkemizin gelişmesi, demokrasinin sürdürülebilirliği ve toplumsal huzur için önemlidir.

Yasama ile toplum yaşamını düzenleyen kuralların oluşturulması, yürütmeye yasaların uygulanması, yargıyla da uygulamadan doğan uyuşmazlıkların giderilmesi sağlanmaktadır.

Kuvvetler ayrılığı sorumsuz yöneticilere karşı, iktidarı sınırlama, istibdat rejimlerini önleme amacı ile ortaya atılmıştı. Buradaki hedef, yetkilerin kötüye kullanımının önüne geçmek için devletin üç ayrı görevini, üç ayrı güce vermek ve bu güçlerin birbirini dengelemesini sağlamaktır.

Şayet bu üç güç aynı elde toplanırsa her şey bitmiş demektir. Üç gücü eline alan kişi, grup ya da zümre, dilediği gibi yasa yapar, dilediği gibi uygular ve keyfince de uyuşmazlıkları çözmede yarıç olur. Bunun adı da modern tiranlıktır.

Anlaşıyor ki Başbakan kuvvetler ayrılığından son derece rahatsız. Başkanlık sistemiyle ilgili ısrarının altında bu yatıyor. Tek adamlığa heves ediyor. Aslında kendisi demokrasiye inanmıyor. Nitekim, “eğer halk totaliter bir rejimi istiyorsa buna saygı duymalıyız” diyordu. Totalitarizmin viraj ve uçurumlarla çevrili sisli güzergahının başlangıcı kuvvetler birliğine dayanmaktadır. Başbakan'ın aklında bu vardır.

Bu yüzden bütün güçleri resmen kendisinde birleştirmek istiyor. Gerçi bunu fiilen yaptığını söyleyebiliriz. Yürütme kendisi, yasama kendisi ve yargı da artık kontrolü altında. Peki, bu ortam içinde kuvvetler ayrılığından bahsetmek mümkün mü? Başbakan başarısızlığını ve beceriksizliğini başka yerlere yıkmasın. Önünde engel yok. Ayağına taş koyan yok. Siyasetindeki eksik ve yeter-sizlikleri bahanelerle kapatmasın.

BU NE KİNDİR?

• O zaman siz Başbakan'ın bürokratik oligarşi sözüne katılmıyorsunuz?

Tabii ki katılmıyorum. Sayın Başbakan konuşurken, kavramların manasını gerçekten de biliyor mu? 10 yılı aşan bir süredir iktidarda bulunan bir partinin hâlâ bürokratik oligarşiden sızlanması acizyet değilse, çarpıtma ve karalamadır. Sayın Erdoğan bunlardan vazgeçmelidir. Korku imalini bırakmalı, öteki oluşturma ısrarından kurtulmalıdır.

Bir de "Ya Allah Bismillah" sözünün suç sayıldığını ifade ediyor. Akıl alır gibi değil. Bu ne kindir, bu ne garezdir? Müslüman bir ülkede bu kutlu sözün suç kapsamına alınması mümkün müdür? Başbakan açıkça bölücülük yapmaktadır. Değerler üzerinden provokasyona girişmektedir. Fakat milletimiz bu olan biteni görüyor. Unutmayalım ki, aynı ırmakta iki defa yıkanmak mümkün değil.

MEVLANA'YI ANLAMAMIŞLAR

• Bu yıl yapılan Şeb-i Aruz törenlerinde ilk defa protokol konuşmaları yapılmadı. Sizce bu doğru mu?

Başbakan protokol törenin ruhunu bozduğunu dile getirerek konuşmaların yapılmasını engellemiş. Buradan çıkan sonuç şudur: 10 yıldır kendisi bizzat Şeb-i Aruz törenlerinin ruhunu zedelemiştir. Başbakan'ın gerekçesi makul değildir. Hz. Mevlana'nın vuslat gecesinde, bırakalım da, bu büyük hikmet ve irfan sahibi şahsiyetin fikirleri anlatılsın, eserleri tanıtılsın, hakkında değerlendirmeler yapılsın. Bunların kime ne zararı var?

• Başbakan ile CHP Genel Başkanının tokalaşmamasını nasıl görüyorsunuz?

Hz. Mevlana'yı anlamadıkları ve boşuna Şeb-i Aruz törenlerine katıldıkları anlaşılıyor. Kendileri adına bir kayıp.

KÜRECİK RADARI İSRAİL İÇİN TESİS EDİLDİ

• İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad Şeb-i Aruz törenlerine davet edilmişti. Önce geleceği duyuruldu, arkasından da gelmeyeceği basına yansdı. Bu fikir değişikliğinin arkasında sizce ne var?

2010 yılı Kasım ayında düzenlenen NATO Lizbon Zirvesi'nde füze savunma sistemiyle ilgili kararlar alınmıştı. Bu kararların bir unsuru olarak da Malatya Kürecik'e erken uyarı radar üssü kuruldu.

Peşinden İran bundan bir hayli rahatsız oldu. Açıkça Kürecik erken uyarı radar üssü, İsrail'i muhtemel İran füzelerinden haberdar etmek maksadıyla tesis edilmiştir. İsrail'in güvenliğine Kürecik radar üssü adeta memur edilmiştir. İran bundan sonra artan dozda Türkiye'ye cephe almış, tehdit mesajlarını sıralamıştır.

Arkasında NATO' dan patriot füzelerinin talep edilmesi üzerine İran'ın tansiyonu daha da artmıştır. Tabii ülke olarak ne yapıp yapmayacağımızı İran'a soracak değiliz. Bu ülkeden izin ve icazet alacak halimizde yok. Bu nasıl bir gaflettir ki, bu ülke yöneticileri iki de bir akılları estiği gibi Türkiye'yi hedef almakta ve hatta bir dünya savaşı çıkacağından bahsetmektedirler. İran, Türk milletini ne zannetmektedir?

İran Türkiye'ye akıl verip, hizaya getirme aymazlığına kapılacağına önce yönetimi altında bulunan Türklere insan hak ve özgürlüklerine göre davranmalıdır. Asimilasyoncu politikalardan uzak durmalı, eziyet ve işkencelerden vazgeçmelidir.

AKP hükümetinin, İran'ın diklenmelerine yeterince cevap verdiği kanaatinde değilim. İktidarın milletimizin hak ve hukukunu etkili ve sonuç alıcı şekilde savunması gerekiyor. İran Cumhurbaşkanı'nın gelmemesini de bu son gelişmelere bağlıyorum. Nihayetinde gelip gelmemesi kendi bileceği bir şey.

PATRIOTLAR TÜRKİYE'Yİ Mİ KORUYACAK?

• Patriot füze sisteminin Suriye'ye karşı bir savunma seçeneği olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Ortadoğu kaynıyor. Hiç bir ülke huzurlu değil. Tunus hâlâ sıkıntılı. Libya'nın durumu bunalımlı. Mısır ise Tahrir'e saptandı kaldı. Buradan çıkamıyor. Hak ve özgürlük beklentileri yeni firavun diye nitelenen Mursi tarafından karşılanmıyor. Mısır diken üstünde duruyor. Şu günlerde oylan anayasanın ne getirip, ne götüreceği ise tam bir muamma. Bundan dolayı belirsizlikler, riskler birikiyor.

Arap Baharı aslında kan gölüne döndü. Büyük anlamlar yüklenmiş, beklentilerle desteklenmiş toplumsal hareketlerin istikrar, huzur ve güvenliğe yol açmadığı anlaşılıyor. Bunun nedeni değişim taleplerinin, özgürlük ve demokrasi çağrılarının toplumun iç dinamikleriyle beslenmemesi ve sosyolojinin imkanlarıyla güçlendirilmemesidir.

Bu şartlar altında Türkiye'nin savunmasını çeşitlendirmek ve sağlamlaştırmak amacıyla patriot füze konuşlandırması doğrudur. Ama doğru olmayan NATO'nun Türkiye'yi ve Türk milletini koruma iddialarıdır. Buna Meclis Bütçe konuşmamda temas etmiştim. Dikkat ediyorum, NATO yetkilileri aynı üsluplarını koruyorlar. Ama AKP hükümetinden hâlâ çıt yok.

Türkiye'nin kimyasal başlıklı füze tehdidi altında bulunduğuna dair iç ve dış kamuoyunda geniş bir fikir birliği bulunuyor. Hatta bunun Cumhurbaşkanı seviyesinde de seslendirildiği görülüyor. Buranın izahı şarttır.

Patriot füzeleri gerçekten savunmamıza yardım mahiyetli mi gönderilmiştir, yoksa NATO merkezli bölgesel dizayn faaliyetinin bir parçası mıdır? İsrail'in korunması gözetilmiş midir? NATO, İzmir merkezli olarak bir hazırlık içinde midir? Bunun için Türkiye'nin savunulması gerekçe mi yapılmıştır? Bu soruların cevap açık değildir.

Türkiye'nin hangi ilave risk ve tehlikelere maruz kaldığı net olarak ifade edilmelidir.

AKP'nin kontrol veya müdahalesinin ne derece olduğunu bilemiyorum, ama bölgemizde kartlar yeniden dağıtılıyor ve sınırların çizilmesi için olağanüstü mesai sarfediliyor.

SURİYE'NİN İSTİKRARI ŞART

• Suriye'deki olayların yoğunluğu ve kapsamı artıyor. Sizce Suriye nereye gidiyor?

Doğrudur, Suriye'deki şiddet ve iç savaş şartları gittikçe ağırlaşmaktadır. Esad yönetimi ile muhalifler arasında can pazarı yaşanmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Fas'ın Marakeş kentinde Suriye Halkları toplantısının dördüncüsü yapıldı. Bu toplantıda Suriye muhalefetine destek verildi. Doha'da yeniden yapılandırılan Suriyeli muhalifler, Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu adıyla alanını genişletmeye gayret ediyor.

Toplantı sonunda Suriye muhalefeti, "Suriye halkının meşru temsilcisi" olarak tanındı. Marakeş'ten Beşar Esad'a "görevi bırak" çağrısı da yapılarak, Suriye'deki siyasi geçiş sürecini engellememesi istendi. Avrupa Birliği'nin de Suriye muhalefetini muhatap kabul ettiği görülüyor.

Ama ne olursa olsun, Esad'ın hâlâ gücünü muhafaza ettiğini düşünüyorum. Suriye konusunda gündeme gelen görüşlerin çoğunun kamuoyu algısını şekillendirmeye dönük psikolojik operasyon olduğu kanaati taşıyorum.

Suriye'de 29 örgütün ittifakıyla şekillenen El Nusra oluşumunun etkisi giderek artıyor. Bu örgüt El Kaide'nin truva atı gibi. Muhalefet bünyesinde El Nusra'nın oldukça güçlü olduğu anlaşılıyor. Bu yapılanmanın vahşi eylemleri Esad güçlerinden geri kalmıyor.

Bundan dolayı Suriye muhalefeti sanıldığı gibi masum değil. AKP'nin yanlışı da tüm dış politika enstrümanlarını muhaliflere bağlamasıdır.

Her zaman söyledim, yeniden ifade ediyorum; hükümetin Suriye politikası çökmüştür. Küresel güçler, Suriye ve Ortadoğu'ya; Katar, Türkiye ve Suudi Arabistan eliyle ayar ve yön vermeye çalışmaktadır. Bu girdaptan çıkılmalıdır. Suriye'deki gelişmelerle tarihsel, kültürel ve insani olarak ilgilenmek, iç savaşa taraf olmak demek değildir. Türkiye bu süreçten olumsuz etkilenecektir. Bölünmüş bir Suriye'nin ateşi çevreye volkan lavı gibi düşecektir. Bunun için Suriye'nin istikrarı şarttır, toprak bütünlüğü milli güvenliğimiz açısından hayatidir.

RUSYA GERİ ADIM ATMADI

- Rusya Suriye konusunda geri adım mı attı?

Böyle düşünmüyorum. Rusya'nın, muhaliflerin lehinde görüşler sarfettiği ortaya atıldı. Zira böylesi bir haberin müşterisi çoktur. Putin'in Türkiye ziyaretinden sonra bu iddianın gündeme taşınması manidar. Ancak daha sonra Rusya gündemde dolaşan görüşleri yalanlandı.

Herşeye rağmen Rusya'nın mevcut pozisyonunu koruduğu anlaşılıyor.

TÜRKİYE EMSAL GÖSTERİLİR

- PKK'nın uzantısı olarak isimlendirilen PYD'nin Suriye muhaliflerine katıldığına dönük bazı açıklamalar var. Siz bu gelişmeyi nasıl yorumluyorsunuz?

Önce şu hususu vurgulamak istiyorum. Suriye bir devlet olarak, uluslararası hak ve güvencelere sahiptir.

Suriye halkı henüz Esad'dan vazgeçmiş değildir. Suriye devleti de egemen bir devlet olarak bütünlüğünü ve birliğini korumayı kendisine bir vazife olarak görmektedir.

Esad'ın sertlik yanlısı uygulamaları, acımasız saldırıları, cinayetleri şüphesiz onaylanamaz. Buna ne inançlarımız, ne de insani değerlerimiz cevaz vermez.

Ancak Suriye bağımsız bir devlet olarak uluslararası sisteme dahildir ve egemenlik haklarını da kendisi kullanmaktadır. Bu egemenlik hakkını kabul etmeyen ve kendilerini muhalefet olarak ifadelendirilen gruplara karşı mücadele vermektedir.

Devlet otoritesini benimsemeyen, rejimi ve yöneticilerini reddeden muhalif gruplar tüm yerleşik kural ve anlaşmaların hıfına destek görmektedir.

Bu yeni bir durumdur. Devlet olmanın manasıyla çalışmaktadır. Aynısıyla Türkiye'ye emsal gösterilme tehlikesi vardır. AKP hükümeti bunu dahi okuyamamış ve anlamlandırma sıkıntısı çekmiştir.

PYD'nin muhalif gruba katılması tamamen menfaate dayalıdır. Basına yansıdığına göre, PKK-PYD ortaklığının beklentileri Esad sonrası karşılanacaktır. Aldıkları ümit budur.

Esad yönetimi, Suriye'nin kuzey doğusunu PYD militanlarına terk etmişti. Bu yetmemiş olacak ki, PYD'ye daha fazlası vaat edildiğinde hemen tercih değiştirmişlerdir.

Sayın Başbakan farkında mı bilmem, PYD'nin muhalif saflara katılmasıyla, AKP, PKK'nın içinde bulunduğu bloğa destek verir

hale gelmiştir. Bu çok acı ve faciayla özdeş bir durumdur. Bundan acilen vazgeçilmelidir.

Türkiye'nin bölgesinde pozisyonu tarafsız ve uzlaştırıcı olmalıdır. Stratejisi buna göre kurulmalı, siyasi adımlar buna göre atılmalıdır. Barzani'den sonra PKK'yla aynı kareye düşmek AKP için utançtır.

KERKÜK'ÜN ÖZEL STATÜSÜ KORUNMALI

• Kerkük'te de sular ısınıyor. Irak Merkezi Yönetimi ile peşmerge yönetimi karşı karşıya gelmiş durumda. Bu gelişmeler sizi kaygılandırıyor mu?

Evet, Kerkük çok sıkıntılı. Tüm hesaplar bu Türkmen kenti üzerine yapılıyor. Petrol ve doğal gaz üzerinde beklentileri olanlar Kerkük'te üstünlük kurmaya çalışıyorlar.

Kerkük'te gerilim tırmanıyor. Türkmen mahallerinde bombalar patlıyor. Daha birkaç gün önce 10'a yakın kardeşimizi kaybettik. Hepsine Allah'tan rahmet diliyorum.

Kerkük'te çok dram yaşandı. PKK himayecisi Barzani, Kerkük'teki Türkmen varlığını silmek için her şeyi yaptı.

Irak Anayasası'nın 140.maddesine göre önce Kerkük'te bir nüfus sayımı yapılacaktı. Bunun sonucunda da Kerkük'ün akıbeti belli olacaktı. Bu itibarla, Peşmergeler PKK takviyeli eylemlerinde, tapu dairelerini yaktılar, demografik yapıyla oynadılar, suikastlar düzenlediler, Türkmenleri asimile etmek ve sindirmek için her rezilliği seferber ettiler.

Kerkük zulmün, vicdansızlığın ve acımasızlığın türlü yön ve yüzlerine maruz kalmıştır. Buna kimsenin hakkı yoktur.

Kerkük'ün özel statüsü ihlal edilmiş ve tecavüze uğramıştır. Barzani iki cihanda da bunların hesabını verecektir.

Geçtiğimiz günlerde, Barzani yönetimi, kendi idari sınırlarına dahil olup olmadığı konusunda Bağdat yönetimiyle sorun yaşadığı, Irak Anayasası'nda 'sorunlu bölgeler' olarak adlandırılan yerler için bundan sonra 'Kürt bölgesinin dışındaki Kürt toprakları' ismini kullanacağını açıkladı.

Burada maksat Kerkük'tür. Bizim açımızdan Kerkük'ün özel statüsü korunmalıdır. Türkmenleri kimse yok farz etmemelidir, edemeyecektir.

AKP hükümeti Gazze'yi düşündüğü kadar Kerkük'ün üzerine düşmelidir. Bu bir milli haysiyet meselesidir.

Kerkük'ün geleceği Türkiye'nin geleceğidir. Türkmeneli, milli birlik ve güvenliğimizin ihlali yapılamayacak kırmızı çizgileridir.

Kerkük'ün statüsü üzerinde tahribata kalkışmak, bir zamanlar Türkiye için savaş sebebiydi. Ne var ki AKP bundan savrulmuş ve Barzani'nin dümen suyuna girmiştir. Kerkük milli vicdanların simge ve sembol şehridir. Bu milli davadan dönüş yoktur.

Bu nedenle hükümet Irak Türkmenlerinin yanında yer almalı, peşmergeye Türkmen varlığını çiğnetmemelidir.

HAK YERİNİ BULMALIDIR

• Ergenekon davası yine gündemde. Sizin görüşleriniz biliniyor, ama yine de konuyla ilgili ne diyeceksiniz?

Adaletin olmadığı yerde rahmet olmaz, bereket olmaz, insanlık olmaz. Bunun için yaklaşık 4 yıl 2 aydır devam eden bu

davanın adil bir şekilde sonuçlandırılması gerekiyor. Hakkın yerini bulması en başta Silivri hâkimlerinin sorumluluğundadır. Milletimiz adaletin yerini bulmasını ve hak kayıplarının daha fazla yaşanmamasını beklemektedir.

• Ergenekon Davası'nda Mahkeme Heyeti, Genelkurmay Eski Başkanı İlker Başbuğ 'un da aralarında bulunduğu 67 sanığın tutukluluk halinin devamına karar verdi. Son mütalaa da hâlâ ve-rilemedi.

Öyle görülüyor. Genelkurmay Başkanlığı yapmış birisinin terörist, TSK'nın terör yuvası olarak takdimi utanç vericidir. Maa-lesef TSK sanık, PKK da tanık konumundadır.

BAŞBAKANIN MİLLİYETÇİLİĞİ SAKİL, UYDURMA VE YETERSİZ

• Başbakan'ın milliyetçilikle ilgili görüşlerini nasıl buluyorsun-uz? İzlediği politikalarla MHP tabanından oy devşirmeye çalış-tığı iddia ediliyor. Buna ne diyorsunuz?

Sayın Başbakan kıyısından, köşesinden geçmediği kavram için devamlı yorumlar yapıyor. En son olarak kendilerinin nutuk mil-liyetçiliği değil, fiilli milliyetçilik yaptığını iddia etmiştir.

Sayın Başbakan'ın milliyetçilikle ilgili değerlendirmeleri sakil, uydurma ve yersizdir. Kendisinin milliyetçilik tarifi, deyim yerin-deyse, görme engelli birisinin fil tarifine benziyor.

Belirli aralıklarla da, etnik, dinsel, bölgesel milliyetçi olma-dıklarını ifade ediyor. Aslında Başbakan milliyetçiliği inkâr için bin dereden su getiriyor. Çok ayaklı mazeret köprüsünden

geçiyor. Bu kadar yorulmamalı. Kendisi geçtiğimiz Eylül ayında Talabani'ye milliyetçi olmadığını zaten söylemişti.

Tercihi bellidir. Kaldı ki, Türk milletinin 36'ya ayıran birinin milliyetçiliği ağzına alması, milliyetçilik adına talihsizliktir.

Başbakan'ın, MHP tabanından oy almak amacıyla, söz ve politikalarını şekillendirdiği değişik kalem ve fikir sahipleri tarafından yazılıp çiziliyor. Doğrusu bunları esefle izliyorum ve okuyorum. MHP'ye gönül vermiş dava arkadaşlarım her söze inanacak, her çıkışa kanacak ve her beyana aldanacak kadar fikri olgunluktan uzak mıdır?

Mesela, Başbakan Erdoğan'ın idam cezası ile ilgili düşüncelerinin MHP'ye yönelik olduğu ve akılları çelmek için bunu sarfettiği söylenmiştir. Bunu partime, dava arkadaşlarıma ve milliyetçi-muhafazakâr değerlerle bütünleşmiş kardeşlerime hakaret kabul ederim. İdam veya bir başka sebepten dolayı dava arkadaşlarımin tercih değiştireceğini düşünmek akıl fukaralığına delalettir.

Herkes şöyle mi düşünüyor acaba: Milliyetçi-Ülkücü hareketin mümtaz mensupları birilerinin keyfi doğrultusunda bazen ajite edilecek, bazen kullanılacak, bazen de siyasi malzeme konusu yapılacak. Bu olacak şey midir? Canavardan merhamet beklemek, katrandan şeker çıkarmaya benzer. Milliyetçilerin üzerinde BOP etiketi bulunan tuzağa düşmesi, Kandil şifresiyile hazırlanan sözlere itibar etmesi hiçbir zaman söz konusu olmayacaktır.

ABD'DEN ROL BEKLEMEK BAŞARISIZLIĞIN TESCİLİDİR

• Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay, Kürt sorunu ve terörle mücadelede yeni bir döneme girildiği sinyalinin verdi. Bu süreçte ABD'nin daha aktif rol alacağı ifade ediliyor. Konuyla ilgili düşüncelerinizi alabilir miyim?

Yıkımdan sorumlu başbakan yardımcısı durmak bilmiyor. Bölmeye kararlı. Ama bizde böldürmemeye yeminliyiz.

Terörle mücadelede yeni dönem olarak tarif edilen nedir? Mücadelenin eskisi, yenisi mi olur? AKP, mücadeleyi müzakere mağarasında karanlığa ve kaderine terk etmiştir.

Üstelik AKP'nin ABD'den daha aktif rol beklentisi de başarısızlığının tescilidir.

Bugüne kadar ABD'yle görüşmeler neye yaradı? İstihbarat paylaşımları hangi sonuçları vermiştir? Terörün mali, finansal, beşeri potansiyeli hakikaten kırılmak ve Kandil'deki terörist bakiye yok edilmek isteniyorsa kuşkusuz askeri güç diplomatik temaslarla temellendirilmelidir.

Terörle mücadelede laf dönemi bitmiştir.

PKK etkisiz hale getirilmelidir.

Militalar tümüyle teslim alınmalıdır.

Sözde Kürt sorununu konuşmaktan ve yıkım projesinden vazgeçilmelidir.